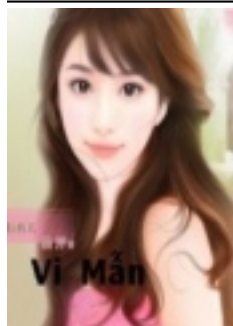

Hợp Pháp Tình Nhân

Contents

Hợp Pháp Tình Nhân	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	8
3. Chương 3	14
4. Chương 4	21
5. Chương 5	27
6. Chương 6	34
7. Chương 7	34
8. Chương 8	41
9. Chương 9	45
10. Chương 10	51

Hợp Pháp Tình Nhân

Giới thiệu

Làm cái gì? Bị bạn trai bắt cả hai tay cũng không phải tận thế. Khóc lớn 1 hồi, nào có ảnh hưởng n

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hop-phap-tinh-nhan>

1. Chương 1

Hảo lạ.

Thông qua kính râm, Lam Thư Đình đánh giá một cái thân ảnh yếu điệu, ước chừng cách hai mươi mét suy nghĩ.

Eo nhỏ ,ngực to(nguyên văn kiểu đồn ,cơ mà ta không hiểu), chân dài,váy ngắn,đi giày cao gót. Da thịt trắng nõn giống như sữa, tóc quăn lộn to dài đến thắt lưng bay bay đón ánh mặt trời, lóe ra màu rượu đỏ.

Nàng khiến cho vô số người chú ý. Trong sân bay bất luận nam nữ, đều nhìn không được nhìn vị nữ nhân xa lạ, kiêu diễm này. Bất quá, đối Lam Thư Đình mà nói, nàng cũng không phải là người xa lạ.

Chân dài thẳng tắp, làm cho chính mình càng thoải mái, càng lười biếng ngồi phịch ở ghế đại sảnh sân bay, Lam Thư Đình ánh mắt thủy chung không có rời đi cái kia bóng dáng nữ tử nóng bỏng.

Mà nàng, vẫn xa xa nhìn, căn bản không chú ý tới người bên ngoài.

Lam Thư Đình có quen biết nàng.

Nàng kêu Vi Mẫn. Toàn địa khu Hoa nhân (Khu người Hoa sinh sống) ở San Francisco, học sinh đại khái đều quen biết nàng.

Hai mươi hai tuổi, tân sinh sử Đan Phật mba, Vi gia ở San Francisco khoảng hai, ba mươi năm nay, đại tập đoàn tài chính vi so với ở tổng bộ công ty hải ngoại phân liên từ phụ thân nàng phụ trách. Gia cảnh hảo, bộ dạng mỹ, bằng cấp cũng hơn người, một thân rực lửa trên chiếc xe lướt trên đường, gió cũng phải gào thét, rất nhiều người trong miệng “Đến San Francisco phải có xem một đạo phong cảnh”.

Nàng đối với nhiều người là tình nhân trong mộng, nhất cử nhất động phi thường đã bị chú ý; Nàng nhiều lần quen bạn trai cũng không phải bí mật — có thể cùng Vi Mẫn kết giao, ai sẽ trở thành bí mật, đương nhiên là bởi vì đứng trước thiên hạ mà tuyên cáo — mà nàng giờ phút này si ngốc nhìn xa, đó là đương nhiệm bạn trai Arron của nàng.

Vốn hẵn là thực cảm động trước hình ảnh này, bất quá, ở trong mắt Lam Thư Đình, thấy như thế nào quái quái một chút.

Có thể là bởi vì..... Bạn trai Arron của nàng ôm một cái cô gái nhỏ nhắn đáng yêu, còn vuốt nhẹ tóc cô gái, trộm thơm lên khuôn mặt nàng, nùng tình mật ý đều thể hiện rõ ràng ở hành động.

A..... Tại sao có thể như vậy đâu? Lam Thư Đình ách xì 1 cái.

Nàng là tới “Bất gian” sao? Cũng không giống; Đã muốn 20 phút, Vi Mẫn tựa như pho tượng đứng ở tại chỗ không nhúc nhích, chính là chỉ xa xa nhìn hai người nam nữ âu yếm nhau.

Giày cao gót như vậy, cao như vậy, còn có thể đứng lâu như vậy không chút nào cố sức, Lam Thư Đình đẩy long thực bội phục.

Cặp đùi đẹp khiến người ta bội phục kia bắt đầu di động.

Mắt cá chân thật tinh xảo, đều là tạo hóa tỉ mỉ tạo ra tác phẩm nghệ thuật, màu da trắng nõn làm nổi bật đôi giày màu hồng, lại giống như phát ra thần nhiên hào quang..... Hướng bên này đi tới.

Đi? Hướng bên này đi tới? Lam Thư Đình đôi mắt lóe lóe sau kính râm.

Hắn thể này mới phát hiện, chính mình xem mỹ nữ nhìn đến choáng váng, cư nhiên không chú ý tới nơi đăng ký đã muốn mở ra, vừa mới bắt đầu (nguyên văn đại cai long, ai biết bảo ta với), chờ nhân viên kiểm tra xong đám người cũng ngớt, lũ khách ở đại sảnh chờ đều đứng dậy, chuẩn bị muốn vào đi.

Cách thời gian hắn muốn đăng ký, còn có ước chừng nửa giờ nữa, không vội.

Lam Thư Đình ánh mắt vẫn là đi theo nữ tử nóng bỏng, chuyện này là thường tình thôi!

Chỉ thấy Vi Mẫn vọt đến cây cột bên cạnh, cố ý che dấu chính mình, một tay nhẹ nhàng để hành lý, không cho “Đương nhiệm bạn trai” Arron một tay ôm cô gái đi qua thấy.

Bất quá nàng hiển nhiên là lo thừa, bởi vì Arron căn bản không rảnh chú ý bên cạnh. Cách xa như vậy khoảng cách, Lam Thư Đình đều có thể nhìn đến Arron cùng bạn gái bên cạnh dường như dính cùng một chỗ, hoàn toàn đắm chìm ở trong thế giới ngọt ngào hai người.

Đợi mục tiêu đi xa, biến mất xong, Vi Mẫn đứng ở tại chỗ ngăn người. Thật lâu thật lâu, đều không có động tác, giống như ngay cả hô hấp đều ngừng.

Sân bay vĩnh viễn là nơi biệt ly, luôn trình diễn người đến người đi, trong lúc đó bọn họ hai người xuyên qua, bối cảnh là tiếng loa thuyết minh máy bay sắp cất cánh, thúc giục lũ khách chạy nhanh đăng ký. Lam Thư Đình vẫn là động cũng không nhúc nhích.

Thăng đến Vi Mẫn đột nhiên xoay người, đối với phương hướng của hắn sai bước đi tới.

Kìa cái đầu mang theo sắc màu hồng rực, phía sau cuộn cuộn sóng. Nàng cũng đeo kính râm, che đi chỗ đó một đôi mắt to sáng ngời quá mức sáng lạn. Mũi thẳng tắp, môi anh đào hồng nhuận no đủ hơi mím lại, không biết là áp lực tức giận, vẫn là đang cố gắng chịu đựng không khóc?

Tuy rằng ở mặt ngoài thoát nhìn không có gì động tĩnh, nhưng Lam Thư Đình trên người cơ bắp đều căng thẳng, hô hấp cũng thoáng nhanh một ít, giống như muốn đối mặt khiêu chiến, dường như âm thầm chờ mong cái gì.

Mỹ nữ lửa đỏ đến gần, mặt không chút thay đổi.

Kính râm chống lại kính râm, một giây cũng chưa dừng lại, tầm mắt hờ hững theo lướt qua hắn.

Sau đó, nàng đột nhiên đứng gần sát hắn!

Trên cao nhìn xuống, Vi Mẫn như nữ vương lười biếng ngồi phịch ở ghế trên Lam Thư Đình.

Lam Thư Đình cũng nghiêng đầu, nhìn nàng.

Vài giây sau đó.....

“Lam Thư Đình?” môi đỏ mọng nở nang khê mở, phun ra một câu.

“Hello.” Lam Thư Đình miễn cưỡng đáp lại.

Bọn họ kỳ thật quen biết — tuy rằng chính là xã giao mà thôi. Khu Đại Loan lớn như vậy, bằng hữu người đến người đi rất nhiều, bọn họ hẳn là qua tiệc tùng đã gặp mặt.

Xác nhận thân phận lẫn nhau sau, hai người vẫn là bảo trì nguyên lai tư thế giằng co.

Lại là 1 phút đi qua.....

Vi Mẫn tựa hồ trầm tư, mà Lam Thư Đình chính là chờ đợi, hai người cũng chưa tính hàn huyên.

Rốt cục, tiên diễm môi đỏ mọng ướm át lại khê mở. “Người muốn đăng ký sao?”

“Còn không có.” Hắn nhàn nhàn trả lời.

Sau đó, nàng khởi xướng vấn đề: “Muốn hay không đi uống một chén?”

Nếu là người bình thường, đại khái là chấn động đi.

Bất quá Lam Thư Đình cũng không phải là người bình thường, hắn chính là nhún nhún vai. “ok.”

Mười phút sau, bọn họ ngồi ở quán bar kiêm nhà ăn sân bay.

Loại địa phương này đương nhiên không có gì hay rượu, cho nên trên bàn xuất hiện là hai chai bia. Vi Mẫn thuận tay cởi kính râm, bật nắp chai bia, ngửa đầu tu.

Cô lổ cô lổ uống lên vài ngụm, coi bia với nước khoáng là giống nhau, sau đó, thở dài một hơi.

Bia đắng đắng cùng với một chút cay độc thẳng hướng đến xoang mũi nàng, nàng nhịn không được nhúu mày.

Thật khó uống. Nàng tuyệt không thích uống bia rượu.

Trước mặt nam nhân trẻ tuổi nhìn nàng hành động hào phóng, không hề phản ứng, ngay cả lông mi cũng chưa nhúu một chút.

Vừa vặn, đỡ phải giải thích.

Trong quán bar ngọn đèn u ám, phía sau tivi phát tin tức hiện thời. Lữ khách túm năm tụm ba, trò chuyện về thời tiết, ngày hội, tin tức thời sự mới nhất. Vi Mẫn tầm mắt xẹt qua này hết thấy, một cổ mờ mịt bịt kín trong lòng.

Nàng ở trong này làm cái gì đâu?

Nàng rót cuộc từ chỗ nào đến, lại nên đi chỗ nào đi?

Vừa mới nhìn đến, một màn ở trước mắt tái diễn, “Bạn trai” của nàng cùng một cô gái khác.....

Kia bộ dáng thân mật, căn bản không có không gian có thể hoài nghi — hai người là một đôi tình yêu cuồng nhiệt. Vấn đề là, Vi Mẫn thấy cô gái ấy ôm khuỷu tay hắn, thân ái nóng bỏng cùng tiến vào máy bay a!

“..... Thế nào?” Đối diện câu hỏi Lam Thư Đình, nàng chỉ tới kịp nghe thấy chữ cuối cùng.

“Cái gì?” Vi Mẫn nháy mắt mấy cái, đem suy nghĩ tản mạn khắp nơi cố gắng kéo trở về.

Lam Thư Đình nhíu nhíu đôi mày rậm đẹp đẽ, “Ta là hỏi, người cảm thấy cánh gà thế nào?”

Vi Mẫn há hốc mồm. Đây là cái gì vấn đề?

Bất quá, cách vách các bàn khách khác đều là cánh gà, vừa chua xót lại lạt mùi thổi qua đến, quả nhiên thập phần mê người. Vi Mẫn theo Lam Thư Đình ánh mắt xem qua, nhìn không được cũng có chút tâm động.

“Vừa mới.....”

Đột nhiên lỗ tai nàng gặp âm thanh trầm thấp, trong lòng lập tức rung mình. Kia một màn, Lam Thư Đình nhất định thấy được, hắn liền nhận thức Arron, làm sao có thể không phát hiện, không chú ý? Vi Mẫn quanh thân như là lớp phòng ngự vô hình, mắt mở to, lòng đen lòng trắng phân rõ, trừng trừng mắt nam nhân trẻ tuổi.

“Người vừa mới nhìn đến là Arron, đúng vậy.” Nàng biết chính mình tiếng nói có điểm quá lớn, bất quá không có biện pháp khống chế chính mình, câu nói tựa như dòng nước tuôn ra. “Người nhất định muốn hỏi ta vừa mới cái nữ nhân kia là ai? Nói cho người, mặc kệ nàng là ai, cũng không liên quan chuyện của người!”

Nói xong, ngay cả khách nhân bên cạnh đều nhìn không được kinh ngạc nhìn nàng, muốn biết này cô gái người Đông Phương xinh đẹp động lòng rất cuộc làm sao sinh khí?

Kia biểu tình không gợn sóng, khuôn mặt tuần tú gió êm sóng lặng rất cực có chút dao động, hắn nhíu mày.

“Ta là nói, vừa mới tiểu thư đã tới, ta đã muốn đi.” Lam Thư Đình chậm rãi nói. Đối mặt giai nhân hỏa bạo, hắn một chút đều không có tức giận.

“A, ách.....” Vận sức chờ phát tiết đột nhiên ngưng lại, Vi Mẫn mặt đỏ bừng, xấu hổ đến nói không ra lời.

Nhất thời tình thế cấp bách, nàng cầm chai bia trên bàn, lại là thực dũng cảm ngửa đầu uống.

“Khụ khụ.....” Không hề ngoài ý muốn, nàng bị sặc. Uống ừng ực như vậy, không nòng(sặc) mới là lạ.

Loại thời điểm này, nam nhân sẵn sóc hẳn là ân cần thăm hỏi hoặc khuyên giải an ủi mới đúng, bất quá Lam Thư Đình không phải nam nhân bình thường, hắn chính là hơi hứng thú nhìn mỹ nữ sặc sụa trước mắt.

Dội nàng khụ không sai biệt lắm, khí(tức giận) cũng hoãn lại, Lam Thư Đình thế này mới mở miệng. “Muốn hay không lại uống thêm bia a?”

Nàng thâm oán trừng hắn liếc mắt một cái. Mắt to hắc bạch phân minh(long đen long trắng phân biệt), cùng bảo thạch giống nhau lóe ra.

Sau đó, môi đỏ mọng khẽ mở.....

“Hảo, uống.”

Lạt cánh gà cùng bia cùng tiến lên bàn. Cánh gà thơm nóng, đi cùng bia lạnh lẽo, thật sự là nhân gian mỹ vị. Ưu nhân buổi chiều, có mỹ nữ bồi, Lam Thư Đình nhưng là thực phi thường thích ý.

Thích ý đến ngay cả thời gian cũng không để ý. Hắn căn bản không có xem đến thời gian.

Rất ít thấy có người ăn kia cánh gà mỡ màng còn như vậy tào nhả, bắt quá, này hai người đều có thật tốt đáng về dùng cơm. Bọn họ trầm mặc đều tự vui đầu cổ gắng, không bao lâu liền đem cánh gà ăn hết.

Ăn xong rồi, lại đến một chai bia có thể coi như tráng miệng.....

Đợi cho Lam Thư Đình lĩnh ngộ, tiểu thư trước mặt đã muốn uống hết ba chai bia, chuẩn bị đến chai thứ bốn, mà chính hắn lại uống có một nửa.

“Người sẽ không uống rượu đi?” Hắn quyết định vẫn là hỏi một chút.

“Chính là bia mà thôi, làm sao có thể uống rượu.” Vi Mẫn có điểm hứng thú rồi, lấy tay chống cái trán, râu rĩ trả lời.

Tuy là nói như vậy, đợi bọn hắn đi ra ngoài quán bar, Vi Mẫn vẫn là lão đảo một chút. Lam Thư Đình nhìn như lười biếng, giờ phút này động tác thực gọn gàng giúp đỡ nàng một phen, nàng mới không có té ngã.

“Cẩn thận.” Trầm thấp tiếng nói dễ nghe ở bên tai nàng dặn dò. “Người như thế nào trở về?”

“Như thế nào đến, liền như thế ấy trở về, xe của ta ở bãi đỗ xe.” Vi Mẫn miễn cưỡng cười cười. “Cám ơn người theo giúp ta, người nên chuẩn bị đăng ký đi?”

A..... Lam Thư Đình thế này mới nghĩ đến đăng ký chuyện này.

Ước chừng ở 10 phút trước, chuyển phi cơ của hắn đã muốn bay lên.

“Không quan hệ, còn có chuyển tiếp theo.” Hắn thần nhiên nói.

“Người cho là đáp máy bay là giống tắc xi sao?” Vi Mẫn bật cười. Bị thấm chất cồn, hai má nàng ửng hồng, làn da như sữa tươi cũng không kém, một đôi con mắt sáng lại hướng hắn liếc mắt một cái.

Bị mỹ nhân như hoa như ngọc hờn dỗi hai câu như vậy, nam tử tầm thường đại khái đã muốn choáng váng đầu tim đập nhanh, phân không rõ đông tây nam bắc. Bất quá, vẫn là câu kia cách ngôn, Lam Thư Đình không phải nam tử tầm thường, hắn nhẹ nắm trụ cánh tay nàng vẫn là vững vàng, không có buông ra.

Không phải thừa cơ sở sàng, mà là chiếu cố nàng, hắn sợ chính mình buông tay, Vi Mẫn sẽ té ngã hoặc xoay đến chân, dù sao nàng cũng là đang đứng trên một đôi giày cao gót, nhưng là cần độ cao kỹ xảo cùng tập trung lực mới có thể hảo hảo khống chế.

Tựa như kia tính năng của xe, nàng muốn lái xe về “Người vừa mới nói, xe của người ở bãi đỗ xe?” Hắn mặt nhăn mày rậm. “Ý của người là, muốn chính mình lái xe trở về?”

Vi Mẫn gật đầu.

Lam Thư Đình mặt nhăn mày rậm càng nhanh. “Không được.”

Hắn thành linh kiên quyết phản đối, làm cho Vi Mẫn có điểm hoang mang, cũng có chút mất hứng, giống như chính mình năng lực bị nghi ngờ.

Cầm với đường cong duyên dáng vừa nhắc, nàng chất vấn: “Bằng không ta làm sao bây giờ?”

Lời này đổi lấy suy nghĩ sâu xa nhìn chăm chú. Vài giây sau, Lam Thư Đình làm quyết định.

20 phút sau, Vi Mẫn ngồi trên xe thể thao lửa đỏ rời đi sân bay trên đường cao tốc.

Uống rượu không lái xe, lái xe không uống rượu, cho nên giờ phút này nắm giữ tay lái, không phải Vi Mẫn, mà là Lam Thư Đình phi thường thanh tỉnh.

Hắn coi như thượng nói, trừ bỏ kiên trì không cho nàng lái xe ở ngoài, nhưng thật ra không nhiều lời. Vừa vặn, Vi Mẫn chính mình cũng không nghĩ nói nhiều.

Còn không có biện pháp làm thần kinh nàng nghiệm, đương nhiên, cũng có thể là bởi vì uống không đủ nhiều, ngực từng đột bèn nhọn co rút đau đớn vẫn là không có chậm lại.

Kỳ thật, cũng không có cái gì a, bất quá chính là bạn trai bắt cá hai tay mà thôi, xưa nay vẫn có người cũng gặp tình huống như vậy, huống chi cũng không thể nói thực ngoài ý muốn, nhiều lắm là hoài nghi lâu nay một lần nữa chứng thật thôi.

Nhưng là, vì sao vẫn là cảm giác đau đớn như vậy rõ ràng? Đau đến thở không nổi, lại là sao lại thế này?

Loan khu không khí ẩm ướt, nặng nề nghênh đón, cho dù là ban ngày, vẫn là có chút sương mù, kỳ thật không phải thực thích hợp để tăng tốc độ. Nhưng nàng luôn luôn thích nghe gió ở bên tai gào thét, thích đem xe phóng nhanh, hưởng thụ tốc độ khoái cảm, cảm thấy thực khoái trá, thực kích thích.

Bất quá hôm nay tình huống không quá giống nhau, bên cạnh vị này đại thiếu gia lười biếng khai khởi xe đến, cũng là nhất quán lười biếng, tốc độ trung bình, cũng không nói nhiều, đem kiêu ngạo cùng ương ngạnh biểu hiện. Vì Mẫn không nghĩ quản hắn, nàng hiện tại cái gì cũng không muốn quản, không nghĩ cùng người khác nói chuyện, không nghĩ trả lời vấn đề, không nghĩ đối mặt đau lòng hết thảy.....

Nhưng là nàng biết nàng phải đối mặt cái gì. Cùng Arron nói lời chia tay, bằng hữu nhất định đều sẽ biết, thậm chí sẽ an ủi nàng; nghĩ đến ánh mắt thương hại của người khác, Vì Mẫn liền cảm thấy chính mình sắp hít thở không thông.

Ba ba, ma ma còn lại là sẽ lo lắng, thuận tiện mắng nàng vài câu, dù sao bọn họ đều cảm thấy nhất định là nàng quá bốc đồng, rất không kềm chế được, bình tĩnh không đủ, mới có thể chia tay. Trời biết nàng đã muốn cùng Arron cùng một chỗ ba năm, như vậy còn có thể nói là bình tĩnh không đủ, quá bốc đồng sao? Nói nàng nhất định là bộ dáng lạnh như băng, làm không tốt sẽ nói nàng xứng đáng bị như vậy!

Trên thế giới này, đại khái chỉ còn Tiểu Song nàng bạn bè thân như tỷ muội sẽ an ủi nàng. Nhưng là lúc này đây, Tiểu Song cũng không thể, bởi vì Tiểu Song ở hơn một tháng trước, các nàng tốt nghiệp đại học, rồi đi, hai người đã không hề là sớm chiều ở chung, nghỉ cũng muốn dính cùng một chỗ với bạn cùng phòng –

Được rồi, nói thật, cho dù Tiểu Song bây giờ còn tại bên người, Vì Mẫn cũng không xác định chính mình có thể hay không đối nàng nói ra hết thảy, bởi vì đối mặt Tiểu Song ôn nhu đáng yêu, chỉ biết lại lần nữa nhắc nhở Vì Mẫn chính mình có bao nhiêu không ôn nhu, không đáng yêu!

Cho dù không ôn nhu không đáng yêu..... Chẳng lẽ, phải bị đối đãi như vậy sao?

Cho dù kiêu ngạo, ương ngạnh, xinh đẹp, ai có thể nói nàng không phải thật tình chân ý đối với bạn trai?

Nhịn đã lâu nước mắt đột nhiên tuôn trào. Thật là thành linh xảy ra, ngay cả Vì Mẫn tự mình giật nảy mình.

Người bên cạnh hắn là sẽ không chú ý đi, hắn thoát nhìn thực chuyên tâm lái xe..... Hai mắt nhắm lại, Vì Mẫn vụng trộm nhắm mắt một chút.

Kết quả, nhìn đến Lam Thư Đình một tay nắm tay lái, một tay kia đã muốn tìm được hộp giấy phía trước mặt, giúp nàng rút hai tờ, đưa qua.

“Người có phải hay không muốn đi nơi nào?” Đối với nước mắt của nàng, hắn hoàn toàn không có hỏi hoặc an ủi, cấp nàng hoàn toàn tự do, chính là thần nhiên hỏi nàng muốn đi đường như thế nào.

“Tùy người.” Nàng ngẹn ngào nói.

Lam Thư Đình đương nhiên biết Vì gia, ở tại chỗ nào, hắn cũng đi qua Vì gia, nhưng vẫn là không có dừng lại. Vì Mẫn muốn hắn tiếp tục đi, hắn liền tiếp tục đi.

Vì Mẫn thống thống khoái khoái khóc một hồi. Tiếng gió từng trận, xe thể thao động cơ thanh rất lớn, cho nên nàng không cần áp lực, chỉ kém không có hò hét “Vì sao vì sao vì sao”.

Vì sao a..... Tình hình luôn đã thương người.....

Bọn họ đang đi trên đường quốc lộ số năm, nước mắt ở trên mặt nàng tuôn trào xuống.

Bốn tiếng rưỡi sau, bọn họ đến Los Angeles.

Trong lúc đi thật có dừng lại nghỉ ngơi qua. Lúc ấy nàng khóc khàn cả giọng, mắt đỏ au, tóc rối rắm hỗn loạn, chặt vật không chịu nổi. Cố gắng đứng trong wc, nhìn ảnh mình trong gương, nhin không được vừa buồn buồn.

Nàng không phải cái gì mỹ nữ?! Rõ ràng chính là giống 1 bà điên(nguyên văn là điên bà tử)!

“Ồ.....” Một mặt nước nở, một mặt mãnh liệt dùng nước làm ướt mặt, muốn chặt vật liền càng chặt vật một chút đi.

Dù sao Lam Thư Đình cũng không quá để ý bộ dáng nàng. Xem nàng ắm ướt ngượng ngùng đi ra, hẳn ngay cả lông mi cũng chưa động một chút.

“Phải về đầu sao?” Hấn tựa ở bên cạnh xe, uống Côca lạnh vừa mới mua, ngẩng đầu nhìn sắc trời tối dần, thuận miệng hỏi.

Vi Mẫn nghĩ nghĩ, dùng sức lắc đầu.

Ắm ướt ánh mắt, ắm ướt khuôn mặt, ắm ướt tóc mái..... Nàng quả thực như là giống 1 chú chó nhỏ, đáng thương hề hề.

Lam Thư Đình thở dài một hơi.

“Kia lên xe đi, muốn đi đâu?”

“Tùy tiện.” Vi Mẫn ách cổ họng trả lời. “Đi phía trước là được rồi.”

Nàng là thật không quan tâm muốn hướng chạy đi đâu, cho dù Lam Thư Đình muốn giết người cướp đoạt, đem nàng để tại quốc lộ cũng không quan hệ. Có phải hay không trì hoãn Lam Thư Đình, chính nàng lại có không có chuyện phải làm..... Nàng cũng không nghĩ tự hỏi.

Tùy tiện đi, tùy tiện như thế nào đều tốt.

Lại một lần nữa thượng đường cao tốc, đã lâu đã lâu, Vi Mẫn mới phát hiện, trên người nàng có thêm áo khoác bạc của Lam Thư Đình, trong tay chén có lon Côca, bên cạnh còn có bánh bích quy, bên trong xe còn có đài phát nhạc jazz nhẹ nhàng.

Ngoài cửa kính bóng đêm đã bao trùm, quốc lộ vô cùng vô tận kéo dài, giống như không có cuối cùng.

Nam tử bên cạnh vẫn thực trầm mặc, bất quá, giống như cũng thực tự tại; Hấn thành thạo nắm giữ tay lái, không vội mà đi chỗ nào, cũng không tính mở miệng hỏi nhiều, giống như mục đích với hấn mà nói cũng không phải thứ trọng yếu.

“Chúng ta muốn đi đâu?” Vi Mẫn nhin không được hỏi. Thanh âm của nàng vẫn là khàn khàn, quả thực giống con vịt kêu.

“Người không phải nói tùy tiện sao?” Lam Thư Đình nghiêng đầu liếc nhìn nàng một cái, ung dung, nhếch khóe miệng, cười cười, “Dù sao ta chính là đi phía trước, chiếu theo của chỉ thị người.”

“Nha.” Vi Mẫn lên tiếng, lại nhin không được nhìn chằm chằm lái xe bên cạnh.

Bởi vì nàng đột nhiên phát hiện, Lam Thư Đình mỉm cười ,tời điểm này ngọt ngào,say say a!

Nàng có phải hay không điên rồi? Tại đây loại thời điểm, cư nhiên còn đi chú ý tới người khác mê hồn?

Nhưng là..... Không biết vì sao, kia nụ cười nhẹ nhàng, thanh thản, giống như có loại lực lượng kỳ dị, dương như không có chuyện gì khiến hấn nặng nhọc nha.

Nếu nàng cũng có thể giống hấn như vậy, nên có bao nhiêu tốt nha.....

“Có cái gì không đúng sao?” Lam Thư Đình đương nhiên biết nàng trừng mắt hấn.

“Không, không có.” Vi Mẫn chuyển chính thức, có điểm chột dạ trả lời. “Ta chỉ là cảm thấy..... Ân..... Lam Thư Đình, kỳ thật người bộ dạng rất tuần tú .”

Cái kia rượu oa lại xuất hiện, Lam Thư Đình cười cười. “Cảm ơn.”

“Còn có, người là người tốt.”

“Ta biết.”

Trầm mặc vài phần, chỉ có động cơ rít gào quanh quẩn.

“Kia.....” Vì Mẫn ngón tay ngọc nhẹ nhàng đặt trên cánh môi hồng nhuận, mắt to có chút sưng đỏ chớp chớp, “Người muốn hay không cùng ta một đêm tình?”

Lam Thư Đình không có quá sợ hãi, hấn ngay cả tư thế cũng chưa đổi, vẫn là vững vàng lái xe, chính là liếc nhìn nàng một cái.

“Người có tiền sao?” Hấn hỏi.

Chấn động là Vì Mẫn. “Người đòi tiền? Người là người lang(chắc là trai bao)?”

“Vậy người là khách làng chơi sao?” Hấn bèn nhón hỏi lại.

Vi Mẫn thế này mới nghe ra hấn trong giọng một tia không hờn giận nói. Lập tức, nàng ngậm chặt miệng, đem ánh mắt chuyển hướng bên ngoài màn đêm đen.

Lam Thư Đình ngang nhiên cự tuyệt, trở thành áp tử lạc đà cuối cùng một cây đạo thảo.

Nam nhân, đi tìm chết đi!

Nàng thề, nàng vĩnh viễn vĩnh viễn không cần cùng nam nhân có gì liên lụy!

2. Chương 2

Las Vegas, lại xưng đồ thành(*),cáchLos Angelesức chừng ba tiếng đồng hồ.

Vi Mẫn không phải không có đến quá đồ thành, chính là trước kia đều là đáp máy bay đến, giống như bây giờ đi đường dài mệt mỏi toàn thân đau nhức, tình trạng chật vật ánh mắt đều không mở ra được, cũng thật không nể thử quá.

“Vì sao..... Chúng ta lại ở chỗ này a?” Xe dừng ở bãi đỗ xe khách sạn xa hoa xong xuôi, nàng rốt cục có thể xuống xe, thân lưng đau mỏi như một lão bà bà, toàn thân xương cốt đều kháng nghị, Vì Mẫn nhịn không được thấp giọng lẩm bẩm.

“Người không phải muốn tìm người lang trên giường sao? Đồ thành hấn là rất nhiều.” Lam Thư Đình cũng xuống xe, hấn nhưng thật ra không có bị tình trạng như nàng, giống như mười mấy giờ đi xe với hấn mà nói căn bản không có gì.

Chính là, ngữ khí của hấn có nào ý.

“Đã muốn vài giờ đồng hồ,người có thể hay không quên những lời lúc trước?” Vì Mẫn bắt đắ dĩ nói.

Dọc theo đường đi, nàng thật sự là chịu đủ mặt lạnh của thiếu gia hấn, sớm biết rằng thuận miệng hỏi vấn đề sẽ làm hấn biến thành như vậy, Vì Mẫn đánh chết cũng sẽ không hỏi ra .

Lam Thư Đình không trả lời, chính là đối nàng chờ đợi, muốn nàng đuổi kịp.Hai người đi vào đường tình khách sạn lộng lẫy. Đêm đã khuya, lại vẫn là náo nhiệt phi phàm, khách địa phương, du khách nơi nơi xuyên qua, các nhóm đánh bạc máy móc phát ra ồn ào cùng âm nhạc, ngọn đèn lóe ra ánh sáng, hoàn toàn ngập trong không gian náo nhiệt.

Khách sạn đại sảnh còn có không ít khách nhân chờ đợi muốn check-in, Lam Thư Đình hai tay cầm(từ này nguyên văn nhá) ở trong túi tiền quần dài, nhàn nhàn đi thông thả bước đến quầy tiền náo nhiệt.Vì Mẫn ánh mắt nhịn không được đi theo bóng dáng thon dài kia.Của hấn dáng người thật sự là hảo, trắng kiện, chân dài, đường cong cơ bắp rắn chắc xinh đẹp, toàn thân nhìn không thấy một tia sẹo lỗi. Từ chỗ nàng đứng, có thể thấy sườn mặt của hấn. Mũi thẳng tắp, luôn mang theo khóe miệng cười yếu ớt thần nhiên.....Còn có thật là người khiến người khác say mê a!

Tựa hồ xa xa cảm ứng được nàng nhìn chăm chú, Lam Thư Đình đột nhiên quay đầu, tầm mắt sáng ngời chống lại tầm mắt của nàng, làm cho Vi Mẫn đột nhiên cả kinh, nhanh chóng cúi đầu, làm bộ đảo túi tiền tìm tiền lẻ, bộ dáng chuẩn bị chơi trò con hổ ăn tiền hào. Giống như trộm bị bắt gặp, lòng của nàng khẩn trương, vẫn không dám ngẩng đầu.

Kết quả thật đúng là làm cho nàng ở trong túi tiền tìm được tiền lẻ, tùy tiện tìm dài máy móc không có người, nàng bắt đầu thử tay nghề.

Muốn ngũ mao, cấp 1 tệ...2 tệ...3 tệ.....

Không tin tà, này dài không hợp làm, đổi dài khác có thể đi.

Lại là một khối..... Hai khối Mĩ kim..... Ngũ khối..... Mười khối.....

Đến khi Lam Thư Đình chậm rãi trở lại bên người nàng, nàng đã muốn đỏ cả mặt rồi, trên người tiền lẻ tiền giá trị lớn cơ hồ đều dùng hết. Đầu tư sáu mươi mấy khối Mĩ kim, thu về còn lại là linh.

“Không cần ngăn đón ta!” Vi Mẫn nhìn đến hần tới gần, lập tức tuyên bố nói: “Ta cảm thấy ta sắp thắng! Thật sự!”

Xem nàng trừng mắt kia phát ra các loại tạp âm nhiều màu nhiều vẻ lần nữa chuyển vòng lẩn của máy móc, vẻ mặt kiên quyết, không thua, không phục, bộ dáng thực đáng yêu..... Lam Thư Đình nhếch lên khóe miệng, miễn cưỡng mỉm cười.

“Người đem thẻ tín dụng cùng hộ chiếu cho ta, cái khác tùy tiện người.” Hiện tại khoa học kỹ thuật nhiều tiến bộ, ngay cả trò con hổ ăn tiền hào đều thu thẻ tín dụng. Chơi ít nhưng cũng tán gia bại sản không chừng. Vi Mẫn không rảnh cùng hần nhiều lời, ánh mắt tiếp tục nhìn chăm chăm màn hình phía trước màu sắc rực rỡ, tùy tay sờ mó, đem giấy chứng nhận, thẻ tín dụng đều đưa cho hần.

5 phút sau.....

“Người có tiền sao?” Phong thủy thay phiên chuyển, thua trông trơn Vi Mẫn ăn nói khép nép hỏi hần.

Lam Thư Đình ung dung ở một bên chờ, chờ nàng vừa hỏi, nhún vai, hồi đáp: “Không có.”

“Thật sự?” Nặng mắt to nhếch lên, bộ dáng thực không tin.

Lam Thư Đình mày rậm một điều, “Không tin? Người tới xem a.”

Hần hai tay đặt trước ngực, vẻ mặt tựa tiểu phi tiểu, thật sự là tức chết người, nhưng là Vi Mẫn vẫn ý đồ muốn làm cuối cùng gãy dựa, “Ta chỉ muốn mượn 5 tệ..... Không, mười đồng tiền tốt lắm. Ta thật sự cảm thấy muốn thắng. Đánh bạc thời điểm này, cảm giác rất trọng yếu, ta tin tưởng trực giác chính mình!”

“Trực giác của người, đáng giá tin tưởng sao?” Lam Thư Đình hỏi lại.

Hỏi câu giống mũi tên nhọn xuyên tim mà qua, Vi Mẫn như quả bóng xì hơi, nói cái gì đều nói không được.

Lam Thư Đình liền đem cái chìa khóa phòng đối với nàng giơ giơ lên, “Thua nên dừng tay lại, trước đi lên nghỉ ngơi đi.”

Là nha, thua nên dừng tay lại. Nàng đã muốn ở trên người Arron thua một trận hồ đồ, đã sớm nên dừng tay lại. Rốt cuộc vì sao còn muốn như vậy kéo dài tới cuối cùng, thấy kết cục tàn khốc như vậy?

Im lặng theo Lam Thư Đình xuyên qua sông bạc, đi vào kim bích huy hoàng trước thang máy, bọn họ không nói gì đáp thang máy lên lầu, sau đó đến cửa phòng. Phòng thực là xa hoa thoải mái, không nói chơi. Còn có cửa sổ rất lớn có thể nhìn ra bên ngoài, cảnh đêm sáng lạn, mặt nước phía trước khách sạn lại càng xinh đẹp.

Giường có hai cái, đều rất lớn, không cần lo lắng ai bị uy hiếp trình tiết.

Vi Mẫn yên lặng đi trước tắm giặt sạch, thay dục bào dày. Lần này nàng ngay cả gương cũng không muốn nhìn, dù sao tuyệt đối mặt đẹp không chạy đi đâu. Nàng đã muốn một đến không tỉnh thần đối mặt chính mình. Bất quá, ở trong mắt Lam Thư Đình, nàng vẫn là thật mê hồn. Lông mi thật dài buông xuống, nàng căn bản không nghĩ gương mặt nhìn hần, cũng tốt, như vậy hần liền có thể không kiêng nể gì đánh giá. Kia

đôi môi hồng nhuận mơn mẩn, vừa tắm rửa xong, hai má phấn nộn thắm nhiên ửng hồng, tóc dài quấn còn ẩm ướt, rối tung ở sau lưng, da thịt như là mĩ ngọc bong láng, dưới lớp dục bào là những đường cong xinh đẹp, yếu điệu động lòng người.....

Nàng lẳng lẳng ngồi ở mép giường, ngẩn người. Cả người đắm chìm trong choáng váng ánh sáng vàng rực, như viên ngọc tinh tế nhất được tạo thành, mĩ đến làm cho người ta nín thở.

Tắm rửa, tắm rửa. Lam Thư Đình nhắc nhở chính mình, bình tĩnh một chút, không cần nghĩ nhiều .

Hắn đem đôi mắt lạnh lung đi vào phòng tắm, tự giác đã muốn có thể bình tĩnh đối mặt, mới từ phòng tắm đi ra.

Sau đó, liền nhìn đến tiểu thư nàng ngồi ở trước giường ngây ngốc.

Bên cạnh có một bình rượu hồng, hai cái chai bia, còn có vài bình rượu Whisky nho nhỏ.

“Người..... Đây đó là ở đâu ra?” Lam Thư Đình đại cát bước đi vào trước mặt nàng, ngồi xổm xuống.

“Kê.....” Vi Mẫn che miệng, say say cười, mắt to ngập nước liếc về phía bên trái — tử lạnh kia bị nàng hoàn toàn thanh tra.

Lam Thư Đình ngâm một tiếng, làm sao có thể làm cho nàng tìm được?!

Phòng rất cao cấp, thay khách nhân chuẩn bị gì đó nhiều lắm, rượu còn có vài loại lựa chọn; Vị tiểu thư này hoàn toàn sử dụng này hết thấy, trong khoảng thời gian ngắn, liền nhấp nháp vài loại rượu bất đồng .

“Người sẽ không say khướt đi?” Lam Thư Đình cảnh giác hỏi. Hỏi xong, mới phát hiện này vấn đề có bao nhiêu xuẩn.

Hỏi một cái người đã muốn có men say có thể hay không say khướt? Quả thực như là đi chơi con hổ ăn tiền hào, còn một mặt đoán chính mình có thể hay không thua tiền giống nhau.

Đáp án chính là, tám chín phần mười đều đã giống nha!

Hắn thân thủ đỡ Vi Mẫn, “Người uống bao nhiêu? Uy, trả lời ta!”

“Không có nhiều.” Vi Mẫn ngẩng mặt, thực còn thật sự nói: “Còn không có uống đến say mềm, rất muốn ca hát, thực vui vẻ a.”

“Vậy là tốt rồi.” Lam Thư Đình thở dài nhẹ nhõm một hơi. “Không cần uống nữa, lên giường ngủ đi.”

“Nhưng là ta cũng không có muốn đi ngủ.” Nàng mở to đôi mắt vô tội, tiếp tục nói: “Ta nghĩ đi bài bạc. Vừa mới ta có thắng một chút nha, nhưng là, nhưng là sau lại lại thua rồi..... Vì sao như vậy đâu?”

Loại này vấn đề, trừ bỏ lão bản sòng bạc ở ngoài, không ai có thể trả lời đi.

“Người đã say.” Lam Thư Đình quyết định thật nhanh, dùng sức cầm vai của nàng, “Đi ngủ thôi. Ân?”

“Không cần, ta muốn chơi bạc!” Giọng của nàng đột nhiên nổi lên, “Ta, vận khí của ta sẽ không như vậy xấu, đúng hay không? Thua nam nhân lại như thế nào? Ta không có khả năng ngay cả tiền đều không thắng được!”

Quả nhiên là tú tài gặp được binh, phải trái không phân rõ.Nam nhân cùng thắng tiền lại có cái gì quan hệ?

“Vi Mẫn.....”

“Ta mới không tin ta sẽ như vậy xui xẻo!” Nàng tiếng nói như chém đinh chặt sắt: “Ta không tin! Cho dù nam nhân đều vứt bỏ ta, không thích ta.....”

“Ai nói? Không ai thích người.”

“Có! Rõ ràng còn có!” Mỹ nữ lên án. “Người sẽ không muốn ta!Arron cũng không cần ta!”

“Arron không phải không hề muốn người, hẳn chính là..... Chính là.....” Lam Thư Đình cũng thông biết dung từ gì để nói. Mắt thấy mắt của nàng lại dần dần hồng hồng, cho dù không biết cũng phải cứng rắn bài

trừ an ủi trong lời nói, “Ta nghĩ hẳn chính là nhất thời mê hoặc đi, trong lòng hẳn hẳn là vẫn là thực yêu người.”

“Nhất thời mê hoặc? Nhưng là hẳn đã muốn mê hoặc hai ba năm.” Vi Mẫn nói ra tình hình thực tế: “Theo ta kết giao tới nay, hẳn liên luôn luôn bắt cả hai tay, vẫn đều có đối tượng khác kết giao..... Ta chỉ là ngay từ đầu không biết, sau lại không muốn đổi mặt sự thật mà thôi.”

Lam Thư Đình luôn luôn không quá dễ dàng bị ảnh hưởng, giờ phút này cũng thật chấn kinh rồi.

Nguyên lai trong mắt người ngoài, đó là đôi trai tài gái sắc, đúng là như vậy.

Làm sao có thể? Có Vi Mẫn bạn gái như vậy, ai không hiểu ý vừa lòng? Còn đi tìm người khác?

Nhìn khuôn mặt tuần tú kia biểu tình kinh ngạc đến cực điểm, Vi Mẫn nước mắt cứ như vậy chảy dài hai má.

“Người cũng hiểu được ta thực đáng thương đi?” Nàng nghẹn ngào hỏi: “Nam nhân có phải hay không đều như vậy? Cảm thấy ta thực tùy tiện, thực hào phóng, cho nên liền theo đuổi chơi đùa? Đuổi tới xong, quay đầu đi tìm người khác?”

“Không có loại sự tình này”

“Hắn không cùng ta nói chuyện tương lai, vẫn nói còn trẻ, chuyện này đó đều quá sớm.....” Nàng càng nghẹn ngào, nước mắt càng nhiều, “Nhưng là ta nghe hẳn cùng người khác nói qua, nói ta, ta không phải đối tượng tốt, không có khả năng sẽ là hiền thê lương mẫu..... Hẳn không nghĩ thú lão bà như ta.....”

“Không nghe hẳn nói vậy, người muốn kết hôn người rất nhiều.”

“Ở nơi nào?” Vi Mẫn mở to nước mắt lưng tròng hỏi, lập tức lại tiếp tục điều nước mắt, “Ta không tin, người căn bản là nói có lệ với ta! Người ngay cả theo ta một đêm tình đều không cần!”

“Tiểu thư, người thật sự uống rượu.” Lam Thư Đình thở dài, trên mặt tràn đầy đều là bất đắc dĩ. “Còn có, không cần đem loại chuyện một đêm tình này nói, như vậy sẽ bị hiểu lầm là cô gái hư.”

“Người cũng hiểu được ta không hư?” Nguy rồi, nước mắt nàng như mưa. “Ồ, ta chỉ biết.....”

“Ta không có cảm thấy người hư.” Hắn tính tình nhẫn nại trấn an mỹ nữ đang khóc.

“Thật sự?” Nàng đáng thương hề hề hỏi. “Kia..... Người nghĩ theo ta kết hôn sao?”

“Đương nhiên sẽ.” Không cần cùng con ma men so đo, không cần cùng con ma men so đo..... Lam Thư Đình không ngừng nhắc nhở chính mình.

“Kia..... Người muốn hay không cho ta mượn tiền?” Nàng được một tắc lại muốn tiến một thước.

Lam Thư Đình tuy rằng không uống rượu, lại cảm thấy đầu bắt đầu ần ần đau lên. “Không được.”

“Vì sao?” Nàng một đôi mắt to ngập nước, tràn ngập chờ mong nhìn hẳn. “Bằng không, người đem thẻ tín dụng của ta trả lại cho ta, ta lấy tiền chính mình đi đổ, này tổng có thể đi?”

Di, cứ nhiên còn có thể nhớ tới thẻ tín dụng chính mình? Xem ra là không có hoàn toàn say. Lam Thư Đình thân thủ nhẹ nhàng giúp nàng lau đi nước mắt. “Cũng không được, người ngoan ngoãn đợi ở chỗ này, làm sao cũng không có thể đi.”

Lại là trấn an ,lại là đe dọa, cầu xin thêm uy hiếp, lừa lọc nàng, kết quả là Lam Thư Đình vẫn là dùng bia, hồng rượu, Whisky, cùng với sâm banh dụ dỗ của nàng.

Dù sao đem nàng quá chén, có thể được một chút bình tĩnh đi?! Lam Thư Đình thực tuyệt vọng nghĩ như vậy.

Vì đồ nàng, hẳn đành phải cùng nàng uống.

Đầu tiên là một ngụm hai lời, sau đó là một chai, hai chai, đến cuối cùng.....

Kỳ thật người uống say, tám chín phần mười quả thực là không còn biết gì nữa hết.

Vi Mẫn biết tối hôm qua chính mình nói năng loạn xì ngầu, làm loạn rối tung lên. Vừa khóc vừa cười, ầm ỹ cả đêm, áp lực cảm xúc lâu ngày rốt cục được phát tiết, nàng bừa bãi phóng túng thẳng thắn thể hiện chân thật chính mình.

Say thì say, nhưng nàng thực xác định chính mình không có mất trí nhớ, không có trần truồng, không có ôm ấp, không có ca hát — ách, có lẽ có xướng vài câu, khả năng còn xướng tiếng Anh đồng dao.

Hắn là không tính rất khoa trương mới đúng nha.

Nhưng..... Kia đầu đau như là muốn vỡ ra, cùng với trước mặt nàng kia là tờ giấy kết hôn, chuyện gì xảy ra? Kết hôn?!

Nàng trừng mắt tờ giấy trước mặt mỏng manh, nói không nên lời nói.

Rèm cửa sổ đã muốn rút ra, ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh, rớt trên người Vi Mẫn ngồi xếp bằng trên giường. Nếu nàng không phải ngây ra như phỗng như vậy, nay tình cảnh sẽ càng vui mắt.

Ánh mặt trời mặc dù ấm áp, nhưng Vi Mẫn lại cảm thấy toàn thân rét run. Cảm giác tựa như mới trước đây đánh vỡ bình nước hoa thủy tinh mà mẹ vẫn âu yếm, hoặc là nhìn hé ra siêu lạn phiếu điểm khi (câu này ta không hiểu, ai biết nói ta với L), cái loại này đại họa giáng xuống, thật sợ hãi.

Nàng cư nhiên kết hôn!

Nhưng lại không thể chống chế, giấy chứng nhận mặt trên rành mạch có “Clark quận, nội hoa đạt châu” Chờ hoa thể chữ tiếng Anh, có đánh số, có ngày, có địa điểm, thậm chí có tên tiếng Anh của nàng, xã an đây số, đây đủ!

Nhưng là, nàng hoàn toàn không nhớ rõ chính mình từng đã có ký vào nha?

A, hộ chiếu! Hộ chiếu mặt trên có thể cho nàng biết, mà đêm qua chơi bạc, của nàng hộ chiếu cùng thẻ tín dụng đều bị Lam Thư Đình bảo quản.

Tử nhìn chằm chằm giấy chứng nhận tên Lam Thư Đình ở mặt trên, Vi Mẫn rốt cục nhìn không được, một phen cầm tờ giấy, muốn vò nát.

“Không cần như vậy.” Tiếng nói trầm thấp vang lên. “Bất quá người thật sự muốn vậy cũng không quan hệ, chỗ đăng kí hôn nhân còn có ghi lại.”

“Ta khi nào thì đi chỗ đăng kí?!” Vi Mẫn không dám tin.

“Buổi sáng người ầm ỹ muốn ăn bữa sáng, chúng ta tiện đường đi một chút.” Lam Thư Đình đang nằm ở trên giường khác trong phòng, thoải mái duỗi thân thể thon dài, phi thường thích ý.

Ngày hôm qua đi xe hơn 10 giờ đồng hồ, hơn nữa một đêm không ngủ, hần nhưng bộ dáng không có gì tiêu tụy, cảm bong loáng không râu, tóc ngắn ngay chỉnh không loạn cào cào, chỉ càng tăng thêm vị nam của hần.

“Vì sao..... Sớm như vậy liền.....”

“Chỗ đăng kí buổi sáng tám giờ mở cửa, khách sạn lập thêm giáo đường hai mươi tư giờ đều được.” Lam Thư Đình thoải mái nói xong, hoàn toàn biết về mặt khiếp sợ của nàng đang hoang mang cái gì.

Vi Mẫn đem giấy kết hôn vo lại, ném tới hần mong hả giận. “Ta chỉ là tùy tiện nói, người vì sao thật sự liền..... Liên chiếm tiện nghi người ta ?! Người làm sao có thể như vậy khi dễ một cái người uống say?”

Lam Thư Đình nhún nhún vai, “Người nào loạn cả một đêm, người không sao nhưng ta đều mệt mỏi, không theo người một chút, thật đúng là không xong.”

“Kia cũng không cần như vậy rất thật a!” Nàng trừng mắt hần, quả thực như là muốn qua bóp chết hần.

“Người cho dù là học được một cái bài học, nhìn người về sau có hay không còn dám loạn uống rượu, nghĩ muốn tùy tiện tìm nam nhân trên giường, kết hôn.” Lam Thư Đình xoay người, vùi đầu vào cái gối mềm mềm nhun nhun. “Trước ngủ đi, ngủ dậy chúng ta chuẩn bị trở về San Francisco, Lam phu nhân.”

“A — không cần gọi ta như vậy!” Vi Mẫn hét rầm lên.

Lam Thư Đình mới không để ý tới nàng, tự cổ tự ngủ bù đi.

Vi Mẫn một bên hung hăng đập mạnh cái gối, một bên mắng mỗ, nàng như vậy rốt cuộc có tính là không thất thân không?

Trên thực tế không có, nhưng về lý thì..... Nàng..... Nàng ... đã là lão bà của người ta a.

Mà người này, đang ở giường lớn bên cạnh, ngủ thực thoải mái, để lại nàng một người vừa giận lại ảo não, quả thực sắp nổ mạnh aaa.

Chìa khóa xe, thẻ tín dụng, hộ chiếu đều ở trong tay Lam Thư Đình, Vi Mẫn cho dù muốn thừa dịp hấn ngủ trộm đi, cũng không đơn giản như vậy. Huống chi, Lam Thư Đình tốt xấu cũng đã lái xe đường dài tới đây, thanh âm kêu một cũng chưa vang, còn ở bên cạnh nàng một ngày một đêm..... Nàng không có khả năng bỏ lại chính hấn trở về nhà.

Nghĩ ra tức giận cũng không thể, một người sinh hồn dỗi thật sự thực nội thương, không bằng..... Vi Mẫn ánh mắt tinh xảo lại chậm rãi chuyển qua cái tủ lạnh.

Nếu nàng nhớ không lầm ,thì bên trong còn mấy chai bia, cùng bình Whisky nhỏ.....

Một mặt nghĩ,một mặt như lặng lẽ như ma bắt đầu di động.....

“Không cho phép uống rượu.” Lam Thư Đình giống như có mắt đằng sau ót, âm thanh buồn ngủ từ bên gối thoát ra. “Lần này lại uống, ta cũng không dám cam đoan sẽ phát sinh chuyện gì.”

Vi Mẫn đã thò chân xuống giường,lại thu trở về. Nàng sợ hấn a.

Tuy rằng vị ác nhân này ngoài mặt không hề ác, giống như luôn lười biếng, không có gì công kích hấn, cái gì cũng không để ý..... Nhưng, vẫn là làm người ta hận nghiêng răng!

Thật giận! Rất thật giận!

Sinh hồn dỗi một hồi lâu, mắng Lam Thư Đình,Arron, cùng với nam nhân thiên hạ không biết bao nhiêu thứ, nàng rốt cục vẫn là bị một mối đánh bại, chậm rãi chìm vào mộng đẹp.

Đợi âm thanh lằm nhằm lằm bằm lâu bầu biến mất,hồ hấp đều đều, xác định nàng đã ngủ sau, Lam Thư Đình liền mở mắt.

Im lặng không tiếng động xoay người ngồi dậy, hấn dừng trên gương mặt kiêu diễm như hoa.

Biểu tình của nàng thật nhiều,rất trực tiếp,rất rõ ràng. Mặc kệ là thương tâm, là phẫn nộ, là mê hoặc, vẫn là hưng phấn..... Nghĩ đến nàng ở sông bạc chơi con hổ ăn tiền hào, hai mắt sáng lên, bộ dáng chuyên chú nhập thần đáng yêu, Lam Thư Đình khóe miệng liền nhin không được gior lên.

Vì tham xem các loại phong tình động lòng người của nàng, hấn cư nhiên một đường đảm đương lái xe, đi tới đổ thành.

Hấn vốn là đêm qua trở về nhà ở Newyork, thư thái thoải mái, hiện tại cùng kế hoạch ban đầu cách xa vạn dặm.

Đứng dậy đi vào bên giường nàng , Lam Thư Đình ánh mắt hoàn toàn không có biện pháp dời đi, chỉ có thể dừng ở thiên hạ trên giường.

Nàng hiện tại thoát nhìn, giống cái tiểu hài tử.

Cá tính của nàng tựa như tiểu hài tử, bề ngoài xinh đẹp, nội tại của nàng kỳ thật đơn thuần lại nhiệt tình.

Hơn nữa, rất dễ dụ dỗ nha.

Mắt nhìn tờ giấy bị nàng vo viên rớt dưới chân giường, Lam Thư Đình không tiếng động nở nụ cười.

Cũng chỉ có Vi Mẫn mới có thể bị hù dọa như vậy.

Bất quá.....

Ở mép giường ngồi xuống, Lam Thư Đình có ý thức chính mình, đã muốn đi ra ngoài, nhẹ nhàng xoa sợi tóc mềm mại như mây của nàng đổ xuống ở trên gối.

Sau đó, làn da ửng ửng như cánh hoa, thật non mịn, làm cho người ta lưu luyến quyến luyến, không đành lòng rời đi.

“Ân.....” Giấc ngủ bị quấy rầy,Vi Mẫn ở trong mộng mi nhắm lại ,giọng mũi phát ra kháng nghị rất nhỏ.

Đáng yêu làm cho người ta muốn cắn một ngụm.

Lam Thư Đình đương nhiên không có cắn nàng, chính là cúi xuống , nhắm nháp môi anh đào kia làm cho hân ảo tưởng cả một ngày — không, khả năng lâu hơn nữa—.

Môi của nàng thật mềm,thật ngọt, trên người nàng, mái tóc phát ra hương thơm tự nhiên làm người ta mê say. Lam Thư Đình nhẹ nhàng hít vào, tựa như hưởng thụ chất men say nồng.

Đột nhiên, lông mi loăn loăn thật dài run rẩy, sau đó, từ từ gợn lên.

Hắn ngẩng đầu, một đôi mắt sáng ngời, giờ phút này đã có chút mê hoặc.

“Người..... Vừa mới hôn ta?” Nàng mơ mơ màng màng hỏi.

“Người đang nằm mơ sao?” Lam Thư Đình không đáp hỏi lại, tiếng nói khàn khàn, dày mà gợi cảm.

Nàng tự hỏi vài giây , “Hình như là.”

Lông mi lại buông xuống, nàng một lần nữa nhắm mắt lại.

Nếu là nằm mơ, vậy..... Tùy tiện như thế nào đều có thể, không phải sao?

Cánh tay tuyết trắng giãn ra, bò lên gáy hắn, môi nàng tìm kiếm môi hắn, tiếp tục hư hư thực thực trong mộng hôn.

Nàng dụ dỗ hắn, khẽ mở cánh môi, đón vào đầu lưỡi hắn linh hoạt lại có chút bá đạo, nhất thời, nàng cảm thấy chính mình thật nhanh hít thở không thông.

Ngày hôm qua uống rượu, giống như toàn bộ lúc này khắc bắt đầu phát huy tác dụng, Vi Mẫn chỉ cảm thấy choáng váng đầu, toàn bộ thế giới như xoay tròn, nàng lơ lửng ở giữa không trung, càng bay càng cao, càng bay càng cao.....

Sau, chính là rơi xuống, trầm luân.....

Nàng gắt gao ôm hắn, hình như là người sắp chết trôi bám được một khúc cây a.

Nhưng trầm luân là tất nhiên, hắn chỉ có thể cùng nàng cùng nhau chìm vào trong vực sâu ái tình.

3. Chương 3

Ánh nắng mặt trời gay gắt.

Tháng năm là mùa ly biệt,ở các trường học, nơi nơi đều là lễ tốt nghiệp,túm năm tụm ba,cười nói ồn ào.

“Tiểu Mẫn!” Tiếng nói quen thuộc, xa lạ cùng thật mật, giọng nói vội vàng phía sau Vi Mẫn vang lên.

Vi Mẫn nghe xong, chính là hơi hơi sửng sốt, nhưng không có dừng lại, chính là tiếp tục đi nhanh phía trước.

Nàng mặc áo tốt nghiệp màu đen, cũng không giống những người khác giống nhau mặc, chính là chỉ khoác, lộ ra âu phục ngắn bó sát người cùng mái tóc rực lửa, đôi chân dài trắng như tuyết, dưới ánh mặt trời thực đối lập mãnh liệt.

Tóc dài như mây bay bay, hé ra khuôn mặt nàng tinh xảo diễm lệ, trên trán đã muốn có mồ hôi.

Nàng vừa cùng giáo sư, các học sinh chụp ảnh, kế tiếp muốn tới địa điểm đã hẹn cùng người nhà hội hợp.

Hôm nay cha mẹ đều tới tham gia lễ tốt nghiệp của nàng. Nàng cùng đệ đệ Vi Tiệp tuy rằng kém ba tuổi, lại bởi vì đệ đệ quái thai (cái từ này nguyên văn a) nhảy lớp,cho nên hai người cùng nhau tốt nghiệp.

Vi gia,ba mẹ đối với hai người con xuất sắc thực phi thường kiêu ngạo, đã sớm ở nhà ăn cao cấp phụ cận trường học đặt bàn, chuẩn bị sau buổi lễ cùng nhau chúc mừng.

Trời biết nàng giao du rộng lớn, nhân duyên siêu hảo, là người nổi tiếng,người nghĩ nắm chắc cơ hội cuối cùng cùng Vi Mẫn chụp ảnh rất nhiều, thiếu chút nữa muốn xếp hàng đăng ký.

Nàng bị dọa hoảng sợ,ánh mặt trời chiếu rọi khiến mắt không mở ra được, lại vẫn là cùng sư trưởng, đồng học, các bằng hữu chụp ảnh chung. Trong trường học,ở các mặt quán,lễ đường.....khắp nơi có thể thấy được thân ảnh nàng thanh xuân chói mắt.

Mà hiện tại, nàng muốn xuyên qua trường học rộng lớn, đi đến nhà ăn. Vi Tiệp cái tên kia không nghĩa khí lại máu lạnh, căn bản không đợi nàng, mang theo cha mẹ đi tới nhà ăn trước, còn đem xe chạy đi.

“Tiểu Mẫn!” Phía sau âm thanh kêu gọi vẫn còn ,chủ nhân thanh âm theo đi lên bên cạnh nàng. “Vì sao đi nhanh như vậy? Chờ anh một chút được không?”

Vi Mẫn hoàn toàn không muốn quay đầu, nàng tuy rằng giày cao gót chùng ba tắc tắc, nhưng đã được huấn luyện, đi trên đường vẫn như cũ bay nhanh.

Nàng đương nhiên nhận được kia tiếng nói, biết người kêu nàng là ai.

Arron. Sân bay từ biệt, đến nay cùng nàng chia tay sắp được hai năm. Hoặc là nên là “Bắt cá hai tay sau còn muốn ăn đã xong cao nhất lạn nam nhân”.

Hai năm trước, tốt nghiệp đại học, nghỉ hè, nàng thật sự kiềm chế không được nội tâm nôn nóng cùng hoang mang, chạy tới chỗ ở Arron đứng dưới lầu chờ hẩn, muốn hảo hảo nói chuyện cùng hẩn.

Nàng thừa nhận đoạn thời gian kia của nàng cảm xúc thực phiền muộn, vừa mới đợi qua bốn năm đại học để tốt nghiệp, Tiểu Song bằng hữu tốt nhất lại đột nhiên rời đi, liên tiếp như vậy làm cho Vi Mẫn luôn luôn thích náo nhiệt, sợ tịch mịch như bị vứt xuống đáy cốc, cảm xúc tồi tệ, mà bạn trai Arron lại hoàn toàn không có thể an ủi nàng, ngược lại thực không kiên nhẫn, thường thường không thấy bóng người.

Nói đi sửa xe, sửa cả một ngày; Nói đi đánh gôn, sáng sớm liền đi, đến đêm khuya còn không có về nhà, cũng không gọi điện nói với nàng. Vi Mẫn chỉ hỏi một chút,hẩn liền hé ra vẻ mặt tối sầm.

Tra tấn như vậy,đến cuối cùng, rốt cục Vi Mẫn cũng chịu không nổi. Nàng sáng sớm hôm đó đi vào chỗ bãi đỗ xe ở dưới lầu Arron, đợi ặt trời lên cao,Arron mang theo hành lý, nhẹ nhàng đi ra, lái xe rời khỏi.

Vi Mẫn đi theo phía sau hẩn, một đường theo tới sân bay.

Sau đó, nhìn đến Arron nghênh đón một cô gái tướng mạo bình thường, cũng mang theo túi du lịch, hai người thân mật ôm nhau, rõ ràng là muốn đi nghỉ phép.

Mà hẩn đối Vi Mẫn nói, này tuần bề bộn nhiều việc, không rảnh bồi nàng, nàng nên chính mình tìm điểm sự tình làm, dù sao hẩn đang làm việc, không giống Vi Mẫn trong nhà có tiền, lại vẫn là đệ tử, thời gian như vậy tự do.

Nhìn màn trình diễn của hai người bọn họ, nhìn bạn trai luôn không kiên nhẫn như vậy lại ôn nhu ngọt ngào đối đãi một nữ nhân khác, Vi Mẫn cuối cùng hết hy vọng ,nàng lừa mình dối người,Arron đã sớm không thương nàng.

Sau đó nàng không hề chủ động tìm Arron.Arron vốn vùng trộm cao hứng, nghĩ đến thần kinh thực nhẹ nhõm. Vi Mẫn cấu kỉnh,hẩn liền tìm nguồn giải trí mới.Tính tình đại tiểu thư của nàng giận đối hẩn có lẽ cũng chẳng được bao lâu.

Vi Mẫn thật sự là thiếu suy nghĩ, hẹn hò cùng hẩn nửa năm, nàng còn ngây ngốc nghĩ đến hẩn là thật sự với nàng.

Thẳng đến lúc chìm đắm trong ngọt ngào suốt ba tháng chưa từng nhận được điện thoại của Vi Mẫn, hẩn mới chậm rãi lĩnh ngộ,lần này Vi Mẫn là làm thật, không phải tính tình đại tiểu thư đùa giỡn nữa.

Lúc ấy cùng tân bạn gái ôm ấp nhau,Arron chỉ hồi hận vài phần, sau đó liền đem hết thảy bỏ sang một bên, biết thời biết thế tiếp tục bình thường giao tiếp bạn gái.

Dù sao Vi Mẫn mặc dù nóng bỏng xinh đẹp, nhưng kỳ thật cá tính không quá ôn nhu uyển chuyển hàm xúc, hơn nữa gia thế tốt, điều kiện tốt khiến nàng có một tia kiêu ngạo cùng tự mãn, Arron kỳ thật ưa thích nữ nhân sung bái, đón chào hần.

Hần không nghĩ chia tay, dù sao vẫn là có điểm lưu luyến “Vi Mẫn bạn trai” Danh hiệu này cho hần cảm giác hư vinh, hơn nữa Vi Mẫn tính tình như vậy kiêu căng, tức giận cực điểm chắc chắn sẽ rất khủng bố, cho nên hần lựa chọn trốn tránh, bỏ mặc nàng đi tìm thú vị khác.

Nhưng hai năm sau, nhìn ánh mặt trời vẫn xinh đẹp như trước Vi Mẫn, Arron tâm tình phiền muộn mà phức tạp. Nàng thật sự là cái đại mỹ nữ, hần quen rất nhiều bạn gái, vẫn là Vi Mẫn đẹp nhất, mang nàng đi bên cạnh mặt mũi có thể để tận trời.

“Tiểu Mẫn, Tiểu Mẫn!” Arron thân thủ giữ chặt nàng. “Hôm nay em tốt nghiệp, thuận lợi lấy mba (bằng thạc sĩ), anh đặc biệt đến chúc mừng em, em như thế nào cũng không để ý anh? Anh vừa mới luôn luôn gọi em!”

Vi Mẫn thực gọn gàng giãy giụa, xoay người, nhìn chăm chăm người từng rất quen thuộc, hiện tại là nam nhân thực xa lạ.

Hần thay đổi, hoặc là ở trong mắt nàng, hần thay đổi.

Tóc có điểm dài, ánh mắt có điểm lóe ra, quần áo hơi khó nhìn, khẩu khí nói năng có điểm ngọt xót..... Kỳ quái, trước kia nàng vì sao khi hần mãnh liệt theo đuổi, lại cảm thấy hần đẹp trai cùng hài hước?

Còn vì hần, cùng ba mẹ rất nhiều lần tranh chấp — Vi gia, ba mẹ ngay từ đầu không thích Arron, tuy rằng không đến mãnh liệt phản đối, nhưng là cho tới bây giờ chưa nhìn Arron bằng cái nhìn hòa nhã.

Lúc trước như vậy kiên trì muốn cùng hần cùng một chỗ, đến sau lại bị hần bắt cả hai tay, Vi Mẫn cũng không mặt mũi trở về khóc lóc, hết thấy ủy khuất đều cứng rắn nuốt vào trong bụng, thậm chí cha mẹ hỏi, nàng cũng chỉ nói Arron bận việc, không có nói cho ba mẹ kỳ thật hai người đã chia tay.

Này nhất thời muốn giấu diếm, cư nhiên liền giấu diếm gần hai năm.

Vốn nghĩ đến nàng đời này không cần lại nhìn đến người này, không nghĩ tới, gần đây Arron không biết thế nào nghĩ cái gì không đúng, cuồng gọi điện thoại tìm nàng gặp ở ngoài, cư nhiên còn lớn mật hào phóng xuất hiện ở lễ tốt nghiệp của nàng.

“Anh có chuyện gì sao?” Trên gương mặt xinh đẹp không hề có ý cười, nàng lạnh lùng nhìn hần, “Tôi còn có hẹn, không có việc gì thì tôi muốn đi trước.”

“Anh biết em còn có hẹn, cùng người nhà đúng hay không?” Arron đầy mặt tươi cười. “Anh ngày hôm qua gọi điện thoại tìm không thấy em, có gọi tới nhà, bác gái còn muốn anh hôm nay cùng nhau ăn cơm, chúc mừng em tốt nghiệp.”

“Anh gọi tới nhà của tôi?” Vi Mẫn nhin không được ở trong lòng mắng hai câu lời thô tục thực nữ cho lắm. (Z: Trời ơi, ta như vậy á... *cầm dao* *mắt tóe lửa*) Trốn điện thoại hần lâu như vậy, trăm mặt vẫn là nhất sơ, (kiểu gì vẫn có sơ suất) nàng vạn vạn không nghĩ tới Arron còn có mặt mũi gọi điện thoại đến Vi gia.

Mẹ nàng hiển nhiên là yêu ai yêu cả đường đi, bắt quá, làm không rõ tình huống lỗi cũng không phải mẹ nàng.

“Thật có lỗi, mẹ tôi hần là khách khí một chút, anh không cần để ở trong lòng.” Vi Mẫn nói xong, lại tính chạy lấy người, “Không trì hoãn thời gian của anh, tái kiến.”

Không nghĩ tới Arron vẫn là đi theo nàng. “Đừng như vậy! Chúng ta tốt xấu cũng là bằng hữu, cùng nhau ăn một bữa cơm cũng không có gì, đúng hay không? Mẹ em có nói cho anh biết là nhà hàng nào, anh cùng em đi qua.”

Vi Mẫn quả thực không dám tin, nàng đổ không phải vì Arron, mà là không thể tin được chính mình trước kia ánh mắt có kém như vậy sao, cư nhiên sẽ thích nam nhân như vậy.

“Tôi nghĩ không cần, tôi chính mình đi qua là tốt rồi.” Nàng cự tuyệt.

“Ai, Tiểu Mẫn, anh biết em đang giận.” Arron còn có mặt mũi thở dài. “Nhưng là em cũng biết, nam nhân xã giao luôn tránh không được, gặp dịp thì chơi thôi, đừng tức giận lâu như vậy. Dù sao, anh cũng nghe nói em vẫn chưa có kết giao bạn trai khác.....”

Ngữ khí kia, biểu tình kia.....

Ngụ ý phi thường rõ ràng, Arron nghĩ đến Vi Mẫn còn không có quen hần, chính là tính tình tiểu thư đùa giỡn, giận dỗi một chút mà thôi.

Trên đời này, làm sao có thể có nam nhân da mặt dày như này?!

Mà cư nhiên lại có ngu xuẩn như nàng, bị hần đuổi theo! Lúc ấy, thật sự là tuổi trẻ không hiểu chuyện!

“Đúng, tôi không có bạn trai mới.” Chặng qua hai năm trước đã kết hôn mà thôi, Vi Mẫn tâm địa rất xấu nghĩ. “Bất quá cùng anh không quan hệ. Người nhà của tôi muốn cùng nhau ăn cơm, càng cùng anh không quan hệ. Anh muốn như thế nào gặp dịp thì chơi, giao tiếp xã giao, thực xin lỗi, tôi một chút cũng không quan tâm. Hiện tại, mời anh tránh ra, không cần chặn đường tôi!”

Thanh thúy mắng xong, nàng đơn giản đẩy Arron còn muốn ngăn đón nàng ra, không chút khách khí đạp qua chướng ngại vật.

Nàng chân đi sergio rossi quả thực có thể làm hung khí, bị đạp, Arron lập tức kêu thảm thiết một tiếng, vội vàng nhảy ra.

Chấn ta là muốn chết! Vi Mẫn giống nữ vương, khí thế dọa người, ngẩng đầu tức giận rời đi.

Vi Mẫn đầy một bụng tức giận đi vào nhà ăn, vào phòng V.I.P đã đặt trước đó, ba mẹ nàng thực kinh ngạc hỏi: “Con làm sao vậy? Sắc mặt sao khó coi thế?”

“Không có việc gì, đã đói bụng mà thôi.” Nàng nhẹ nhàng băng quơ nói, căn bản không muốn nhắc tới Arron.

Nhưng mẫu thân nàng thế nào lại nói, “Arron đâu? Con không đi cùng hần?”

Gặp quỷ! Nàng lại nhin không được mắng một tiếng. Lần này không cẩn thận mắng ra ngoài, bởi vì Vi mẹ đang dùng ánh mắt khiển trách nhìn nàng.

“Mẹ, con cùng hần.....” Vi Mẫn tính đem chuyện nói ra.

“..... Lại cãi nhau? Mẹ chỉ biết.” Vi mẫu lập tức tiếp lời, “Người ta đặc biệt tới tham gia lễ tốt nghiệp của con, con còn cùng hần cãi nhau? Cá tính của con nếu không thay đổi, bạn trai sẽ bị con dọa chạy. Kết giao là kết giao, không cần suốt ngày phát giận, có nghe hay không?”

“Con nào có a? Con mới không phải cáu kỉnh.....”

“Không phải cáu kỉnh, là cái gì?”

Mẹ con có qua có lại âm ỹ lên, giọng tương xứng.

“Thật là có mẹ nào tất có con nấy.” Em trai Vi Tiệp ở một bên, chính là thấp giọng nói một câu.

“Nói nhỏ thôi.” Vi ba vỗ vỗ gáy con, nam nhân có chung nhận thức trong lúc đó trao đổi.

May mắn đồ ăn Pháp mỹ vị tinh xảo dẫn dắt rời đi lực chú ý của hai mẹ con cũng làm tan biến cáu giận của Vi Mẫn. Bốn người liên tòa, bắt đầu bằng chút rượu, hết sức xem thực đơn, Vi Mẫn đã muốn thành công đem Arron vớt đến sau đầu.

Nam nhân chết tiệt đều đi tìm chết đi! Nàng đã sớm thề không muốn dây dưa!

Kết quả, điều xấu vẫn là không chịu buông tha nàng.

Một bó hoa tươi xuất hiện ở cửa phòng, Arron vẻ mặt nịnh nọt ý cười đang cầm hoa, “Chính là đến đánh cái tiếp đón.” (ý là Vi mẹ có lời mời hần đến a)

Không biết nội tình Vi mẹ dùng ánh mắt cảnh cáo con gái, sau đó mời hần cùng dùng cơm.

Vi Mẫn muốn nôn chết a, quả thực muốn kháng nghị. “Mẹ, không cần thỉnh hần, con cùng hần đã muốn.....”

“Là anh không tốt, công tác bận quá, xem nhẹ Tiểu Mẫn, mới làm cho bảo bối không vui như vậy.” Arron cướp nói, làm ra biểu tình hối hận, áy náy. “Nếu có thể, anh nguyện ý hảo hảo bù lại cho em.”

“Nói dối!” Vi Mẫn nhin không được thốt ra, “Ai muốn anh bù lại!”

“Trước công chúng cãi nhau, còn ra cái gì?” Vi gia, gia giáo không tha thứ hành vi như vậy, Vi phụ nhìn nữ nhi mặt đỏ tai hồng liếc mắt một cái, “Trước ngồi xuống, hảo hảo ăn bữa cơm nói sau.”

Này bữa cơm ăn buồn chết, Vi Mẫn cố gắng áp lực lửa giận, mới không có ở trước mặt mọi người nổ mạnh. Nhìn Arron cùng ba mẹ nàng bộ dáng chuyện trò vui vẻ, nàng thực rất muốn cầm cốc nước bên cạnh hất qua.

Nhưng nói gì thì nói, vẫn là chính mình gieo gió gặt bão, bạn trai là nàng chọn, trách được ai?

Con người thật sự không thể phạm sai lầm, nếu vận khí không tốt một chút, sẽ giống như vậy, dường như quân bài hiệu ứng, hé ra tiếp theo hé ra, binh bại như núi đổ.

Thật vất vả mới cơm nước xong, nghĩ đến hết thấy vợ vẫn rất cục đã xong, không nghĩ tới còn có càn tộ hơn.

“Thời gian không còn sớm, bác trai, bác gái hãy đi về trước nghỉ ngơi.” Arron thực sẵn sàng đề nghị, “Cháu sẽ đưa Tiểu Mẫn.”

Vi Mẫn bởi vì trước bận quá, căn bản không thời gian xử lý việc vặt vãnh, cho nên tuy rằng tốt nghiệp, mấy ngày nay đều vẫn là ở chỗ phụ cận trường học thu thập này nọ, chuẩn bị về nhà.

“Không cần, Vi Tiệp có thể đưa tôi.” Nàng lập tức từ chối đề nghị Arron.

“Ai muốn đưa chị?” Em trai nàng lãnh đạm nói, bỏ đá xuống giếng, “Em muốn theo ba mẹ về nhà, chính chị nghĩ biện pháp.”

“Nhưng là.....”

Kháng nghị không có hiệu quả, Vi gia, ba mẹ cùng Vi Tiệp lên xe rời đi, lưu lại Vi Mẫn cực độ khó chịu, một mình cực lực đối mặt Arron muốn biểu hiện thân sĩ phong độ.

Không phải là quân bài hiệu ứng chứ. Đến cuối cùng, quân bài hết thấy đều ngã, thậm chí là, toàn bộ đều ngã vào trên người nàng, nàng bị chôn sống!

Ban đêm.

Trong nhà trọ tràn ngập hương hoa thơm ngát, tại phòng khách, trừ bỏ một nửa thùng giấy được đóng gói, sách vở ở ngoài, nơi nơi đều là hoa, khí cầu, đều là bạn tốt chúc mừng, chúc mừng Vi Mẫn tốt nghiệp, thuận lợi lấy đến học vị mba (thạc sĩ).

Mà lễ vật chúc mừng này, nhân vật chính là nàng căn bản còn không rảnh đi xem tâm ý mọi người, nàng..... Có việc khác phải làm nha.

“A.....” Tiếng kêu khiêu gợi, quanh quẩn ở trong phòng khách.

Trường bào tốt nghiệp bị quăng trên sàn nhà, bên cạnh còn có âu phục không tay màu đỏ bó sát người, quần lót ren hồng nhạt, (Z:ặc ặc...), cùng với Bra cùng màu rớt trên tay ghế vịn màu da trâu càng làm nổi bật, phi thường mãnh liệt đối lập nhau.

Mà trên sofa là hai thân thể đang dây dưa, cũng đối lập mãnh liệt.

Nam nhân cơ bắp cứng rắn như thạch đá, toàn thân từ trên xuống dưới bị ánh nắng mặt trời hoàn toàn làm lễ rửa tội khiến màu da ngăm đen khỏe mạnh, trong lòng hắn đang ôm thân thể mềm mại, tuyết trắng phần ngọn đến không ngờ, giờ phút này còn đang dần dần chuyển sắc phần hồng.

Nàng ngồi trên đùi hắn, tư thế lớn mật phóng dăng. Eo nhỏ bị bàn tay nam nhân to lớn nắm chặt, thân thể bắt đầu lay động, toàn bộ khuôn mặt phủ toàn màu hồng, mái tóc như mây đông đưa từ trên xuống dưới, tung bay cuộn sóng mê người.

Đầu nhũ hoa trắng như tuyết cao ngất, chấn động theo từng tiết tấu, nụ hoa kiều diễm màu đỏ dụ hoặc khiến nam nhân kia nhìn không được cúi đầu cảm nếm, sau đó đưa vào miệng cắn nuốt. (Z: ta sắp chết a....)

“A!” Vi Mẫn kêu lên. “Lam, Lam Thư Đình, nhẹ một chút.....”

“Không được.” Lam Thư Đình lười biếng trả lời, giọng nói buộc chặt, tràn đầy dục vọng.

Hắn cũng không có biện pháp để ôn nhu, lần cuối ôm nàng vào lòng, đã là ba tháng trước.

Bị chia cách, hàng đêm đều bị dục vọng muốn nàng tra tấn, chỉ có giờ phút này, chôn thật sâu lửa nóng trong cơ thể nàng, cái loại tra tấn vô cùng lo lắng khát vọng này mới được giải tỏa.

Hai bàn tay của hắn đi xuống, ôm cái mông nhỏ nhắn của nàng, tăng thêm cường độ tiếp xúc.

Vi Mẫn cắn chặt đôi môi đỏ mọng, mắt to mờ mịt nhện nhạo xuân tình, kiều mỹ đảo quanh có thể làm cho nam nhân kiên cường nhất cam tâm tình nguyện đầu hàng.

Hắn mỉm cười hôn nàng, thẳng lưng hướng lên trên, vội vàng mà mạnh mẽ liên tiếp xâm nhập, đem hai người tới gần đỉnh núi.

Sau đó, khoái cảm tựa như hòa tan, tràn ngập tản ra, làm cho hắn toàn thân tê dại ...

“A.....” Tiếng ngâm của nàng vừa thống khổ lại vừa thoải mái, toàn bộ bị hắn nuốt vào miệng.

Thở gấp, nàng như là búp bê vải xụi lơ ở trong lòng hắn, ghé vào ngực hắn lúc này ẩm ướt mồ hôi, Vi Mẫn còn không tự chủ run run, dư vị cao trào choáng váng, bỗng bình, người nàng mềm nhũn, chìm nổi.

Lam Thư Đình yêu thương hôn lên trán nàng, trên mặt là thương tiếc cùng thỏa mãn.

Qua hai năm.

Từ khi ở đổ thành về, hắn thấy mình như bị hạ độc được.

Vi Mẫn như là ngọt mê huyền được, chạm vào liền nghiện, không thể bỏ hắn.

“A.....” Chôn ở trong ngực hắn dày rộng, Vi Mẫn tiếng cười rầu rĩ bay ra.

Thấy vậy hắn cũng cong lên khoe miệng, Lam Thư Đình thấp giọng hỏi: “Cười cái gì?”

“Chúng ta..... Giống như thực đói khát, mỗi lần đều như vậy, vừa thấy mặt liền..... Liền.....” Liền nhìn không được muốn hôn hôn dây dưa, quần áo luôn trong thời gian ngắn nhất liền thoát ly khỏi người.

“Không có biện pháp, anh nhìn không được.” Lam Thư Đình rõ ràng thừa nhận.

Hôm nay là lễ tốt nghiệp của nàng, Lam Thư Đình đi chuyển bay từ Newyork đến, bất quá, nàng không cho phép hắn tham gia, cũng không đồng ý hắn tới nhà nàng.

Trăm việc bên trong cũng muốn sắp xếp khởi công làm, Lam Thư Đình đến đây một chuyến, còn phải ở một nhà trọ nhỏ làm quản gia không công cho nàng vài giờ đồng hồ, giúp nàng sửa sang lại lễ vật cùng hoa tươi chống chất như núi, chờ nàng cùng người nhà liên hoan chúc mừng xong, mới đến phiên hắn.

Cùng lắm là hơn 10 giờ.

Như vậy cũng không sao, Lam Thư Đình tuy rằng không hờn giận, có thể chịu được, hắn chân chính phát hỏa, là thời điểm nhìn thấy Arron đưa nàng trở về.

Arron chết tiệt, còn dám thân nàng! Cái gì mà lễ nghi chó má thân sĩ, hắn căn bản không tin! Xem ánh mắt Arron nhìn chằm chằm Vi Mẫn, trắng trợn chính là cái nhìn đầy dục vọng của giống đực, rãnh mạch, không thể nghi ngờ!

Ở mức độ nào đó mà nói, Lam Thư Đình có thể đồng tình với Arron, dù sao chỉ cần là nam nhân, cũng không khả năng chống đỡ được mị lực của Vi Mẫn.

Vi Mẫn ngũ quan vốn mỹ mạo cuồng dã, diễm mị, mà trong đoạn thời gian “Dạy dỗ” của hắn, nàng trở mề càng thêm diễm lệ gợi cảm, như hoa hồng nở rộ, tản mát ra hơi thở ngọt ngào mê người, đủ để mê hoặc toàn bộ nam nhân.

Tựa như Lam Thư Đình, đó là ví dụ tốt nhất.

Hắn vuốt ve đường cong duyên dáng trên tấm lưng trần của tình nhân, sau triển miên hưởng thụ khoái cảm thân mật dựa sát vào nhau.

“Vì sao lại để Arron đưa em trở về?” sau một lúc lâu, hai người tim đập cuồng dã đều chậm rãi khôi phục bình thường, Lam Thư Đình mới từ từ mở miệng chất vấn. “Em buổi tối không phải cùng người nhà liên hoan sao?”

Phá hư không khí. Vi Mẫn nhú mày.

“Anh sẽ không biết hắn có bao nhiêu chán ghét!” Nói chưa dứt lời, Vi Mẫn liền hỏa đại. “Hắn cứ nhiên chạy tới trường học, lại cùng em đến nhà ăn, đuổi không đi, mắng cũng không sợ, cuối cùng còn cứng rắn muốn lái xe đưa em trở về! Em lần sau nhất định phải cùng Vi Tiệp tính toán sổ sách, hắn đem xe chạy đi rồi, nói muốn đưa ba mẹ em trở về, cứ như vậy đem em quăng cho Arron, thật là một tên không nghĩa khí!”

“Vì sao không gọi điện thoại cho anh, anh có thể đi đón em?” Lam Thư Đình thản nhiên nói.

“Đúng vậy, nhưng là.....” Vi Mẫn muốn tự do, xoay người, giãy dụa, lại bị hai cánh tay mạnh mẽ ôm chặt, căn bản đào thoát không được. “Bởi vì ba mẹ em đều ở đây.....Arron lại da mặt dày như vậy..... Dù sao, cũng chỉ là cùng nhau ăn một bữa cơm mà thôi.”

“Cùng nhau ăn một bữa cơm mà thôi?” Lam Thư Đình trong giọng nói bắt đầu hạ nhiệt độ, không, phải nói, bắt đầu có điểm làm người khác rét run. Hắn cúi đầu.

“A! “Vi Mẫn kinh hô, “Sao anh lại cần em?”

Bờ vai mượt mà bóng loáng của nàng bị hắn cần một ngụm, lực đạo không nhẹ không nặng, da thịt tuyệt nộn lưu lại dấu răng nhọt nhọt, dường như là ấn ký.

“Em hãy nghe cho kỹ” Hắn giữ khuôn mặt của nàng, chăm chú nhìn cặp mắt to hữu thần, một chữ một chữ nói: “Không cần lại làm cho hắn lấy thân phận bạn trai xuất hiện.”

“Em không có! Hắn biết rõ em và hắn đã sớm chia tay, là hắn gần đây không biết như thế nào, đột nhiên lại bắt đầu mặt dày mày dạn.....”

“Không quan hệ, anh đi nói chuyện với hắn.” Hắn nói bình tĩnh được như vậy, nhưng là ngữ khí làm cho người ta đột nhiên rung mình, toàn thân rét run.

“Không cần!” Nàng vội vàng gắt gao ôm lấy hắn, “Anh không thể đi!”

Hắn liền ám muội như vậy sao? Lam Thư Đình cho dù cá tính có thể cho là bình tĩnh, nhưng đối với việc này thì không thể không tức giận.

“Vì sao muốn che che lấp lấp như vậy?” Hắn chất vấn: “Đã được bao lâu rồi? Em tính khi nào thì nói cho người nhà chuyện hai người đã chia tay?”

“Em có nói a! Chính là bọn họ không tin, luôn cảm thấy em chỉ là do tính tình đùa giỡn, không phải thật sự.” Mẫn Mẫn ảo não nói.

“Em có thể nói cho bọn họ, em có đối tượng khác.” Hơn nữa hàng thật giá thật, cũng không phải là giai đoạn ái muội mà thôi, hai người đều đã thân mật như vậy nha.

“Em....em không nghĩ làm ẹ em bọn họ cảm thấy..... Cảm thấy em luôn luôn thay đổi bạn trai.” Vi Mẫn lẩm bẩm, cuối cùng nói đến trọng điểm.

Hai bạn trai liên tiếp, thời gian chia tay người cũ cũng không lâu, đã tiếp tục có người mới.

Arron phản bội, nàng đến đổ thành hành vi điên cuồng..... Này có thể nói sao?

Nàng hoàn toàn có thể đoán trước ba mẹ không đồng ý, thậm chí có điểm biểu tình khiếm trách.

“Em không có thay bạn trai, hơn nữa anh cũng không phải bạn trai của em” Hắn nhắc nhở nàng. “Anh là chồng của em nha”

“Oa!” Mỗi lần nói đến chuyện này khi, phản ứng của nàng đều là che lỗ tai lại, thét chói tai, “Không cần nói! Không cần nữa!”

“Lam phu nhân, em trốn tránh sự thật cũng vô dụng.” Lam Thư Đình uy hiếp nàng, “Muốn gặp nhau ở toà án sao? Đừng quên, anh có thể yêu cầu em thực hiện nghĩa vụ hôn nhân.”

“Em..... Làm sao không có làm nghĩa vụ?” Vi Mẫn oán thán tròng mắt liếc hắt một cái, khuôn mặt không chịu thua kém chậm rãi lại đỏ bừng.

Làm sao có thể nói nàng không có thực hiện nghĩa vụ? Nàng là vô cùng tập trung, lại nhiệt tình nhất, bây giờ còn trần như nhộng dán trên người hân.

“Nếu như vậy, làm gì phải lén lút?” Hân lạnh giọng chất vấn.

“Anh việc gì hung dữ như vậy?” Vi Mẫn hôn khoe môi của hân, eo nhỏ động đậy, thân thể trần trụi mềm mại lớn mật cọ xát hân, tiếp xúc với nơi cứng rắn của hân, một dòng điện xẹt qua làm cho hân toàn thân căng thẳng, cứng ngắc.

Lam Thư Đình ảo não thở dài. Hân đương nhiên biết cô nàng này sử dụng mỹ nhân kế, muốn dẫn dắt rời đi lực chú ý của hân, không cần tiếp tục loanh quanh vấn đề ngu xuẩn này.

Mà thật giận là, thân thể hân phản bội ý chí của hân, chỉ cần nàng hơi chút trêu chọc, liền lập tức nổi lên phản ứng.

“Anh không phải chỉ có thể đến 2 ngày sao? Vì sao lại lãng phí thời gian ở chuyện nhàm chán đâu?” Nàng ghé vào lỗ tai hân nỉ non dụ hoặc, “Ôm em lên giường, được không?”(Z:ta hoa mắt quá a..)

Đừng nói là ôm đến trên giường, cho dù hiện tại nàng muốn hân ôm nàng đi kim môn đại kiều qua lại chạy tam tranh(bất kể là đi đâu a, cụ thể nghĩa là gì thì để ta tìm hiểu a), Lam Thư Đình đều gật đầu đáp ứng.

Nam nhân, là sinh vật vô dụng nhất, mặc kệ học vị cao tới đâu, chức vị trọng yếu tới đâu, một năm kiếm được một đồng tiền, quản lý bao nhiêu con người, gặp gỡ Vi Mẫn như vậy, đều cúi đầu xưng thần, cam tâm khuất phục.

“Lam.....” Nàng dùng tiếng nói ngọt đặc tượng mặt gọi hân. “Chúng ta lên giường thôi.....”

Cuối cùng một tia lý trí đều bị mặt ngọt bao trùm. Hân ôm nàng đứng dậy, đi nhanh hướng phòng ngủ.

Chỉ chốc lát sau, tiếng thở dốc lại lại lần nữa xuất hiện, kiều nhuyễn, tục tằng, đan vào thành nhạc khúc kiều diễm trong đêm tối.

Vấn đề nan giải bỏ dỡ, đều tạm thời bị để qua sau đầu. Lần sau nếu gặp lại, không biết lại là qua mấy tháng.

Đêm đẹp nhưng mà thật ngắn a.....

4. Chương 4

Sáng sớm, Vi Mẫn ở trong ngực cứng rắn mà ấm áp tỉnh lại.

Đêm qua, bọn họ cả đêm kịch liệt triền miên. Lam Thư Đình một lần lại một lần muốn nàng, yêu nàng, vì thế thật không thể đếm được là bao nhiêu lần, nàng đắm chìm trong vui thích xác thịt, bị tình dục ngập đầu.(Z: Oh, my god)

Người ngoài tuyệt đối không thể tưởng tượng, Lam Thư Đình kia luôn lười biếng, mà đối với việc này, hân lại có vô cùng vô tận dục vọng cùng thể lực, ở trên giường, hân là cái tình nhân nhiệt tình nhất, cũng bá đạo nhất.

Cũng có thể là bởi vì bọn họ không gặp nhau thường xuyên, chỉ cần có cơ hội gặp nhau, lửa nóng cuồng dã liền chết dây dưa, hai người cũng chưa có biện pháp khắc chế dục vọng.

Vi Mẫn kỳ thật thực sợ hãi chính mình như vậy.

Nàng rất cục biệt, một người có thể cỡ nào khát vọng một người khác, thậm chí đánh mất lý trí, dù cho trình độ tự chủ, kiểm chế có cao đến đâu.

Hơn một năm nay, không ai biết bọn họ ở cùng một chỗ.

Lam gia ở Newyork sự nghiệp rất lớn, là ngân hàng tập đoàn tài chính số một số hai miền Đông nước Mỹ. Lam Thư Đình sau khi tốt nghiệp Đan Phật, đương nhiên trở về công tác, ngành chứng khoán đầu tư hoạt động tấp nập, mỗi ngày công việc đều bề bộn.

Mà Vi Mẫn là bị yêu cầu danh giá khắc nghiệt ép tới thở không nổi, đọc sách rất nhiều, còn phải giả bộ muốn đến công ty ba ba thực tập, tích lũy kinh nghiệm công tác.

Hai người một đông một tây, cách nhau khá xa, lại đều tự tách nhau vì cuộc sống bận rộn, nhưng là Lam Thư Đình chỉ cần có thời gian rảnh, liền bay đến miền Tây tìm nàng, cho dù chỉ có thể đến một hai ngày, thậm chí ngắn ngủn vài giờ cũng tốt.

Vi Mẫn nhìn không được thân thủ khê vuốt bờ ngực dày rộng của hắn, nàng rất thích thân thể hắn (Z: sắc nữ a *ôm mặt*) giống tác phẩm nghệ thuật được tỉ mỉ tạo hình, mỗi một tác cơ bắp, mỗi một đường cong đều tràn ngập mạnh mẽ cùng hấp dẫn.

Lần đầu tiên chú ý tới hắn, là ở thật nhiều năm trước, trong tiếng người ồn ào tranh tài khoe sắc, hắn trông thật nhàn nhã lại phát ra khí thế xuất chúng, hấp dẫn vô số ánh mắt.

Mặt của hắn anh tuấn như pho tượng, ngũ quan khắc sâu nổi bật, đôi mắt sâu sắc, con ngươi đen láy, khoe miệng mang theo một chút ý cười, ý vị sâu xa, làm tất cả nữ nhân trông thấy đều tò mò, muốn biết dưới nụ cười thâm sâu kia là bí mật gì.

Mà nay, bí mật của hắn là nàng.

Tay nàng dao động ở trên người hắn tinh tráng, ngực, thắt lưng, một đường không mục đích đi xuống, trong khi nàng xoa hắn, dĩ nhiên dục vọng bắt đầu hết sức bùng bùng phấn chấn, Lam Thư Đình chậm rãi tỉnh dậy.

Đôi mắt còn mang theo buồn ngủ, cùng với vài phần dục niệm thức tỉnh, hắn nhìn chằm chằm nàng.

“Sớm nha.” Nàng cho hắn một cái cười ngọt ngào.

“Sao em dậy sớm vậy? Không ngủ nhiều thêm một chút?” Giọng nói của hắn gần như mất.

“Chính là tỉnh thôi.” Vi Mẫn nhăn cái mũi. “Đại khái bởi vì em đã đói bụng, đói đến tỉnh.”

Lam Thư Đình ở nhà sống an nhàn sung sướng, ngay cả trước kia đến California đọc sách, đều có quần gia đi theo, nhưng đại thiếu gia ở trước mặt Vi Mẫn, lại trở thành quần gia của nàng, bữa sáng đều là hắn phụ trách chuẩn bị giúp nàng.

“Muốn ăn cái gì?”

“Trứng xào, thịt hun khói, nước trái cây, bánh sừng bò nóng.....”

Đồ ăn còn không có nói xong, Lam Thư Đình đã muốn đứng dậy chuẩn bị làm, bất quá, lập tức đã bị cánh tay tuyết trắng tóm trở về.Hắn xoa xoa môi, chỗ vừa được in một dấu hôn.

“Trước nói cảm ơn anh.”

Lôa nam đẹp mắt ngồi ở mép giường, nhìn nàng, không nói lời nào.

Vừa mới tỉnh ngủ không bao lâu, hai má lộ ra thần nhiên đỏ ửng, ánh mắt như có sương mù, môi đỏ mọng đầy đặn, tóc quần dài rối tung ở trên gối, tư thái, ngữ điệu, vẻ mặt, khắp nơi biểu hiện là một nữ nhân hoàn toàn bị sủng ái quá.

Không biết vì sao, Lam Thư Đình có loại ảo giác, quyền lực nằm ở trong tay nàng một nữ vương; Mà hắn, chính là bị nữ vương truyền chỉ tiến cung hầu hạ — đúng vậy, nam sủng!

Vì sao chính mình lại nghĩ như vậy..... Nên nói như thế nào, bị coi thường?

Hắn bên người không phải không có các nữ nhân xinh đẹp khác, sự thật là, hắn chưa bao giờ tích cực lấy lòng ai, càng đừng nói là sắc mặt ủy khuất chính mình đi hầu hạ nữ nhân, thậm chí cho cuộc sống ở chung.

Đương nhiên, Lam Thư Đình cũng không phải cá tính công tử, thiếu gia, hắn luôn luôn đi vô vi mà trị lộ tuyền, hợp tắc đến không hợp tắc tán (ý là hợp thì chơi không hợp thì thôi), mọi người thoải mái vui vẻ là quan trọng nhất, không cần cố sức miễn cưỡng cái gì.

Nhưng là cứ về miền Đông, lại chạy sang miền Tây, chạy qua chạy lại nói như thế nào cũng không thoải mái nha!

Mà hắn, hai năm thật sự đã làm như vậy.

Hai mươi sáu tuổi, bằng cấp cao, thu nhập cao, hơn nữa dựa vào thế lực nhà hắn cùng diện mạo, vì sao còn muốn tự vất vả như vậy?

Nữ tử này, rốt cuộc có cái mị lực gì hơn người?

Hắn thật sự không nghĩ ra.

“Làm sao vậy?” Thấy hắn đã lâu không nói lời nào, chính là chỉ nhìn mình, Vi Mẫn nhin không được lại duỗi tay đi sờ hắn. Đôi tay ngọc ngà tuyết trắng trượt trên da thịt ngăm đen, theo cánh tay, đến bắp vai, đến ngực..... Vi Mẫn nheo lại mắt, bộ dáng hảo kiều mỹ hảo thỏa mãn.

Chỉ là nhìn nàng như vậy, mà ngực hắn cảm thấy nóng nóng, hoặc là, toàn thân đều bắt đầu nóng.

Chính mình nhất định là có vấn đề. Lam Thư Đình lắc đầu, không nghĩ lại tốn nhiều cân não suy nghĩ.

Hắn cầm tay nhỏ bé không an phận của nàng, kéo đến môi hôn một chút, “Muốn uống nước trái cây gì?”

“Liều chanh..... A, trong nhà hình như đã hết. Gần đây em bận, quên không đi mua.....” Nói xong, Vi Mẫn cũng ngồi dậy, một mặt dụi dụi mắt, chuẩn bị xuống giường. “Em sẽ đi mua, anh nghĩ.....”

Kết quả nàng bị hai bàn tay của Lam Thư Đình ôm trở lại trên giường. “Anh đi, em có thể ngủ tiếp một chút.”

Xem nàng bộ dáng vẻ mặt buồn ngủ, là biết nàng không ăn ngủ đủ, cũng khó trách, tối hôm qua hắn cơ hồ không làm cho nàng ngủ yên, triền miên cùng nàng cả một đêm.

“Ấn..... Được rồi.” Cung kính không bằng tuân mệnh. Vi Mẫn đánh một cái ngáp to, ngoan ngoãn để hắn giúp chính mình đắp chăn, vừa ấn vừa hôn lên bờ vai trần của nàng, muốn nàng chớp mắt ngủ bù.

Đơn giản tắm xong, Lam Thư Đình thân thể nhẹ nhàng đi ra ngoài.

Thời gian còn sớm, hắn tính toán. Giúp nàng lo liệu bữa sáng phong phú một chút, trước uy nàng ăn no, sau đó nói không chừng có thể đỡ đại tiểu thư nàng cùng hắn đi ra ngoài một chút. Thời tiết hôm nay không tệ, hơn nữa hắn trở về miền Đông, máy bay bay lúc chạng vạng tối, cho nên, hắn là không có vấn đề.

Cho dù không ra ngoài, ở nhà ưu nhân nói chuyện phiếm cũng tốt, hắn cũng muốn hưởng thụ cảm giác Vi Mẫn dán vào hắn làm nũng. Hơn nữa trong thời gian hai người trưởng thành, công tác ngành học đều cùng loại, vẫn là đồng giáo đồng hệ học trưởng học muội, đề tài để bàn không ít, cái gì đều có thể tán gẫu.

Vi Mẫn hoàn toàn không phải cô gái im lặng hướng nội, cho dù dầy như hắn, cũng căn bản không cần sợ tởm ngắt, cùng nàng nói chuyện là đủ rồi.

Huống chi, hôm nay còn có chuyện trọng yếu, cùng với nàng hảo hảo nói chuyện.

Chuyện tình.

Newyork là trung tâm tài chính, không chỉ ở nước Mỹ, mà còn là trên toàn cầu. Vi Mẫn lấy bằng thạc sĩ thương quản, thông minh có khả năng như nàng, tuyệt đối sẽ không nguyện ý sau khi tốt nghiệp đến công ty ba ba làm trợ lý, chắc chắn muốn đi ra ngoài lăn lộn, thử xem năng lực chính mình.

Kia đến Newyork không phải vừa vặn sao? Nhất thạch hai đao, nhất tiễn song điêu. (một mũi tên trúng hai mục đích.)

Nghĩ đến có thể mỗi ngày gặp mặt, ôm lấy thiên hạ xinh đẹp đi vào giấc ngủ, tỉnh lại ở bên người nàng, cùng nhau nghênh đón nắng sớm..... Lam Thư Đình tâm tình theo mỗi bước chân giống nhau, đều nhẹ nhàng lên.

Phục vụ nữ vương muốn uống nước chanh, lại thuận tiện mua cho chính mình, Lam Thư Đình trên đường trở về, bước đi vẫn là giống nhau không nhanh không chậm, nhìn như không chút để ý, bất quá trong đầu là các loại suy nghĩ, không ngừng tưởng tượng các cách nói cùng lý luận.

Muốn đồ tiểu thư cùng hắn đến Newyork, cũng không đơn giản như vậy. Vì Mẫn lớn lên ở San Francisco, xa nhà nhất là bốn năm đại học, bất quá không đến một giờ xe. Ở nhà là hòn ngọc quý trên tay ba mẹ, sung đến chết, hỏi han ân cần không nói, ăn ngủ đều được thu xếp hảo hảo. Như vậy một đóa hoa hồng nuông chiều, muốn đi thực đến địa phương mùa đông băng thiên tuyết địa (tuyết rơi đầy trời, phủ trắng mặt đất).....

Nhưng Lam Thư Đình có tự tin, có thể nuôi dưỡng và chiều chuộng tốt một gốc cây Hoa nhài xinh đẹp.

Trở lại nhà trọ, còn không có lên lầu, Lam Thư Đình liền phát hiện cái không đúng.

Bên cạnh xe của Vi Mẫn, có đỗ một chiếc xe thể thao khác, là của em trai nàng Vi Tiệp.

Vi Tiệp đến đây?

Hắn không có lập tức lên lầu, trước tìm di động, gọi điện thoại lên.

“Không, mẹ mình phái Vi Tiệp đến giúp mình thu dọn.” Vi Mẫn rất nhanh tiếp, khẩu khí là cố ý giả vờ thoải mái. “Ngượng ngùng, mình bận một chút, trễ một chút gọi lại cho cậu nha!”

Hắn đương nhiên nghe được ý của nàng — an tâm chờ một chút, trước không cần đi lên.

Vốn Lam Thư Đình ngay từ đầu còn không sao cả, lưng thưng đi đến đằng sau nhà trọ, là một bãi đỗ xe khác, tìm bậc thang ngồi xuống, ưu nhân rút một điều thuốc, chờ đợi.

Này có lẽ sẽ chờ khoảng nửa giờ. Thuốc hút gần hết, nước chanh bị hắn uống hết một nửa, Vi Mẫn vẫn là không gọi điện thoại đến báo hắn lên lầu.

Nhẫn nại đã hết, hắn phát điên! Lam Thư Đình lại gọi điện thoại đi lên.

“Xong ngay thôi..... Này nọ thật nhiều nha.” Vi Mẫn nói xong, bất quá, rõ ràng cảm giác được đối phương mang theo tức giận trầm mặc, nàng hạ giọng, không cho Vi Tiệp nghe được đối thoại, “Anh ở nơi nào? Hắn sắp đi rồi.”

“Hoa viên nhỏ.” Hắn lạnh lùng nói. “Em có thể hay không nói cho anh biết, vì sao anh phải trốn em trai em như vậy? Hắn đối với anh có ý kiến gì sao?”

“Không, không phải..... Vi Tiệp, em nói cái gì? Phải giúp vận chuyển, được rồi, chị qua đây.” Vi Mẫn đột nhiên đề cao tiếng nói đáp lại em trai, sau đó, vội vàng chấm dứt trò chuyện. “Em sẽ đuổi hắn đi, anh chờ 5 phút a.”

5 phút sau, điện thoại chưa thấy, mà là Vi Mẫn chính mình chạy xuống dưới.

“Vi Tiệp rốt cục đi rồi, hắn giúp em trước đem một ít đồ trở về.” Nàng vẽ mặt vô tội, “Thật có lỗi, em cũng không biết hắn sáng sớm đột nhiên chạy tới, là mẹ gọi hắn đến, thật sự.”

Lam Thư Đình vẫn như cũ ngồi ở bậc thang, không có đáp lại, sắc mặt như thường. Chỉ có nhìn kỹ, mới có thể phát hiện trong đôi mắt mâu của hắn, có một cỗ tức giận.

“Anh tức giận?” Vi Mẫn ngồi xổm xuống ở trước mặt hắn, mắt to sáng ngời sốt ruột nhìn hắn “Em thật sự không nghĩ tới hắn đột nhiên đến.....”

“Anh hy vọng em có thể giải thích một chút.” Hắn thản nhiên mở miệng. “Em đã hai mươi tư tuổi, đã tốt nghiệp, còn sợ ba mẹ mắng? Nếu em về sau đến Newyork ở cùng anh, có phải hay không cũng muốn lừa ba mẹ nói không có chuyện này?”

Nữ nhân da mặt được dát bao nhiêu bạc, giải thích như thế nào nam sinh mới có thể biết? Huống chi, ngoại hình cá tính Vi Mẫn giống như vậy, ai cũng sẽ không tin tưởng nàng xấu hổ thẹn thùng, có chuyện gì không thể mở miệng.

Nàng là cô tình sao.

Vi Mẫn trừng lớn mắt, “Em muốn đi Newyork? Ai nói?”

Không nghĩ tới là ở tình huống như vậy nói ra..... Nhưng nếu đã nói, Lam Thư Đình đơn giản tiếp tục : “Em đã tốt nghiệp, không phải là chuẩn bị đến Newyork công tác sao? Anh nhớ rõ chúng ta đã thảo luận qua.”

Vi Mẫn trừng mắt hần, “Chúng ta là thảo luận quá, nhưng là em không nhớ rõ em có đáp ứng.”

“Em nghĩ tiếp tục như vậy ,không thay đổi” Lam Thư Đình nheo lại mắt, quang mang nguy hiểm ở mâu trung lóe ra.

Vi Mẫn không có trả lời. Nàng có điểm chột dạ.

Lam Thư Đình thấy nàng không có trả lời, hần chỉ cảm thấy như bị tạt một gáo nước lạnh.

Đứng lên, hần cũng không nói thêm nữa, chuẩn bị lên lầu.

Vi Mẫn cũng vội vàng đứng lên ôm lấy hần từ đằng sau, thân mình ôn nhu yếu đuối điều khiển sát thân hình cứng ngắc của hần.

“Không cần tức giận.....” Nàng đem mặt chôn ở sau lưng hần, rầu rĩ nói, “Lại cho em một chút thời gian thôi.....”

“Anh đã cho em thời gian là hơn một năm.” Lam Thư Đình ngữ khí lạnh như băng, xoay người đẩy nàng ra.

Tuy rằng hần cá tính lười nhác, nhưng đến thời điểm trọng yếu cũng không thể bình thường được.

Hần tùy tiện thu thập một chút, 15 phút sau, đổi vé máy bay xong, hần gọi tắc xi ở dưới lầu chờ, chuẩn bị đưa hần đến sân bay, trở về Newyork trước thời gian đã định.

“Chờ em nghỉ kỹ, gọi điện thoại cho anh.” Trước khi đi , hần thản nhiên lưu lại một câu.

Lần chia tay này không khí thực kém.

Một tháng sau, đầu đường Manhattan ở Newyork ngựa xe như nước.

Tòa nhà cao ngất, làm cho người ta nhìn lên, thực choáng váng đầu. Vi Mẫn tuy rằng không phải lần đầu tiên đến Newyork, bất quá, vẫn là nhìn không được ngẩng đầu, nhìn kiến trúc hùng vĩ, cảm thụ dị thường khác xa với miền Tây khí thế.

Nàng đứng đối diện với tòa nhà của tổng bộ ngân hàng Lam thị đã nhiều giờ.

Tháng 8 mặt trời gay gắt, nàng chỉ mặc váy ngắn trên người, quả thật là đi phơ nắng mà. Da thịt đã muốn ứng đỏ hết, nàng vẫn là lơ đãng, bởi vì nàng đang bị tâm tư chiếm cứ.

Làm sao? Newyork mọi người không ăn cơm trưa nha? Nàng nghĩ.

Bất quá, nghĩ lại lúc trước, Lam Thư Đình bị nàng bắt ở trong vườn hoa nhỏ bên ngoài nhà trọ nhiều giờ, nàng sẽ không biện pháp tiếp tục hỏa lớn nữa.

Ở nhà bị dày vò một tháng, rốt cục, Vi Mẫn quyết định thấy rằng nàng chịu đủ.

Không phải không thể gọi điện nói xin lỗi, nhưng là nàng cho dù không cam long nhưng vẫn nguyện thừa nhận, nàng muốn gặp hần.

Nàng nhớ lúc hần ôm nàng, hôn môi nàng, nhớ cánh tay chắc khỏe của hần, nhớ tới hần lười biếng mỉm cười, nhớ hần, nhớ hần nhớ hần..... Dù sao, chính là nhớ hần.

Cho nên nàng đến đây. Nói với người nhà là cùng bằng hữu đi chơi trước khi chính thức đi làm, cha mẹ cũng không có hoài nghi.

Manhattandã náo nhiệt hơn một chút, có quan khách quần áo nhẹ nhàng, cũng có một thân thẳng, biểu tình nghiêm túc đi làm. Nàng tả chờ hữu chờ, chính là không đợi được Lam Thư Đình.

Được rồi, có lẽ người ta làm việc, ở văn phòng tùy tiện ăn, hoặc là đi ra ngoài họp xã giao..... Tóm lại, là chính nàng không rõ ràng liên xúc động chạy tới, không trách được người khác.

Nàng ảo não điều chỉnh kính râm một chút, chuẩn bị chạy lấy người. Có lẽ tìm cái khách sạn trước, tắm rửa ngủ trưa xong, buổi tối lại tính đi.

Mới chuẩn bị chạy,nàng lại cứng người dừng lại.

Đối diện, từ cửa lớn đại sảnh, vài cái nam nhân mặc tây trang đi ra, đi sau cùng, là một cái thon dài tiêu sái, Vi Mẫn nhìn thân ảnh quen mắt đến cực điểm.

Lam Thư Đình vừa ra tới liền thấy nàng. Nói thực ra, mọi người đi cùng hắn, bao gồm đồng sự cấp dưới, chỉ cần là nam, ánh mắt lập tức giống radar bắn đến nàng, sau đó, dính vào không thể động.

Nàng một thân thanh thoát, vai và đùi đẹp lỏa lồ, mặc một chiếc váy ngắn màu trắng có điểm chút đỏ, thực là đáng người hấp dẫn. Hơn nữa lại hé ra môi anh đào tiên diễm ướt át, kính râm đặt tại mũi thẳng thắn Quả thực giống như mùa hè nóng bức có cây kem, làm người ta khát vọng thèm nhỏ dãi.

“Mọi người đi trước đi.” Lam Thư Đình ngoài mặt không có gì khác thường, chính là thần nhiên nói. Ánh mắt của hắn nhìn thẳng diễm nữ, tựa như dính ở nàng không thể nhúc nhích.

“Xôn xao!” Đồng bạn một trận ồ lên, “Đó là người quen của anh? Vì sao không giới thiệu một chút?”

Lam Thư Đình không trả lời, chính là nhìn bọn họ liếc mắt một cái.

Hắn không thuận miệng nói, chính là lạnh lạnh vừa nhìn, khí thế của hắn khiến tất cả mọi người chỉ có thể sờ sờ cái mũi rồi đi.

Bất quá, mọi người chính là đi xa chút, cũng không có thật sự rời đi — chẳng phân biệt được trung ngoại, ai không muốn nhìn náo nhiệt? Huống chi là Lam Thư Đình! Đây giống như thiên thạch rơi xuống cũng không khẩn trương bằng, chưa từng xem qua Lam phó tổng đặc biệt chú ý nữ nhân nào.

Cho nên, chờ xem kịch vui, bao gồm cao giai chủ quản ở bên trong, đều ở một bên hưng trí bưng bưng chờ.

Hai người cách ngựa xe như nước, tương đối xa. Điều nhìn đến đối phương, nhưng không có đi phía trước , chỉ đợi ở tại chỗ.

Em lại đây, anh chờ em cam tâm tình nguyện đi đến nơi này.

Anh lại đây nha, em từCaliforniadenđây, anh không thể đi vài bước chân đến trước mặt em sao?

Không tiếng động trao đổi khiêu chiến.

Thời gian chậm rãi đi qua.....

Cuối cùng, Lam Thư Đình thở dài một hơi. Hắn đầu hàng trước, chậm rãi đi tới,khóe miệng đắc ý gợn lên, giai nhân cười đến hảo ngọt hảo sáng lạn xinh đẹp.

“Ai.....” Ở một bên xem vài vị đồng bạn cũng nhin không được cùng nhau thở dài.

Có thể lý giải a, mỹ nhân như vậy, dù là anh hùng cái thế, cũng không thể vượt qua.

Mỹ nữ như nàng, ngoắc ngoắc ngón út, còn có ngàn vạn nam nhân muốn đi qua nha.

Khí còn chưa có thông,người xem náo nhiệt hít một ngụm khí lạnh.

Lam Thư Đình đi đến đối phố, tại ngã tư đường Manhattan ngựa xe như nước, rõ như ban ngày là một cái hôn nồng nhiệt.

Cánh tay trắng trẻo ôm lấy gáy của hắn, đem hắn kéo thấp xuống, môi anh đào nghênh đón, tuyệt không thẹn thùng, thoải mái thưởng hắn một nụ hôn dài.

Lam Thư Đình cũng không chút khách khí cúi đầu hưởng thụ. Trần trọc triền miên, thâm nhập thật sâu, lưỡi hai người gọt cảm dây dưa quấn vào nhau, đã lâu mới mang theo hơi thở hơi suyễn chấm dứt nụ hôn nóng bỏng này.

“Ma nữ.” Lam Thư Đình khàn khàn nói.

Vi Mẫn vẫn là cười, cười đến ánh mắt mị mị, lại đặc ý lại ngọt ngào. Nàng biết chính mình vừa mới giằng co thắng.

Nhưng là thắng thua như thế nào phán định? Nàng nhưng là bay vài giờ, đi đến chỗ hần.

Trận đánh giằng co này rốt cuộc ai thắng ai thua, còn rất khó nói.

“Ăn cơm không?” Lam Thư Đình nhẹ nhàng buông ra nàng, cúi đầu hỏi. “Muốn hay không cùng nhau ăn cơm? Anh không có thời gian nhiều lắm, bất quá ăn bữa cơm vẫn là có thể.”

Vi Mẫn nhìn trộm vài vị tinh anh nhân sĩ đang nhìn đến há hốc mồm, nhăn cái mũi, không có hứng thú, “Không cần, còn có người đang đợi anh. Mọi người ăn cơm nhất định là tiếp tục đàm công sự, em không cần đi cùng.”

“Vậy em muốn làm cái gì?” Lam Thư Đình thắm vấn dung nhan kiều diễm.

“Em nghĩ..... tắm rửa, ngủ trưa.” Vi Mẫn cười đến hảo ngọt, hảo giảo hoạt, “Nghe nói có một nơi có thể quan sát công viên trung ương, cảnh sắc thật tốt, không biết em có hay không vinh hạnh xem một chút?”

“Em đối phong cảnh có hứng thú?” Lam Thư Đình cúi đầu tìm danh thiếp, ở mặt trên viết địa chỉ cùng mật mã bảo toàn. Hần đem cái chìa khóa giao cho nàng, lại rất nhanh ở môi nàng trộm hôn một cái, “Chờ anh trở về, cùng nhau xem.”

5. Chương 5

Từ tầng lầu thứ 50, nàng quan sát cảnh đêm ở công viên, chỉ thấy cảnh sắc lung linh. Đèn đuốc lóe ra từ trong đó như là vô số tinh quang trong ngân hà.

Vi Mẫn ngắm cảnh bên cửa sổ, đối mặt cảnh đẹp như vậy, lại không có biện pháp chuyên tâm thưởng thức.

Từ phía sau, một đôi cánh tay kiên cường ôm chặt lấy nàng, nàng bị kéo vào trong không gian an toàn, khuôn ngực cứng rắn làm nàng bị thốn bên hông, tuyết phong đầy đặn bại lộ ở trong không khí thanh lương, lập tức bị hay bàn tay to ấm nóng bao bọc cầm lấy. Nam nhân cực độ mê luyện âu yếm nhìn, câu dẫn ra thanh thanh nàng kiều mỹ, bất lực thân ngâm.

Váy ngắn cũng bị kéo đến thắt lưng, lỏa lồ ra cái mông yêu kiều, tuyết nộn, nội y đã sớm bị cởi, đôi chân thon dài nam tính cường hãn tách hai chân nàng ra.

Sau đó, bàn tay to lớn xấu xa dao động đến cấm địa bí mật của nàng, bắt đầu tìm kiếm động tình chính xác theo căn cứ..... “À.....” Nàng mềm nhũn người, nhắm chặt mắt, vừa khổ sở, vừa hưởng thụ.

“Nhớ anh sao?” Lam Thư Đình trầm thấp tiếng nói ma mị vang lên bên tai nàng, kiên trì muốn đáp án, “Nói, có nhớ không?”

“Nhớ, em nhớ.....” Vi Mẫn không phải nữ nhân nghĩ một đằng nói một nẻo, nàng nỉ non trả lời.

Lam Thư Đình không cần nhiều, nàng chỉ cần nói như vậy là đủ. Hần không hề ép hỏi, chuyên tâm hôn môi nàng, rồi vành tai đáng yêu, sau đó tiến đến cái gáy ngọc ngà, một đường đi đến bả vai trắng nõn.....

Ôm nàng, hần tự hỏi, mỗi một đường cong có phải đều là kiệt tác của thượng đế, làm cho Lam Thư Đình quên đi hiện tại cùng tương lai, chỉ còn lại dục vọng bén nhọn bức bách cần thỏa mãn, phát tiết.

Ngay cả cởi nốt số quần áo của nàng đều chờ không kịp, ngay cả lên giường trong phòng ngủ phía sau cũng ngại quá xa, liền ngay tại trước cửa sổ lớn này mà muốn nàng, đem thân thể nóng bỏng mềm mại áp vào thủy tinh lạnh lẽo, đùi ngọc bị hần tách ra, đặt nhẹ nhàng nâng lên khuỷu tay, sau đó không chút do dự, tiến vào cấm địa ẩm ướt ngọt ngào của nàng –

“A.....” Nàng bị hấn xúc lên, đón nhận xâm nhập cứng rắn nóng rực của hấn.

Đợi hết sức nhập vào thật sâu, hấn thở hào hển, hôn nàng thật mạnh, đầu lưỡi mãnh liệt thâm nhập cái miệng nhỏ nhắn, hồng nộn của nàng.

Nàng cả người đều bị hấn nhồi, bụng cơ hồ muốn nổ mạnh (Z:cái này,cái này *phụt phụt*); Giờ phút này, nàng là nữ vương bị chinh phục, buông tha hết thủy vinh quang cùng lễ nghi, chỉ dùng thân thể tiếp nhận ,khát vọng một nam nhân.....

Cứ như vậy, nàng bị đặt ở phía trước cửa sổ thủy tinh thật to, sau lưng là cảnh đêm khấp trung ương công viên, kịch liệt triền miên. Một tháng qua, tương tư cùng nôn nóng, đều mạnh mẽ thoát ra, thỏa mãn phóng thích.

Hấn trừng phạt nàng, nàng thở gấp tăng lên, thân ngâm đầm đìa đáng yêu, làm hấn càng thêm hưng phấn cuồng dã, không cho nàng có cơ hội nói câu gì, buộc nàng hòa nhập cùng hấn,mang nàng đến đỉnh phong, thời khắc nàng mẫn cảm nhất, không chút thương hương tiếc ngọc, chính là thật mạnh tiến công .

Nàng thét chói tai tuyên cáo cực hạn đã đến, mà giọt lệ trong suốt còn lại là bởi vì không chịu nổi nhiều kích tình mà chảy xuống. Đây không phải ôn nhu ngọt ngào triền miên, mà như là sấm báo,công kích con mồi , cắn xé cắn nuốt, ăn sạch lặt thú xong mới bỏ qua.

Từng trận co rút rất nhanh ập đến, nàng cảm thụ được hấn va chạm vài cái cường ngạnh cuối cùng, sau đó, hấn thân hình kiên cố đột nhiên căng thẳng, khàn khàn rống lên, ngang nhiên phóng ra hết thủy.....

Vi Mẫn mềm nhũn, toàn thân vô lực, chỉ có thể bám ở trên người Lam Thư Đình. Mà Lam Thư Đình cũng tốt không thể tốt hơn, hấn mềm to thở hổn hển, một tay đặt trên tấm gương thủy tinh lạnh lẽo, chống đỡ hai thân thể đầy mồ hôi.

Bao nhiêu đêm trần trọc cô độc, tối nay sẽ không tái diễn. Hấn từ sâu trong xương cốt, lộ ra một cổ tuyệt đối thỏa mãn cùng sung sướng, là bởi vì nữ nhân trong lòng kiêu ngạo ngọt ngào, nhiệt tình lại lớn mật.

“Cảnh đêm đẹp lắm sao?” Nàng chôn mặt ở bên gáy hấn, hấn hô hấp nhẹ nhàng khoan khoái mang theo hơi thở vị nam nhân gợi cảm, hơi thở còn chưa bình ổn lắm lắm, “Em cũng chưa thấy thế nào..... Mới nhìn một chút, liền, liền.....”

Đã bị hấn lang thôn hổ yết(sói ,hổ ăn, ăn trong trường hợp này là “ăn” hị hị), nuốt vào trong bụng, ngay cả xương cốt cũng không thừa.

“Rất đẹp.” Hấn cúi đầu, hôn nàng mặt mày nhộn nhạo xuân tình.

“Kia, cảnh đêm đẹp,hay là em đẹp?” Nàng dụi đầu vào bả vai cứng rắn, một mặt nũng nịu hỏi.

“Ấn.....” Mày rậm cau, bộ dáng rất khó quyết định.

Vi Mẫn cắn hấn một ngụm,hấn liền vang lên tiếng cười.

Hấn cúi đầu cười như vậy, thực gợi cảm, làm cho Vi Mẫn nhìn không được run nhẹ nhẹ, trái tim đầy ắp.

“Nói, rốt cuộc cái nào đẹp hơn?” Bị ôm đến phòng tắm ,dọc theo đường đi, Vi Mẫn vẫn là quần hấn hỏi, thế nào cũng phải phân cao thấp.

Bên môi vẫn lộ vẻ mỉm cười Lam Thư Đình không có trả lời, hấn hưởng thụ sự ngang ngạnh kiêu diễm của nàng.

Đáp án rất rõ ràng, đương nhiên là có nàng cảnh đêm mới đẹp nhất. Lam Thư Đình thật sâu thấy rõ điểm này.

Hấn cũng thật sâu thấy rõ, chính mình không bao giờ miễn cưỡng nữa, với Lam đại thiếu gia vui vẻ thoải mái là quan trọng nhất.

Cái gọi là môn đăng hộ đối tiểu thư khuê các, thiên kim danh viện, hoặc ôn nhu ngọt ngào, hoặc thanh lịch đoan trang..... Giờ phút này nghĩ lại đều không có nhan sắc.

Hấn muốn đóa hoa hồng diễm dứa hương sắc lửa đỏ này.

Nhiệt tình của nàng và hắn là ngang nhau, hai người hòa nhập, trình độ hưởng thụ cũng là xấp xỉ, đơn giản mà nói, là củi khô lửa bốc, chỉ cần đun tới, liền bùng hực thiêu đốt.

Trong gian phòng tắm rộng rãi, hơi nước bốc lên như sương mù, Vi Mẫn hưởng thụ nước ấm mạnh mẽ từ vòi sen cọ rửa, cùng với bàn tay nam nhân hữu lực lại ôn nhu mát xa. Thắt lưng và chân đều bắt đầu hơi hơi đau nhức, không có biện pháp, mà quý công tử này chỉ có ở trên giường mới có thể biến thân, như hóa mãnh thú.

Được rồi, cũng không nhất định là ở trên giường, vừa rồi bọn họ từ đầu tới cuối cũng chưa dính vào giường nha.

Nghĩ đến lúc trước khẩn cấp vội vàng cùng khó nhẹn, Vi Mẫn nhìn không được cong lên môi đỏ mọng, vụng trộm nở nụ cười.

Ở trong lòng hắn, nàng hoàn toàn bị thỏa mãn. Đương nhiên, bị thỏa mãn cũng không chính là hư vinh.

“Cười cái gì?” lấy khăn tắm thật dày giúp nữ vương lau khô tóc cùng thân thể Lam Thư Đình thấp giọng hỏi.

“Không có.” Nàng ngoan ngoãn để mặc hắn sờ soáy, mắt to đảo đảo, ý đồ che dấu chính mình đắc ý, nói sang chuyện khác hỏi: “Phòng tắm của anh lớn như vậy, lại không có bồn tắm lớn? Anh không tắm bồn sao?”

Ngoại hình cùng cá tính của hắn, hình như là thực hưởng thụ cuộc sống, Vi Mẫn tưởng tượng hắn cầm trong tay một ly rượu, thân hình màu đồng cổ rắn chắc hữu lực, lười biếng nằm trong bồn tắm lớn, một đôi đôi mắt tựa tiểu phi tiểu..... Thật sự là rất, rất, rất phiền tình!

“Chỉ có nữ nhân mới tắm bồn.” Hắn lôi kéo nàng hồi phòng ngủ, có điểm kinh ngạc nhìn nàng, “Chính là nói về bồn tắm, vì sao em cười cổ quái đến như vậy?”

“Nào có?” Vi Mẫn kháng nghị. “Ai nói bồn tắm lớn chỉ có nữ nhân dùng? Tắm bồn thực thoải mái, thực thả lỏng, em không tin anh chưa thử qua!”

Lam Thư Đình hí mắt nhìn nàng. Nàng một mặt nói xong, một mặt tự động đi đến trên giường, tìm được vị trí thoải mái nhất, ôm gối đầu, bắt đầu tìm điều khiển từ xa muốn xem tivi.

Hết thấy đều tự nhiên như vậy, giống như nàng không phải lần đầu tiên đến, mà là ở đây đã thật lâu, hoàn toàn không để ý trong nhà có nam nhân, dương cương hoàn cảnh, phi thường tự tại.

Mà Lam Thư Đình cũng có chút kinh ngạc phát hiện, một người luôn luôn độc trụ (ở một mình) như hắn, phi thường chú trọng riêng tư cùng thoải mái, không thích không gian bị xâm nhập, quấy rầy. Chẳng lẽ, đây là cái gọi là phu thê sao? Bọn họ “Kết hôn” đã hơn 2 năm tuy rằng thực tế thời gian ở chung không đến hai tháng.

Lần này, đổi thành Vi Mẫn hoang mang đặt câu hỏi: “Vậy anh cười cái gì?”

Hắn lắc đầu, cảm thấy vợ vẫn.

Trên giường nghỉ ngơi, vừa mới nằm xuống, thân thể mềm mại phát ra mùi hương tươi mát thực tự nhiên nhích lại gần. Kỳ quái, sữa tắm, dầu gội mà hắn dùng, nàng cũng dùng, vì sao mùi hương lại khác nhau?

Vùi vào mái tóc còn có chút ẩm ướt, Lam Thư Đình hít sâu, hấp thu hơi thở trong veo. Mà nàng tựa như con mèo nhỏ, tiến vào trong ngực của hắn cọ xát, đuôi trần trụi tuyết trắng đẹp quần lên chân của hắn, hai người thân thể gát gao gắn bó, vừa vặn, phù hợp.

Giống như lực hút mạnh mẽ của nam châm, chỉ cần tới gần, liền lập tức bị hút vào, phân cũng chia không ra.

“Nếu thêm một lần thì sao? Ân?” Cúi đầu hỏi một câu tràn ngập khêu gợi dụ hoặc, dán vào lỗ tai nàng mời mọc, bàn tay to của hắn cũng không nhàn rỗi, vén vạt áo nàng lên, bắt đầu vỗ về bầu ngực bóng loáng ở nàng.

Dùng lực một chút, làm cho nàng càng gần sát, chạm vào vật cứng rắn biểu thị rõ ràng công khai dục vọng của hắn.

“Không cần.” Rõ ràng hơi thở đã muốn loạn, ánh mắt sương mù càng dày đặc. Nàng chống tay đẩy trong ngực rộng lớn đè nặng nàng, “Em chỉ muốn..... Giống như vậy ôm là tốt rồi. Hơn nữa..... Hơn nữa.....”

“Hơn nữa cái gì?” Nhu cầu bị cự tuyệt, dù cho nam nhân tính tình tốt thế nào giờ phút này cũng đều khó chịu.

“Hơn nữa anh đã muốn..... Đã muốn một lần.” Nhìn hắn mảy mẩy, một bộ biểu tình “Sao? Em quá coi thường anh”, Vi Mẫn mặt ửng đỏ, tựa tiểu phi tiểu kiều nghễ liếc mắt hắn một cái. “Cho anh muốn như thế nào liền như thế nào..... Anh một chút sẽ ngấy.” (Z:ai da,so sánh mình như thịt gà a)

Ngấy?

Nàng đang nói cái gì chề cười? Trêu chọc một chút, tình trạng của hắn đang rất khẩn cấp, nàng chẳng lẽ nhìn không ra?

Một tay chống đỡ trong ngực hắn ấm áp cứng rắn, một tay khác che miệng hắn lại, sắc mặt của hắn đã muốn đen đến có thể hóa trang thành bao thanh thiên, tiểu thư nàng còn không sợ chết, in lại một cái hôn khê an ủi.

“Ma nữ.” Nghiến răng nghiến lợi thật sự rất không giống phong cách Lam Thư Đình. Bất quá, đừng nói là Lam Thư Đình, cho dù thánh nhân cũng sẽ bị nàng bức điên.

“Anh sẽ không bắt buộc của em, đúng hay không?” Nàng không biết rốt cuộc là thiên thần hay tà ác, nói xong cười dài, đôi mắt hiện lên một tia thần sắc khiêu chiến.

Lam Thư Đình đương nhiên tiếp chiêu.

Nàng có bản lĩnh kêu ngừng, Lam Thư Đình cũng không vì thế mà để yên, xem ai có thể chống đỡ đi!

Trên chiếc giường rộng thênh thang, ngọt ngào lại lẫn nửa tuyên chiến.

Sau đó, không gian rơi vào yên tĩnh đến 6 giờ sáng hôm sau.....

Hôm sau, nắng sớm chiếu rọi, đang mơ mơ màng màng, Vi Mẫn yêu kiều còn mang theo nồng đậm buồn ngủ, nàng bị đánh lên.

“Anh như thế nào..... Như vậy..... Ân..... Chán ghét.....” Chỉ có một cái đồ ngủ mỏng manh, đương nhiên đã sớm bị cởi, Vi Mẫn trần như nhộng bị áp chế, bị chiếm lĩnh, nàng thở gấp, mềm mại đáng yêu oán giận.

Tuy là oán giận, nhưng nàng gắt gao bám vào bờ vai cường kiện, đùi ngọc cuốn lấy thắt lưng của hắn, lớn mật hòa theo thể tấn công của hắn, của nàng ướt át trắng mịn cũng vụng trộm nói rằng chờ mong kéo dài cả đêm.

“Hừ, ngoan ngoãn.” Trầm thấp dụ dỗ, tiếng nói khàn khàn gợi cảm, làm cho Vi Mẫn vốn thần trí rất không thanh minh, càng thêm mơ hồ mê man.

Rốt cuộc ai thua? Ai thắng?

Càng ngày tiếng thở dốc của nam nhân, tiếng nữ nhân than nhẹ càng gia tăng, đã muốn không ai để ý.

“Anh lại thừa dịp em chưa chuẩn bị!”

Ở nhà ăn bên cạnh tòa nhà Lam thị, có ánh đèn ấm áp, có rượu ngon, nếu trước mặt mỹ nhân không thở phì phì lên án, hoàn cảnh này sẽ càng lãng mạn.

Lam Thư Đình nâng chén, chén rượu nhộn nhạo thứ chất lỏng lóe ra ánh sáng màu hổ, bạc môi của hắn gợi lên một chút ý vị sâu xa cười.

Sáng sớm hưởng thụ qua một hồi triền miên tận tình tận hứng, Lam Thư Đình tinh thần hưng phấn đi làm, mà Vi Mẫn còn lại là đi dạo Newyork, bốn phía chọn mua này nọ, đến chạng vạng cùng hắn chạm mặt ăn cơm, vẫn là tức giận.

Xem nàng bộ dáng ánh mắt trừng thật to, hai má đỏ bừng, cho dù phát hỏa, cũng vẫn xinh đẹp khả ái như vậy, nếu không e ngại trước công chúng, Lam Thư Đình thật muốn đem nàng một phen kéo tới bế nàng ngồi trên đùi, sau đó hung hăng hôn cái miệng nhỏ nhắn môi hồng nhuận kia, làm cho nàng rất cuộc không có biện pháp oán giận nữa.

“Anh không cần dùng cái loại ánh mắt buồn nôn này nhìn em.” Vi Mẫn đương nhiên biết nam nhân này đang nghĩ cái gì, cặp mắt câu hồn kia của hắn, nói có bao nhiêu phá hư còn có nhiều phá hư. “Anh rất đáng giận! Mỗi lần đều như vậy, lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn!”

“Tiểu thư, em gần như cái gì cũng chưa mặc nằm ở trong lòng anh, còn kỳ vọng anh thật sự chịu đựng không chạm vào em?” Hắn thản nhiên nói: “Nếu anh thật sự có thể không chạm vào em, em mới nên bắt đầu lo lắng hạnh phúc hôn nhân nửa đời sau.....”

“Câm mồm!” Nàng thật muốn lên tiếng thét chói tai, bất quá trong nhà ăn người thật sự không ít, đưa tới sự chú ý cũng không tốt, nàng chỉ có thể dùng ánh mắt hung ác nhất trừng mắt nam nhân tâm tình nhân nhả này, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Em đây tối hôm nay ngủ phòng khách?”

“Không bàn nữa.” Vô cùng đơn giản, hai chữ từ chối. “Đừng quên, anh là tình nhân hợp pháp của em, anh có quyền lợi yêu cầu em chấp hành nghĩa vụ.”

“A — không cần nói nữa!” Nàng ghé vào trên bàn. Ác mộng này rất cuộc khi nào mới có thể biến mất? Uống say đến quên trời đất, chẳng lẽ cả đời cũng không kết thúc sao?

“Dù sao chính là thói quen trước tiên mà thôi, chẳng lẽ về sau chúng ta ở cùng một chỗ, em còn muốn sắp xếp bằng giờ giấc, khi nào thì có thể ôm em, khi nào thì không được sao?”

“Có thể hay không phiền toái anh, không cần ở nhà ăn thảo luận loại sự tình này?” Vi Mẫn mặt đỏ tai hồng, hung tợn trừng hắn. “Ai nói với anh em muốn ở cùng?”

Lam Thư Đình giật mình, “Em không phải là quyết định, muốn đến Newyork?”

“Em nào có?”

“Vậy em vì sao.....” Đi một chuyến?

“Em chỉ là muốn anh nha.” Lấy tay chống má, nàng đương nhiên nói: “Hơn nữa lúc em bắt đầu công tác, sẽ không có biện pháp nói nghỉ phép liền nghỉ phép, cho nên muốn thừa dịp đến đây vài ngày.”

“Bắt đầu công tác?” Lam Thư Đình buông chén rượu, thần sắc cùng ngữ khí đều bắt đầu chuyển lạnh lùng, “Ý của em là, không có định đến Newyork làm việc?”

“Không có.” Nàng nhún nhún vai, “Em vì sao muốn tới?”

Tốt lắm, vì sao muốn tới? Lời này mà nàng cũng nói được?

Lam Thư Đình hít sâu mấy ngụm, áp lực chính mình không được tức giận. “Lúc trước anh không phải nói rõ ràng sao? Khi nào em nghỉ thông suốt hãy đến tìm anh.”

“Em là nghỉ thông suốt.” Nàng thân thủ muốn cầm chén rượu, bất quá Lam Thư Đình không cho nàng uống. Vi Mẫn nhăn cái mũi, lơ đãng tiếp tục nói: “Em thừa nhận em rất nhớ anh, cho nên quyết định không tiếp tục chiến tranh lạnh với anh, chạy tới tìm anh, như vậy là thông, đúng vậy nha.”

Như vậy kêu nghỉ thông suốt? Hiển nhiên cùng suy nghĩ của Lam Thư Đình kém rất xa.

Sắc mặt của hắn không tính quá khó khăn, bất quá, rành mạch nói cho Vi Mẫn, hắn không thích đáp án của nàng.

“Anh sẽ không còn muốn bàn vấn đề chuyển đến Newyork với em đi?” Cẩn thận quan sát khuôn mặt tuần tú, Vi Mẫn kỳ quái hỏi: “Anh cũng không tính chuyển công tác đến California với em, không phải sao?”

“Anh.....” Lam Thư Đình nghẹn lời.

“Cho nên em cũng vậy, lạ lắm sao? Chẳng qua là không sai biệt lắm với biện pháp mà anh nói thôi.” Vi Mẫn nhún nhún vai, bưng lên cốc nước, tao nhã húp một ngụm.

“Em muốn từ chức, đi qua California tìm việc?” Hấn hỏi lại.

Vi Mẫn lắc đầu, “Em không có nói như vậy. Em không yêu cầu anh, anh cũng đừng yêu cầu em, như vậy thực công bằng.”

Kia, bọn họ như vậy tính cái gì?

Khóe miệng hơi hơi bứt lên một cái cười lạnh, Lam Thư Đình thần nhiên nói: “Công bằng? Có lẽ đi. Bất quá, anh không thấy đôi vợ chồng nào như vậy”.

Vi Mẫn lần này không có thét chói tai, nàng chính là trừng lớn mắt.

“Anh biết rõ, chúng ta “kết hôn” chính là nhất thời điên cuồng.....” Nàng không dám tin nói. “Anh không phải còn coi đó là sự thật đi?”

Còn không có kịp đáp lại, bên cạnh bàn bọn họ xuất hiện khách không mời mà đến, đánh gãy hai người đang giảng co.

“Lam, có bạn gái như vậy xinh đẹp, không giới thiệu cho chúng ta một chút sao?” Người đến là một đôi vợ chồng trung niên Hoa kiều khí chất xuất chúng.

Quần áo nhẹ nhàng cũng rất có khuynh hướng cảm xúc, hơn nữa thái độ tao nhã, xuất hiện tại nhà ăn Pháp tinh xảo ấm áp, phi thường hợp không khí. Nam nhân trung niên mỉm cười nhìn hai người.

Lam Thư Đình sắc mặt vẫn là không tốt, trầm ngâm.

“Hi, tôi là Vi Mẫn, là bằng hữu Lam Thư Đình.” Vi Mẫn lớn tiếng dọa người, chĩa chĩa đối diện nam nhân, lộ ra mỉm cười, cho dù ở nhà ăn ngọn đèn hơi tối, vẫn là sáng lạn chói mắt.

“Xin chào.” Bọn họ gật gật đầu, hòa ái mở miệng, “Tôi là.....”

“Thủ trưởng của anh.” Lam Thư Đình lạnh lùng nói.

“Là, tôi là lão bản của hấn, vị này là nội nhân của tôi.” Thân sĩ rất phong độ tiếp lời.

Nội nhân? Vi Mẫn thật đúng là chưa từng nghe qua ai xưng hô phu nhân chính mình như vậy, cách xưng hô tốt nha, nàng cười đến càng ngọt.

“Thích đồ ăn ở đây sao?” Vị phu nhân kia lại hòa khí thân thiết, “Tôi cùng tiên sinh cách một thời gian sẽ đến đây ăn..... Bắt đầu từ trước khi kết hôn, đến bây giờ còn ăn không ngấy đâu.”

“A, tôi đã biết.” Vi Mẫn cười nói: “Đây là nơi hai vị thường đến hẹn hò, đúng hay không?”

Hai vợ chồng cùng nhau mỉm cười, “Là nha, cũng giống hai người.”

“Không không không, tôi là lần đầu tiên đến.” Vi Mẫn nhanh chóng triệt thanh, liếc liếc mắt một cái Lam Thư Đình như tượng đá không nhúc nhích, càng không có mở miệng, nàng tiếp tục giải thích nói: “Tôi ở tại California, lần này chính là lại đây thăm thú vài ngày.”

“Nga?” Trung niên thân sĩ tựa hồ có điểm kinh ngạc, bất quá nhanh chóng khôi phục bình thường, rất phong độ nói: “Vậy chúc cô thưởng ngoạn vui vẻ. Chúng tôi không quấy rầy hai vị.”

Cùng Lam Thư Đình gật đầu chào hỏi qua, trung niên thân sĩ mang theo phu nhân rời đi.

“Anh với lão bản quan hệ không tốt sao? Như thế nào cũng không nói chuyện?” Vi Mẫn lấy tay nâng má, mắt to nhìn khuôn mặt tuần tú có chút lãnh đạm. “Hấn còn lại đây chào hỏi..... Người không sai nha.”

“Không cần nói sang chuyện khác.” Hấn nhìn chằm chằm nàng, “Chuyện của chúng ta còn chưa giải quyết xong.”

“Em mới không có nói sang chuyện khác, là vừa rồi bị chen ngang mà thôi. Huống chi, không có sự tình gì cần giải quyết.” Nàng nhún nhún vai, “Anh và em đều không muốn bị trói buộc. Cho nên, vì sao không để thoải mái đi? Anh đi làm cái anh muốn làm, em làm cái em nghĩ. Nếu có thể gặp mặt thì gặp, không thể cũng đừng miễn cưỡng, như vậy không phải tốt lắm sao?”

Lam Thư Đình chỉ cảm thấy một ngụm trọc khí dâng lên, ở mặt ngoài gió êm sóng lặng, nhưng trong nội tâm đã muốn giồng núi lửa nổ mạnh.

Nguyên lai “Không sao cả” cảm giác tệ như vậy cao. Hấn sống hai mươi sáu năm, lần đầu tiên tự mình cảm nhận được.

Đêm đó, Lam Thư Đình ở nhà ăn buồn đến muốn học máu, đi trên đường hỏi cũng không nói lời nào, thẳng đến đêm khuya, hai người chuẩn bị nghỉ ngơi, vẫn là buồn.

Tắt đèn lên giường, nhuyển ngọc ôn hương lại tự động nhập đầu vào trong lòng.

Hấn thân mình cương cứng, không muốn bị sắc đẹp mê hoặc, đả bại, hấn nhẹ nhàng đẩy thân hình kiều nhuyển của nàng ra.

Hấn biết, nếu hấn hiện tại ôm nàng, như vậy hết thấy vấn đề cũng không được giải đáp, bọn họ lại sẽ bị dục vọng bao phủ, đánh mất năng lực tự chủ.

Chính là bởi vì không nghĩ chỉ ôm lúc này, vì về sau còn có thể tiếp tục nhìn đến nàng, ôm nàng, hấn hiện tại không thể phóng túng chính mình.....

Ngay tại giờ khắc này, như trong đêm lóe sáng ngọn đèn, hấn đột nhiên lĩnh ngộ .

Nàng không phải không muốn, mà là giống hấn, rất muốn!

Bọn họ mỗi người một phương diện, tự hỏi hình thức là giống nhau.

“Anh đã biết.” Hấn bay thân qua, dùng khuỷu tay khởi động chính mình, nhìn xuống, “Em sợ hứa hẹn, sợ quan hệ thật sự quá mức, đúng hay không?”

“Anh đang nói cái gì?” Vi Mẫn kinh ngạc nhìn người buồn cả đêm, đột nhiên bắt đầu nói chuyện với nàng.

“Em bởi vì ở trước đây tình cảm bị thương, bị phản bội, cho nên em hiện tại kiên quyết không cần gì hứa hẹn, bởi vì không nghĩ lại giống trước đây, đúng hay không?”

Mặt đột nhiên huyết sắc biến mất, vẻ mặt yêu mị gợi cảm thu sạch sẽ, chỉ còn lại có trắng trợn kinh hoàng.

Hấn làm sao có thể..... Làm sao có thể như vậy!

Bí mật sâu nhất bị người khác đoán trúng, Vi Mẫn môi run nhẹ, nói cái gì đều nói không được, không có biện pháp giải thích, càng không thể phản bác.

“Hấn thật sự tổn thương em như vậy sao? Anh nghĩ em không cần như vậy.” Bàn tay ấm áp xoa khuôn mặt non mềm của nàng, Lam Thư Đình tiếng nói trầm thấp mà mềm mại một điểm cũng không giống cái nam nhân lúc trước lạnh lùng cứng rắn, tiêu điều.

Là nha, mọi người đều nghĩ nàng hấn là thiên chi kiều nữ suất khí tiêu sái nhất, điều kiện lại tốt như vậy, đối với Arron, nàng tùy tay đá, không cần tốn nhiều tâm tư như vậy.

Nhưng thương tâm của nàng, là hàng thật giá thật.

“Em xinh đẹp như vậy, tuổi trẻ như vậy, làm gì vì một cái nam nhân không được tốt lắm mà khổ sở?” Lam Thư Đình quả thực có điểm không thể tin.

Vi Mẫn quay đầu đi, hàm răng trắng khê cắn môi dưới, không có trả lời.

“Huống chi em hiện tại có anh, nếu em và hấn đã như vậy, tại sao không theo anh?” Lại nói tiếp, Lam Thư Đình còn muốn cảm tạ Arron, hấn cúi đầu khẽ hôn khóe môi nàng quật cường.

“Hiện tại có anh, cho nên đâu?” Nàng vẫn là không chịu nhìn hấn, cũng không có đáp lại hấn hôn. “Ai biết chúng ta sẽ ở cùng nhau bao lâu? Ai biết có phải hay không em là thật sự, còn anh lại thấy chán ngấy, cũng muốn theo đuổi cảm giác mới mẻ?”

Lam Thư Đình giật mình . Giọng nói của nàng thật sự cô đơn, cùng nàng bề ngoài, tuyệt không hợp

“Em không tin anh?” Hấn thấp giọng hỏi.

Vi Mẫn rút cục quay đầu, con mắt nhìn hẩn.

“Anh có điểm gì..... So với Arron càng đáng giá tin tưởng?”

Luận dánh người diện mạo, luận bằng cấp gia thế, luận cá tính..... Mặc kệ luận cái gì, quả thật, Lam Thư Đình đều so với Arron hơn hẳn, nói cách khác, càng nguy hiểm.

Lam Thư Đình nhìn chăm chú vào nàng. Hai người vẫn duy trì ,có thể cảm nhận được đối phương hô hấp, nhiệt độ cơ thể khoảng cách bên người, lại chính là nhìn chăm chăm đối phương, nói cái gì đều không có nói.

Rốt cục, Lam Thư Đình đánh vỡ trầm mặc lạnh lẽo.

“Anh đã biết.” Hẩn vẫn là kia thần nhiên, ngữ điệu không sao cả. Mà khi hẩn xoay người rời đi, xuống giường, Vi Mẫn cơ hồ rung mình một cái.

Đã không có độ ấm của hẩn, nàng cảm thấy thật lạnh lẽo.

Nàng không có xem nhẹ khuôn mặt bình tĩnh tuấn tú của hẩn, biểu tình bị thương kia chợt lóe rồi biến mất.

Nhưng là, thương tâm chính mình còn không thể hàn gắn, nàng có năng lực nào đâu?

Đêm hôm đó, bọn họ tuy rằng ngủ ở cùng một mái nhà, lại đều tự cô độc mà lạnh lùng đi vào giấc mộng.

Thiếu ấm áp của hẩn, đêm thật dài, thật lạnh nha.

6. Chương 6

7. Chương 7

Một tháng sau ở Newyork

Giường lớn ấm áp thoải mái, lông chim bị nhẹ nhàng vờn quanh, làm cho người ta có cảm giác giống như nằm trên đám mây.

Nằm ở trong ngực cứng rắn rộng lớn, yên lặng nghe tiếng tim đập trầm ổn, Vi Mẫn cảm thấy mỗi bộ phận chính mình bị buộc chặt vài tháng trước đây, rốt cục thả lỏng.

Ngoài cửa sổ,bầu trời là một mảng mây xám xịt, sắc trời âm u, căn cứ vào dự báo thời tiết, hôm nay hẩn là có tuyết.

Đôi tay nhỏ nhắn trắng đẹp đặt ở khuôn ngực màu đồng ôm lấy cần cổ của nam nhân, hình thành đối lập mãnh liệt. Nàng nhìn tay mình đang dán tại ngực hẩn, thật lâu đều không có nói chuyện.

Bàn tay to của nam nhân thỏa mãn dao động trên tấm lưng trần bóng loáng của nàng, hưởng thụ cảm xúc thoải mái.

“Suy nghĩ cái gì?” Tiếng nói miễn cưỡng, cúi đầu, vô cùng thân thiết mà tư mật.

“Lẽ Noel, anh không cần ở cùng người nhà sao?”

“Không cần.” Lam Thư Đình ngắn gọn trả lời, hôn hôn đầu nàng. “Huống chi, em tới, anh đương nhiên sẽ tiếp đón em.”

“Anh còn nói! Còn không phải..... Còn không phải anh cứ rần muốn em đến.....”

Nghĩ đến một tháng trước, nàng vừa bị đâm vừa bị xoa, tình cảnh ấy bị bức bách phải làm theo ý đồ của hẩn, Vi Mẫn nhịn không được lại mặt đỏ.

Ác liệt nam nhân.....

Lam Thư Đình lang lang nở nụ cười, khuôn mặt tuấn tú tràn đầy ngọt ngào, Vi Mẫn thân thủ nhẹ nhàng nhích lại gần, sau đó nghiêng người, hôn hôn hai má của hẩn.

Bọn họ tựa hồ lại nhớ tới nguyên điểm, lại giống như có cái gì bất đồng.

“Vậy ba mẹ anh là có biết, ...anh..ở.”

“Ở cùng em? Đương nhiên biết a.” Con trai ngày Noel không về nhà, đương nhiên là có tiết mục khác, chẳng lẽ sẽ là tặng ca sao? “Buổi tối nhà anh có liên hoan, em muốn hay không cùng anh đi? Vừa vận làm quen một chút.”

Cha mẹ hắn, người thân nhà hắn, cơ hội gặp nhau không có nhiều, vì thế thường là những ngày như thế này sẽ mở tiệc tụ tập một lần. Ăn cơm một chút liền quen biết nhau, một lần là xong, thực bớt việc.

Đây là mục đích hắn dẫn nàng đến Newyork.

“Em không cần!” Vi Mẫn phản xạ đáp lại, lập tức sợ hãi hỏi: “Anh.....Anh..... Ba mẹ anh..... Anh nên sẽ không đối bọn họ nói.....”

Lam Thư Đình liếc nhìn nàng một cái, ý cười chậm rãi thu liễm. “Anh quả thật nói cho bọn họ, anh có bạn gái. Việc này rất kỳ quái sao? Em đã đến đây, đúng thời điểm, cùng nhau ăn một bữa cơm, có gì mà phải kinh ngạc như vậy?”

“Rất, đột nhiên, như vậy, giống như không tốt lắm.” Bối rối, Vi Mẫn chỉ có thể nghĩ ra từ chối như vậy. “Chúng ta đã thảo luận rất nhiều lần, em còn không chuẩn bị tốt”

“Đúng vậy, chúng ta đã thảo luận qua nhiều lần, em thủy chung vẫn chưa có chuẩn bị tốt.” Hắn cẩn thận nhìn chằm chằm nàng, một chữ một chữ, rành mạch hỏi: “Em đến bao giờ mới có thể thật sự chuẩn bị tốt?”

Vi Mẫn không chịu trả lời.

“Vậy ba mẹ em đâu? Bọn họ biết không?” Hắn không có buông tha nàng. “Em lần này đi, nên sẽ không lại tùy tiện tìm cái lý do lừa gạt bọn họ đi?”

“Bọn họ về Đài Loan.” Nàng vẫn như cũ né tránh ánh mắt của hắn cùng vấn đề.

“Anh không phải hỏi em cái này.” Hắn giữ chặt thiên hạ muốn tách rời khỏi, kiên trì muốn biết đáp án. “Em có hay không nói với ba mẹ, là muốn đến Newyork gặp anh?”

Ba mẹ nàng ngay cả Lam Thư Đình tồn tại cũng không biết a.

“Chúng ta nhất định phải nói chuyện đó sao?” Nàng lại dùng tuyệt chiêu, cúi người, môi đỏ mọng tìm được môi của hắn, hôn ngọt ngào, muốn che lại vấn đề ở miệng hắn. Bộ ngực no đủ ở trong ngực hắn quang lửa cọ xát, kéo ra khêu gợi hỏa hoa.

“Em là cái người nhất gan.” Lam Thư Đình đã muốn chống đỡ kỹ xảo như vậy — tuy rằng, hắn đỏ mặt lên cùng hơi thở không xong, chứng minh sự chống đỡ này là chỉ có lệ.

Hắn nhâm nàng làm nũng, cố gắng khắc chế chính mình không đáp lại, sau đó, nhẹ nhàng đẩy nàng ra. “Không cần nghĩ dùng phương thức này giải quyết vấn đề. Em căn bản không phải giải quyết, là trốn tránh! Anh không phải nam sủng của em, giá trị tồn tại với em cũng không phải chỉ có trên giường!”

“Anh không phải mới là lạ!” Vi Mẫn kéo cánh tay hắn qua, oán hận cắn một ngụm. “Mỗi lần vừa thấy mặt muốn ôm người em, là ai?”

“Em vẫn là không muốn biết.” Lam Thư Đình nại tính tình nói xong, cũng không có bắt tay rút về, tùy ý nàng tổn hại thừa lời. “Anh thừa nhận anh khát vọng em, không có lúc nào là không muốn ôm em. Nhưng là, anh muốn quang minh chính đại ở cùng một chỗ với em, để ọi người đều biết. Giống như vậy lên lút, tính cái gì? Người khác là vì gia đình phản đối hoặc có cái gì không thể ọi người biết, chúng ta đâu? Bình thường kết giao, vì sao không thể công khai? Đơn giản là em nhất gan!”

Vi Mẫn không chịu nghe, nàng xoay người quay lưng lại, trốn tránh sự thật.

Vì sao không thể hảo hảo hưởng thụ cảm giác cùng một chỗ, không có gì quấy nhiễu cùng việc phải quan tâm?

Vốn nghĩ có lẽ sẽ không có việc gì, cũng không có khả năng là thật, bọn họ ở cùng nhau một đoạn thời gian sẽ hòa bình chia tay, thuyền quá thủy vô ngân, nhưng là..... Nhất dây dưa, chính là đã nhiều năm.(cái đoạn này là 2 anh chị cứ gặp rồi lại chia,cãi nhau rồi đi,...)

Hết thấy, ngay từ đầu liền sai lầm rồi.

Lam Thư Đình cũng không có tiếp tục, hần trầm mặc đứng dậy rời đi, lưu lại Vi Mẫn một người nằm trên giường lớn.

Cơ hồ là hần vừa ly khai người nàng, Vi Mẫn liền hối hận. Hối hận, còn có chứa giận dữ nhẹ nhàng.

Giận hần, cũng giận chính mình. Giận hần rõ ràng biết nàng yếu đuối nhất gan, giận chính mình còn lại là bởi vì rất không ý chí, muốn chia tay cũng không được, lại mê luyến thân thể hần, muốn hần ôm, che chở..... Giận chính mình nhất gan như thế, vì sao thủy chung không có cách nào dũng cảm đi đối mặt cho dù có thất bại?

Chán ghét chán ghét chán ghét.....

“Nha!” Nàng đột nhiên kêu lên, bởi vì một đôi cánh tay hữu lực đột nhiên kéo chặn, sau đó ôm lấy nàng.

Sắc mặt hần không quá thân mật, nàng cũng vẫn còn sinh hờn dỗi, hai người cũng không chịu nhìn đối phương, chính là tư thế ôm tự nhiên như thế, nàng cũng thói quen ôm gáy hần, hai người thân thể phù hợp vừa mới hảo.

Lam Thư Đình trầm mặc đem thiên hạ mềm mại ôm vào phòng tắm, nhiệt khí quanh quẩn, bồn tắm lớn đá cẩm thạch mát xa mới tinh, nước ấm, cũng bỏ thêm phao phao dục nàng thích nhất, chính hương khí mạo hiểm mê người cùng phao phao.

Nhìn đến bồn tắm lớn, Vi Mẫn nhếch môi đỏ mọng, nhin không được hơi hơi cười.

Hần vì nàng, cải biến phòng tắm, thêm một cái hần chưa bao giờ dùng, căn bản chính là nàng muốn bồn tắm lớn.

Trừ bỏ cha mẹ, còn có ai yêu thương nàng, che chở nàng như vậy? Mà tình yêu của cha mẹ còn phải phân một nửa cho đệ đệ. Còn ở bên hần, nàng được quan tâm toàn tâm toàn ý.

Cho dù chính là tạm thời, có một ngày thay đổi, cũng đã khiến nàng cảm thấy cực kỳ trân quý.

“Lam, anh thật sự là người tốt, nàng chủ động hôn hôn hần khoe miệng kiên nghị. “Em rất yêu anh.”

“Lời ngon tiếng ngọt của kẻ lừa đảo. Em yêu là bồn tắm lớn đi?” Hơn nữa là cái kẻ lừa đảo xinh đẹp mê người, làm cho đầu óc hần choáng váng, còn cùng nàng làm tiết mục lén lút này.

Bất quá mặc dù oán giận, hần cuối cùng thả lỏng một ít, nghiêng đầu cho nàng hôn môi.

Hần chưa bao giờ bắt buộc nàng, cho dù không vui, cũng chỉ một lần cùng nàng cảm thông. Vài thứ ra đi, lại không có biện pháp khắc chế muốn nàng, xúc động muốn gặp nàng, lần lượt trở lại bên người nàng.

Nam nhân này a..... Nàng thua thiệt hần, thật sự.

Nhưng là, nàng không cần lại thường bị cảm giác thua thiệt, nàng không muốn bị nam nhân làm thương tâm. Vết thương cũ còn chưa có khỏi, nàng tuyệt không muốn lặp lại, làm cho nó lại chịu một lần thương đau.

Tiến vào bồn nước ấm, nàng nằm mềm ở bồn tắm đá cẩm thạch lớn lạnh lẽo, qua làn sương mù nhìn thân ảnh thon dài trắng kiêu.

Hần đang soi gương cạo râu.

Nữ nhân nhìn nam nhân cạo râu, là thực tư mật, vô cùng thân thiết, hai người quan hệ căn bản không cần nhiều lời, đã muốn rành mạch.

“..... Đại khái chính là gần nhất.”

“Ân?” Nàng chỉ lo thương thức, căn bản không có chú ý nghe, lúc này mắt to chớp chớp, mờ mịt nhìn nam nhân của nàng.

Nàng bề ngoài xinh đẹp sáng sủa, ngẫu nhiên biểu lộ ra một tia đơn thuần thẳng thắn, làm cho Lam Thư Đình xá không dưới, phóng không ra, quang nhìn nàng, ngực liền hơi hơi phát đau.(Ai da,cái này ,...)

Ngay từ đầu, ai lại từng nghĩ đến thiên trường địa cửu? Nhưng là cho đến ngày nay, đã nhiều năm trôi qua, hẳn thủy chung không có biện pháp chân chính rời đi, buông nữ nhân đáng giận này.

Hắn còn thật sự. Luôn luôn chẳng hề để ý, còn thật sự lười biếng để ý.

Thoải mái quan hệ, cũng không hề có thể thỏa mãn hắn, hắn muốn cùng với nàng ở một chỗ, sớm tối ở chung, quang minh chính đại, muốn nàng danh chính ngôn thuận là của hắn.Yêu cầu không có hiệu quả, hắn chỉ có thể hạ kế sách cuối cùng.

“Anh muốn về Đài Loan. Trước anh đã đề cập qua với em công tác thay đổi, chính là cái này.” Hắn xoay người, dựa vào bồn rửa tay, hai tay ôm ngực, thản nhiên tuyên bố nói: “Công ty ở Đài Loan vài cái đại hình án đầu tư, cần phải có người trở về chủ quản, ban giám đốc quyết định chọn anh. Không có ý nói thời gian, hẳn là lên đường càng sớm càng tốt.”

Vi Mẫn giật mình, ngay cả trong nháy mắt đều đã quên, chính là bình tĩnh nhìn chăm chú vào Lam Thư Đình. “Anh phải đi?”

Tuy nói hai người một ở đông một ở tây, nhưng tóm lại đều là ở nước Mỹ, mà hiện tại, hẳn phải đi.....

“Anh hy vọng em theo anh đi” “Đi theo..”.Hắn giơ ngón tay, ngăn cản nàng mở miệng nói. “Em hãy nghe anh nói. Chúng ta như vậy sẽ không thể giải quyết được, em không nghĩ thay đổi, không cần có áp lực, anh cũng không có biện pháp bắt buộc em. Cho nên anh nghĩ đổi hoàn cảnh, có lẽ sẽ có chuyển biến. San Francisco có ba mẹ anh, Newyork có gia nhân của anh, như vậy ở Đài Loan đâu? Có thể hay không có khả năng cho em buông phòng vệ, ném thử ổn định, sớm chiều ở chung?”

Hắn nắm chắc có thể cho nàng đủ tin tưởng, tiếp tục cùng nhau sống chung.

Chỉ cần nàng nguyện ý thử, chân chính bên người cảm thụ hắn, xác nhận hai người trong lúc đó hỏa hoa cùng yêu say đắm là có thể liên tục, không phải nhất thời điên cuồng.

Hắn không có muốn nàng lập tức chuyển biến, chỉ cần một cơ hội, làm cho chính nàng hết sợ hãi, nguyện ý ném thử cơ hội.

“Em, công tác của em làm sao bây giờ?”

“Anh tin tưởng em tìm được, cho dù không được, anh cũng có thể giúp em tìm.” Lam Thư Đình cười cười. “Huống chi cho dù em không công tác, ở nhà hảo hảo chờ anh cùng bồi dưỡng cảm tình, cuộc sống của chúng ta tuyệt đối không thành vấn đề.”

Vi Mẫn trầm mặc. Nàng nhìn chăm chăm hắn, khuôn mặt tuần tú vẻ mặt kiên định, một chút đều không phải là tùy tiện nói.

“Em có thể tìm thời gian gặp anh.....”

“Thật có lỗi, như vậy không đủ.” Hắn khách khí . “Anh nghĩ không phải muốn như vậy.”

“Nếu em nói không được? Chúng ta sẽ như thế nào?”

“Anh không biết.” Lam Thư Đình thẳng thắn nói.

“Này xem như tối hậu thư?” Vi Mẫn hỏi lại.

Lam Thư Đình nhún nhún vai, từ chối cho ý kiến.

Có lẽ không phải tối hậu thư, nhưng là cái tiền đặt cược.

Vi Mẫn cũng không nói. Quay đầu đi, có điểm đổi không chịu nhìn hắn.

Hắn thở dài một hơi, đi tới ngồi xổm xuống trước bồn tắm lớn, cúi đầu khẽ hôn đôi mi thanh tú nàng nhú chặt một chút. “Anh chưa bao giờ nghĩ muốn cùng em tranh chấp cái gì, cũng không để ý thắng thua, anh chỉ muốn ở cùng em. Không cần phải nhanh nhanh chóng chóng gặp mặt gia đình, chính là muốn em thử xem, cố gắng nhìn xem, như vậy cũng không thể sao?”

Không đúng nha..... Đây không phải nàng muốn.....

Thật sự không phải sao? Vẫn là nàng rất nhất gan, không dám thừa nhận chính mình rất cuộc muốn cái gì?

“Anh sẽ đến Đài Loan trước rồi liên lạc cho em.” Hắn nâng mặt của nàng, khẽ hôn một chút. “Anh ở Đài Loan chờ em.”

Đối Lam Thư Đình mà nói, từ nước Mỹ đến Đài Loan, cũng giống như một cái văn phòng đổi đến một cái văn phòng khác mà thôi. Dù sao hắn đại bộ phận thời gian đều làm việc, đối mặt màn hình máy tính, điện thoại, vẽ truyền thần cơ, thư ký..... Cảm giác cũng không có quá lớn khác biệt.

Ngàn đầu vạn tự công tác, hai nền văn hóa sai biệt, hoàn cảnh đầu tư bất đồng, Lam Thư Đình bởi vì làm việc cơ hồ không có thời gian rảnh, cũng không có tâm tư suy nghĩ gì chuyện tình cùng những thứ không liên quan.

Đương nhiên, chính là “Cơ hồ” Mà thôi. Điên cuồng bận rộn, hắn vẫn là rành mạch tính kế từng ngày.

Một tuần..... Hai tuần..... Ba tuần.....

Một tháng..... Hai tháng..... Ba tháng.....

Nàng chưa có tới.

Có khi, gặp được người khác phái khác tốt hơn chẳng, Lam Thư Đình nhin không được cảm khái. Hắn không phải không có lựa chọn quyền lợi nha. Trở lại Đài Loan, gặp qua không ít nữ nhân tuổi trẻ lại xinh đẹp, năng lực làm việc tốt, cá tính lại dịu dàng hào phóng, ngoan ngoãn phục tùng, làm cho hắn một người lớn lên ở châu Âu thụ sủng nhược kinh.(ý anh ấy nói là các nàng hiền quá ,hiền đến kinh ngạc a,tạ cho là giả nai hết a).

Nhưng thụ sủng nhược kinh, thưởng thức tán thưởng là một chuyện. Lam Thư Đình rất rõ ràng, hắn vẫn còn chờ đợi đóa hoa hồng diễm lệ của hắn.

Chân chính thực để ý thực để ý một người, không thể bắt cả hai tay, nghĩ đến bộ dáng nàng ủy khuất khó chịu, thậm chí sẽ rơi nước mắt..... Nghiêm trọng nhất là, nàng khả năng không bao giờ nữa để ý đến hắn, không bao giờ nữa ở trong lòng hắn làm nũng, Lam Thư Đình không muốn có một ngày như vậy

Vì sao hắn yêu thương nàng đến vậy a?

Đã muốn không biết có bao nhiêu lần, hắn đêm khuya mệt mỏi ngay cả ánh mắt đều nhanh không mở ra được, còn nhìn chăm chăm điện thoại gần người, chờ mong nó vang lên. Hoặc là ngẫu nhiên nhìn di động, nghĩ đến chính mình nghe được tiếng chuông.

Hắn thậm chí rất nhiều lần đều đã muốn muốn đặt vé máy bay, chuẩn bị lại lần nữa thất bại bởi nhớ nhung, trở lại bên người nàng; cho dù lén lút, không có toàn bộ nàng cũng không quan hệ.Nhưng là, vì sao muốn yêu như vậy không có tôn nghiêm? Sủng nàng, không cần thiết là muốn ngoan ngoãn phục tùng, hướng chỉ này cũng không kể lâu dài, bọn họ không thể cứ như vậy trốn trốn tránh tránh cả đời đi?

Đúng vậy, cả đời.

Nếu chính là kích tình, thăm nghĩ cùng một chỗ một đoạn thời gian, sau liền nam hôn nữ gả các không thể cùng sống, kia hắn căn bản không cần vất vả như vậy.

Hắn dụng tâm đối nàng, nàng rất cuộc hiểu hay không đâu?

Cuối tuần, khi hắn ở văn phòng vùi đầu công tác, ngẫu nhiên cũng sẽ cảm thấy cô độc cùng mệt mỏi. Hắn khát vọng thiên hạ nói cười yền yền ngay tại bên người, nàng kiều diễm ngọt ngào, nàng nhiệt tình lớn mật, nàng thẳng thắn cùng không thẳng thắn.....

Mặc kệ là diện mạo như thế nào, đều thật sâu xúc động tiếng lòng của hắn.

A, nê chừng hãm sâu, chính là như vậy.

Người đàn ông độc thân hoàng kim, đối tượng bao nhiêu nữ nhân tha thiết ước mơ, cuối tuần cứ nhiên lại tăng ca.

Chạng vạng, điện thoại của hắn vang.

“Lam!” Kia tiếng nói kiêu nhuyễn, làm cho Lam Thư Đình trong lòng đột nhiên chấn động. “Cuối tuần còn tăng ca? Làm ơn, đường đường một gã phó tổng, đừng như vậy, đi ra ngoài chơi đi!”

Không phải nàng, không phải người mà hắn tâm tâm niệm niệm nghĩ.

“Xin hỏi, là vị nào?” Hắn là thật sự nghĩ không ra này rất quen ngữ khí thuộc loại ai.

“Tôi là Tina! Anh thật sự là đại ân nhân, việc đến ngay cả thanh âm tôi đều nghe không hiểu.” Tina oán giận, “Mỗi lần hẹn đều không đến, thực thương tâm của tôi nha! Mọi người đều hoài nghi tôi thật sự có quen biết anh. Uy, đi ra ngoài được không?”

Tina là đồng học Lam Thư Đình ở nước Mỹ sử Đan Phật, tốt nghiệp sau làm ở khóa quốc ngân hàng, không bao lâu đã bị phái hồi Đài Loan nhậm chức.

Hắn biết có một đám đồng bạn bối cảnh cùng loại, thường thường mời đi ra đi chơi dù sao ở Đài Loan, bọn họ không tính sinh trưởng ở địa phương, luôn có vẻ cùng loại nhân khí vị hợp nhau, dễ dàng thân cận.

Lam Thư Đình cùng nhóm người này đi ra ngoài vài lần, cũng chỉ ăn bữa cơm mà thôi, đặc sắc sống về đêm hắn cũng không mưu cầu danh lợi. Bất quá, người quen biết hắn đối hắn có hứng thú thật sự không ít, cho nên ba ngày hai lần sẽ nhận được cùng loại điện thoại.

“Hảo a..... Đi ra thôi.....” Tina làm nũng nói: “Tôi có vài bằng hữu đều chờ muốn gặp anh một chút, ngay cả lão đồng học mặt mũi cũng không cho sao? Lam, tôi nhớ rõ anh không phải như vậy, không thú vị a!”

Đúng vậy, trước kia hắn mặc dù không tính là tăng ca buổi tối, nhưng cũng không phải giống như bây giờ, cái gì chơi bởi đều cạn sạch sức lực, lòng tràn đầy thâm nghĩ cái sống sắc sinh hương kia, tiểu mỹ nhân nghĩ sâu nghĩ cười.

Nàng vì sao không ở bên người..... Nếu hắn có thể mang theo nàng cùng nhau tham gia như vậy thực tốt quá?

Hắn xác định bọn họ sẽ thật sự khoái trá, Vi Mẫn cá tính hoạt bát sáng sủa, sẽ làm người bên ngoài như thiêu thân lao đầu vào lửa đi hưởng nàng, nàng sẽ là ngôi sao cười đến vui vẻ nhất, chói mắt nhất.

Hắn sùng bái nàng, yêu say đắm nàng, thật sâu bị nàng hấp dẫn, hắn cũng là phác họa bướm bướm chỉ nhất, có lẽ vẫn là ngu ngốc nhất.

“Đi thôi.....” Tina còn nài nỉ.

“Hảo, chờ một chút tôi đi qua.” Mặc kệ như thế nào, chỉ là muốn ăn cơm, không phải sao?

Tối thứ bảy, quán đêm quả nhiên đã muốn là kín hết chỗ; Hắn mới đến, đã bị Tina kéo vào chỗ trong phần đông bằng hữu tụ tập.

Bởi vì không chuẩn bị, cho nên âu phục của hắn rất giản dị. Nhưng đơn giản quần bò vừa người, cũng là đáng người xinh đẹp tinh trắng, hơn nữa hắn toát ra khí chất dày mà không nhiều lắm, tuần mỹ ngũ quan..... Quả nhiên như Tina nói, nhìn xem, thậm chí hào phóng lại đây tự giới thiệu bằng hữu, thật đúng là không ít.

Ngọn đèn mờ nhạt, hoa mắt, âm nhạc kim loại nặng lộ tuyến, không khí náo nhiệt..... Giống như lại nhớ tới vài năm trước San Francisco, ở Vi gia..

Cũng là như vậy truyện cười ồn ào, tiếng Trung tiếng Anh hỗn loạn, hắn bị một cái thân ảnh diễm lệ như lửa, hấp dẫn ánh mắt.

“Đó là ai?” Hắn nhớ rõ chính mình nhẹ nhàng băng quơ hỏi bằng hữu bên cạnh.

“Cậu không biết nàng?” bằng hữu sợ hãi, “Vi Mẫn, đại mỹ nữ nổi danh như vậy, cậu cứ nhiên không biết?!”

Là nha, hần cũng hiểu được kinh ngạc.

Nếu ngày lúc đó hần biết sau lại có này rất nhiều liên lụy dây dưa, khả năng là hù chết đi.

“Anh có vẻ không quá yêu nói chuyện?” Một cái nữ tử cho rằng nóng bỏng khinh dựa vào lại đây, “Vẫn là mở miệng? Tôi gọi là jessie, nhĩ hảo. Thật cao hứng quen anh.”

“Thật cao hứng quen cô.” Lam Thư Đình khách sáo, thản nhiên nói.

“Anh thường đến đây sao?” jessie hiển nhiên là hạ quyết tâm muốn bắt chuyện. “Tôi ở loan khu cũng nghe qua đại danh của anh, sau lại cũng đến Newyork công tác, chính là giống như cũng chưa gặp qua anh. Nghe nói sau đó anh không hay đi party.....”

Bởi vì sau này hần có “Gánh nặng gia đình” a. Lam Thư Đình cười cười.

“jessie, cậu không cần cố gắng như vậy, nữ nhân độc thân đại khái đều thử qua, hần vẫn là bộ dáng không có hứng thú, cuồng công tác nha!” Đồng học cũ Tina ở cách đó không xa lên tiếng.

“Nga? Anh không đi party, bằng không, đến chỗ nào giải trí?” Một vị khác lần da phôi nắng hắc hắc, dáng đi khỏe mạnh, thần thái là đại soái ca. “Thích lặn xuống nước sao? Hoặc là du thuyền? Chúng tôi có mấy cái bằng hữu cố định cùng đi, anh muốn hay không.....”

Lam Thư Đình vẫn là mỉm cười, không nói có không.

Nhìn nhất thất tranh kì khoe sắc(haizz,như đại hội người đẹp khoe sắc a), cảnh tượng cả trai lẫn gái đều tuổi trẻ xinh đẹp, trò chuyện với nhau thật vui, trong lòng khát vọng, cư nhiên lại ở phòng tắm nhiệt khí bốc hơi, bởi một cái mỹ nhân ngư nữ vương tắm. Giúp nàng pha nước trái cây, dường như là nam sủng dâng lên, xem nàng uống cảm thấy mỹ mãn, bộ dáng ánh mắt đều nheo lại đến ngọt ngào.....

Chính mình thật sự là bị coi thường a.....

Không khí náo nhiệt, tràn ngập yên vị, Lam Thư Đình chính mình cũng dấy lên một cây yên, thờ ơ lạnh nhạt.

Chờ hút xong thuốc, vẫn là trở về đi. Nơi này hoàn cảnh vẫn là không thích hợp làm hần thoải mái hơn.

Sau đó, một chút tiên diễm hồng, cứ như vậy xẹt qua trước mắt hần!

Hần đột nhiên ngồi thẳng, đem bằng hữu bên cạnh đang vui vẻ nói chuyện phiếm nhất thời kinh hách. “Làm sao vậy? Làm sao vậy?”

Như mất hồn, Lam Thư Đình đứng lên, chạy đi. Nhanh nhẹn, động tác nhanh chóng, cùng bộ dáng thả lỏng của hần kém xa, làm ọi người đều trợn mắt há hốc mồm.

Hần sẽ không nhận sai! Kia đáng người nóng bỏng, tóc quăn thật dài, đôi chân dài, đi giày cao gót.

Trải qua một đám người, Lam Thư Đình rút cục đuổi theo.

Tay hần nắm chặt hông y nữ lang kiên.....

Quay đầu, một đôi mắt to lóe sáng như bảo thạch, sáng quắc trừng mắt hần.

Lam Thư Đình chỉ cảm thấy chính mình tim đập hảo mãnh, giống như sắp phá ngực mà ra.

“Em.....”

“Làm cái gì? Nhận sai người sao?” Nàng vẫn là mỹ như vậy, kiêu ngạo khiêu khích như vậy.

Hít sâu mấy ngụm, cuối cùng tìm về năng lực nói chuyện, Lam Thư Đình trầm giọng hỏi lại: “Nhận sai người? Anh sẽ nhận sai lão bà chính mình?”

Bên cạnh có người hít phải một ngụm lãnh khí, “Tiểu Mẫn..cậu....hai người...”

“Đừng để ý đến hần, nào có người đến quán đêm tùy tiện tìm lão bà.” Vi Mẫn cảm tình xảo giương lên, giãy khỏi bàn tay nắm giữ của hần, cùng bằng hữu bên cạnh nói: “Đi, chúng ta đi khiêu vũ.”

Lam Thư Đình đi lên phía trước, gắt gao cầm cánh tay của nàng, ánh mắt nhìn thẳng chăm chăm gương mặt đang giận tái đi, hấn vững vàng đối bạn bè bên cạnh nàng nói: “Tôi cùng Vi tiểu thư có chút việc nhà muốn giải quyết, thật có lỗi.”

“Uy.....”

Mặc kệ bằng hữu kêu lên sợ hãi, Lam Thư Đình kiên định mà bá đạo đem thiên hạ diễm lệ tha đi ra ngoài.

8. Chương 8

“Em về đây lúc nào?” Đi ra ngoài quán đêm, là ngõ nhỏ yên lặng, đi qua liên tiếp đến bãi đỗ xe. Đứng ở dưới đèn đường, Lam Thư Đình trừng mắt nàng, lạnh lùng hỏi.

Vi Mẫn tóc dài bay bay, môi mơn mởn quật cường, không chịu trả lời.

“Vì sao không nói?” Lam Thư Đình tiếp tục ép hỏi. “Em biết rõ anh đang đợi em.”

“Bởi vì, em không thích bị uy hiếp!” Nàng cặp mắt to hung hăng trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái. “Em muốn trở về, là vì em nghĩ trở về, mà không phải bởi vì anh bức em!”

Miệng cứng quá. Lam Thư Đình nhin không được ở trong lòng thở dài, rõ ràng đều ở trước mắt, còn không chịu yếu thế.

Bọn họ lại lãng phí bốn tháng. Muốn tới thể nào để yêu, hấn mới có thể chân chính làm cho nàng buông phòng vệ, nguyện ý thừa nhận, tự mình hoàn toàn toàn thuộc về hấn đâu?

Rốt cuộc là thương tổn như thế nào, làm cho nàng nhiều năm sau, bóng ma trong lòng vẫn còn tồn tại?

Nếu nam nhân biết chính mình nhất thời ý loạn tình mê, sẽ gây cho bạn nữ bên người nhiều đau đớn, ảnh hưởng sẽ có bao sâu xa, về sau có thể hay không càng cần thận, càng cần thận một ít?

Yêu một người, có phải hay không tựa như đem vũ khí giao trong tay đối phương, tùy thời khả năng bị thương?

Lam Thư Đình hiện tại thật sâu thấy rõ đến điểm này. Vũ khí trong tay Vi Mẫn, liền nắm giữ có thể thương tổn hấn.

“Không có việc gì sao? Em đây có thể đi vào không?” Đối trảm mặc giảng co có chút không kiên nhẫn, Vi Mẫn chuẩn bị rời đi. Đi qua hấn, phiêu hấn liếc mắt một cái, có chút khiêu khích nói: “Em xem anh cũng nhanh chút vào đi thôi, anh vui đùa bộ dáng cũng rất cao hứng. Đã thích ứng, ả?”

Lam Thư Đình nghe ra trong lời nói nàng một tia toan vị, phản xạ giống nhau, hai cánh tay tìm hiểu vươn ra, vòng ôm lấy thân thể mềm mại nóng bỏng kia như là vì hấn mà tạo ra.

Tiểu thư không thuận theo, giấy dựa suy nghĩ muốn tránh, Lam Thư Đình lại là kiên trì ôm chặt nàng, khuôn mặt tuần tú vùi vào mái tóc như mây của nàng, thật sâu hô hấp, hơi thở ở nàng quen thuộc mà ngọt ngào, thở dài một hơi.

Vi Mẫn buồn bực dậm chân, hai tay chống đỡ trong ngực hấn cứng rắn, mãnh thôi –

“Em cũng không nhớ anh sao?” Hấn ở bên tai nàng, cúi đầu, dụ dỗ hỏi. “Chúng ta đã muốn bốn tháng không gặp mặt, em là không phải có người khác đâu? Bằng không, như thế nào một chút cũng không muốn nhìn đến bộ dáng của anh?”

“Có người khác hấn là anh đi.” Nàng lực đạo nhẹ giấy dựa, bắt quá, vẫn là không quá cam nguyện, không chịu ngoan ngoãn rúc vào trong lòng hấn.

“Ai nói?” Lam Thư Đình như là không thể khắc chế chính mình, hấn bắt đầu khê hôn nàng da thịt gần vành tai non mềm. “Anh vẫn chỉ có em, em rất rõ ràng.”

“Mới là lại!” Tiểu thư vừa giận lớn, nàng dùng sức đẩy trong ngực hấn cứng rắn như thạch. “Vừa mới ở bên trong, bên cạnh anh có bao nhiêu nữ sinh, chính anh nói! Đến quán đêm khiến cho giống ở khách sạn giống nhau, anh.....”

“Anh chỉ có em.” Hấn kiên định, không tha nghi ngờ nói, sau đó ngậm vành tai nàng đáng yêu. “Theo anh về nhà, anh sẽ chứng minh cho em xem.”

Kia ngữ khí..... Làm cho Vi Mẫn mặt hỏa lật lật thiêu đứng lên(đỏ mặt a). Nàng đương nhiên biết Lam Thư Đình sẽ dùng cái “Phương pháp” gì chứng minh cho nàng xem.

“Không cần.” Nàng tuy rằng hai đầu gối đã muốn như nhũn ra, vẫn là bĩu môi thể công chống đẩy hấn khêu gợi. “Chúng ta..... Mỗi lần đều như vậy, trên giường căn bản không thể giải quyết vấn đề.”

“Em đều ở trong này, còn có cái gì vấn đề?” Hấn giải đáp vấn đề, ngay tại trong lòng thiên hạ trên người.

“Dù sao em không cần!” Nàng giãy khỏi cái ôm ôn nhu. “Em có chỗ ở rồi a.”

“Làm sao?” Lam Thư Đình theo sát sau nàng.

“Không nói cho anh.”

“Tốt lắm, anh đây đến hỏi bằng hữu của em. Vừa mới đó là bằng hữu của em đi?” Lam Thư Đình lại giữ chặt tay nàng, nắm chặt không chịu buông ra. “Nàng giống như thực kinh ngạc, anh nghĩ nàng hẳn là không biết em đã kết hôn, có trượng phu?”

Lại uy hiếp nàng! Vi Mẫn nghiêng răng nghiêng lợi, quay đầu trừng hấn, “Lam Thư Đình, anh dám!”

Hấn mi giờ giờ lên, không tiếng động trả lời vấn đề “Dám” Hoặc “Không dám” này.

“Mỗi lần đều dùng chiêu này.....” Nàng tức giận đến khuôn mặt hồng toàn bộ, thật sự là đáng yêu; Lam Thư Đình vẫn là không chịu buông tay, chờ.

Cuối cùng, Vi Mẫn rốt cục thở phì phì buông tha, “Được rồi, em hiện tại tạm thời trước cùng bằng hữu ở chung, chính là người anh vừa gặp, Tịnh Hàm, nàng trước đây là đồng học sở nghiên cứu.”

“Đến chỗ anh ở,của anh chắc chắn rộng hơn a.”

“Mới không cần.” Tiểu thư lập tức cự tuyệt. “Em chính mình cũng mau chuẩn bị cho tốt, tháng sau là có thể chuyển đi qua.”

“Kia, nói cho anh biết em ở công tác nơi nào.”

“Em.....”

“Em tốt nhất nói thực ra.” Lam Thư Đình nhàn nhàn nhắc tới, “Em trước kia ở trường học cũng rất nổi danh, anh tin tưởng vừa nãy ở bên trong có không ít người quen biết em, cũng biết em công tác ở đâu. Em nghĩ bọn họ có thể hay không nguyện ý cho “lão công” em biết chuyện của em một chút đi?”

Bình tĩnh..... Bình tĩnh.....

Mọi cách vẫn không cam lòng, Vi Mẫn phẫn nộ nói ra một cái tên tập đoàn tài chính cùng chức hàm chính mình. Trợ lý chủ tịch. Mà vị chủ tịch này, hẳn là chính là đại bá của Vi Mẫn.

“Em vốn sẽ liên lạc với anh a,không tính gạt anh cái gì.” Nàng cuối cùng nói như vậy.

“Nga?! Em tính khi nào nói cho anh biết?” Lam Thư Đình bèn nhện hỏi: “Là đợi cho có một ngày đột nhiên nghĩ tới, vẫn là giống như vậy bị anh hỏi đến, không thể không nói?”

“Em còn không chuẩn bị tốt thôi!” Lại là lý do này.

Hấn kiềm chế, Vi Mẫn thái kiên định bộ pháp rời đi. Kia dáng người nóng bỏng, gợi cảm lắc lắc tuyệt đẹp, thắt lưng, mông, đùi ngọc thon dài..... Nhìn xem mà Lam Thư Đình ánh mắt bốc hỏa.(ai da, xao mờ quan sát kỹ vậy a.)

Toàn thân cao thấp như là ngủ say mấy tháng, đột nhiên thức tỉnh, tràn ngập chờ mong cùng hưng phấn không hiểu.

Nàng..... Lại nhớ tới bên người hấn!

Đêm khuya, Vi Mẫn một tay mang theo cặp tài liệu, một tay kia kéo chiếc vali nhỏ, tiếng giày cao gót khách khách khách, nàng một mình đi vào ngõ nhỏ yên tĩnh.

Đi công tác bốn ngày, nàng ngay cả việc ngủ cũng đều không có thời gian. Hội nghị, thị sát, tăng ca, trở lại khách sạn còn phải tiếp tục họp, thảo luận.....

Ai nói đi làm ở tập đoàn tài chính gia tộc của chính mình thì sẽ thoải mái? Tất cả mọi người đều dùng tiêu chuẩn khắc nghiệt nhất đối đãi bọn họ, cái gọi là đời thứ hai, đời thứ ba, họ cứ nghĩ các trưởng bối cố gắng gây dựng giang sơn, dường như đến đời nàng sẽ bị lụi tàn.

Bằng tốt nghiệp chứng chỉ toàn là dùng tiền mua, chức vị cao là dựa vào quan hệ, mặc kệ lại cố gắng như thế nào, bọn họ vĩnh viễn bị phân loại là kẻ phá gia chi tử, không biết nhân gian một đám khó khăn, giống như không có cách nào có thể phù hợp với tiêu chuẩn của bọn họ, ai bảo nàng sinh ra đã là ở trong một nhà có tiền.

Công bằng sao? Vi Mẫn đã thật lâu không thêm nghĩ đến vấn đề như vậy nữa, nàng chỉ có thể làm tốt việc chính mình nên làm, không dám tùy tiện loạn oán giận.

Trở lại Đài Loan, trong khoảng thời gian đó tới nay, nàng căn bản ngay cả nghỉ ngơi cũng chưa nghỉ ngơi, lập tức đầu nhập ba công tác mang tính khiêu chiến. Muốn làm quen với toàn bộ tình trạng tập đoàn tài chính, muốn tập làm quen với nghiệp vụ chủ quản, hiểu rõ các bản kế hoạch cùng mục tiêu của các dự án gần đây, thậm chí tham khảo lại lịch sử, cái dự án đầu tư thành bại.....

Vấn đề là, rất nhiều báo cáo dùng tiếng Trung viết, nàng ngay từ đầu xem, thực cố hết sức nha..... Được rồi, cũng chỉ có thể trách chính nàng trước kia không thật sự đến trường không hảo hảo học học tiếng Trung, thật hận không còn cách nào khác.

Nghĩ đến cặp tài liệu còn có báo cáo công tác thật dày phải xem, phải viết, buổi sáng ngày mai mười giờ họp sẽ dùng, nàng liền nhịn không được thở dài một hơi.

Mệt mỏi quá.....

Trở lại nhà trọ, mở cửa đi vào, nghênh đón nàng không phải căn phòng hắc ám, mà là ngọn đèn nho nhỏ trong phòng khách, tản ra không khí ấm áp.

Có người chờ nàng trở lại, mặc kệ là trễ hay không.

Người kia nghe thấy được tiếng vang mở cửa, từ thư phòng đi ra. Hắn lửa thể thân trên, chỉ chụp vào một cái khố, dáng người thon dài tinh tráng hào phóng triển lộ.

Vi Mẫn để cặp tài liệu trên sô pha, đi tới cạnh cửa, nàng không chút do dự quăng mình vào đôi tay kiên cường mở ra chờ nàng.

“Hô.....” Phun ra một ngụm khí thở lỏng dài, nàng đem mặt dán tại da thịt nam nhân bóng loáng. “Anh còn chưa ngủ?”

“Còn chút việc cần giải quyết.” tiếng nói trầm thấp đơn giản nói. Bất quá bọn họ cũng đều biết kia không phải thật sự, hắn là đang đợi nàng. “Đi công tác thế nào?”

“Mệt chết.” Nàng oán giận. “Trở về còn thật nhiều cái phải xem, phải viết báo cáo. Tiếng Anh em đều chuẩn bị tốt, chính là tiếng Trung.....”

“Anh sẽ giúp em, em đi trước tắm rửa đã.” Nam nhân hôn hôn nàng.

Vi Mẫn vẫn là bất động, lại ôm ấp ôn nhu, không chịu đi.

“Làm sao vậy?”

“Lam, anh đối với em thật tốt.” Nàng cảm thán mà nói: “Nếu em là anh, em sẽ không để ý chính mình.”

Ngữ pháp là lạ, bất quá Lam Thư Đình nghe hiểu. Hắn khẽ cười, “Bây giờ em mới biết.”

“Anh vì sao đối em tốt như vậy?” Vi Mẫn ngẩng mặt, cánh tay ôm lấy cổ của hắn, giống như làm nũng hỏi: “Anh sẽ không cảm thấy em thực đáng giận sao?”

“Có, thường thường.” Hấn cúi đầu hôn cái miệng nhỏ nhắn hồng nhuận kia một chút.

“Thật vậy chẳng?” Cái miệng nhỏ nhắn chu lên.

Thật sự, đáng giận đến đòi mạng, lại đáng yêu cũng đến đòi mạng. Lam Thư Đình chính mình đều cảm thấy không hiểu ra sao, giận nàng bất quá chỉ được một ngày, chỉ cần trông thấy nàng khuôn mặt tức giận bông bột, ánh mắt sáng trong suốt..... Lại như thế nào giận đều đã lập tức tan thành mây khói.

Không tiền đồ! Nam nhân chính là không tiền đồ! Bị ma nữ đùa bỡn như vậy!

Hai người liền ôm nhau như vậy, đắm chìm trong ngọn đèn choáng váng. Hấn vừa đùa vừa cùng nàng nói chuyện, hôn nhẹ nàng, dỗ nàng đi tắm rửa, sau liền bồi nàng cùng nhau rửa sang lại báo cáo, giúp nàng gọt giữa, xem bộ dáng ánh mắt nàng không mở ra được, liền thu thập một chút, tắt đèn, ôm nàng lên giường.

Vừa nằm xuống, nàng liền theo thói quen cuộn mình tiến vào lòng hấn, tìm được vị trí của nàng, thư thư phục phục đi vào giấc ngủ.

Trong bóng đêm, Lam Thư Đình nhẹ nhàng vuốt ve đầu của nàng, sợi tóc nàng mềm mại, nghe tiếng nàng hít thở đều đều, chỉ cảm thấy ngực tràn đầy, trưởng trưởng, thậm chí có một chút bắn tia đau.(aizz,cảm xúc của Lam đại ca thật phức tạp a.)

Rõ ràng bọn họ thâm tình như thế, vì sao nàng thủy chung không chịu đổi mặt?

Từ San Francisco, Newyork đến Đài Bắc, mặc kệ là ai đi trước, ai đuổi theo, bọn họ vẫn là trở về bên người đối phương. Cố tình dỗ nàng, nàng không nghe, uy hiếp nàng không để ý tới, hấn lại luyến tiếc mắng nàng, lại càng không dám phiêu lưu mạo hiểm thật sự nói chia tay..... Cho nên, một lần lại một lần, trở lại ban đầu.

Hiện tại lại đi truy cứu vì sao, đã không có đáp án. Giờ khắc này, nàng ngoan ngoãn rúc vào trong lòng hấn, hấn liền động cũng không dám động, rất sợ quấy nhiễu giấc ngủ mỹ nhân, sợ nàng tỉnh, liền muốn thoát đi.

Ngủ đi! Chỉ cần tỉnh lại nàng còn có thể nằm trong ngực, đây là hấn muốn.

Bất quá hôm sau tỉnh lại, nàng không phải ở trong lòng hấn, mà là ghé vào trên người hấn.

Thân thể mềm mại trần như nhộng ở trên người hấn cọ xát, môi mím cười hôn nhẹ cằm hấn, tay nhỏ bé mềm mại khẽ vuốt cái mũi thẳng, môi của hấn, đến gáy, trần trụi trong ngực.....

So với mộng xuân còn ngọt hơn(đúng đúng,ngọt đến ta cũng thấy hoa mắt a *gật đầu lia lịa*), Lam Thư Đình từ từ nhắm hai mắt, hưởng thụ thiên nhiên tư ma sáng sớm.

Hai bàn tay to nắm giữ eo nhỏ tinh tế, đem thân thể của nàng dời xuống, làm cho nơi cấm mềm mại ướt át của nàng, có thể trực tiếp tiếp xúc “hấn” dĩ nhiên đã ngẩng cao cứng rắn phần khởi(*tong* *tong* *tách tách* màu đỏ loang lổ). Vài cái cọ xát, bức ra nàng thanh âm bất lực yêu kiều.

“Cứng quá.....” kháng nghị của nàng ngọt có thể gây chết người nha. (*mắt đảo đảo*không biết là nam chênh hay nữ chênh bt nữa)

“Em sáng sớm liền mê người như vậy, như thế nào có thể trách anh?” Hấn cúi đầu cười nói.

Nhẹ nhàng nâng lên phần mông của nàng, sau đó dùng sức, thắt lưng của hấn hướng lên trên đỉnh đầu, tinh chuẩn tiến nhanh vào ướt át của nàng.

Hai người đều nhịn không được thân ngâm ra tiếng. Nàng dán tại mặt hấn, tinh tế thở gấp.

Tờ mờ sáng trong nắng sớm, nơi phiếm bạc tuyết hồng phập phồng, truy đuổi ngọt ngào giải phóng. Mấy ngày không có cùng một chỗ, khát vọng lẫn nhau thật mạnh liệt, hảo sâu sắc, nàng rất nhanh liền ở sóng triều co rút, co rút nhanh, làm cho dòng điện tê dại xuyên qua toàn thân.

“Nhanh như vậy đã tới rồi?” Hấn cười khê, hỏi vấn đề hảo ngưng ngừng. “Anh còn không đâu.”

“Chán ghét!” Vi Mẫn đỏ mặt, trừng hấn.

Hấn đương nhiên còn không có tính buông tha nàng, bàn tay to ôn nhu nâng thân thể của nàng lên, nàng còn lại là lấy tay chống đỡ, cắn môi, ngoan ngoãn thẳng lưng ngồi xuống.

Tuyệt phong xinh đẹp đứng thẳng, tuyến thắt lưng tuyệt đẹp, bàn tay to nam nhân như bị mê hoặc, âu yếm tán dương.

Nàng biết hẳn cực mê luyện thân thể của nàng, nhìn hẳn ánh mắt trầm mê chuyên chú, tất cả yêu say đắm phủ xúc, một loại thuần nữ tính, tư mật kiều ngạo cùng ngọt ngào nảy lên trong lòng.

Phập phồng, tốc độ càng lúc càng nhanh, lực đạo cũng càng ngày càng nặng. Nàng nơi mềm mại đón nhận hẳn, hưởng thụ hẳn.

“Nha.....” Bị sóng triều lại thỉnh linh xảy ra bao phủ lần nữa, nàng chống đỡ trong ngực của hẳn, bắt lực đá đầu, chịu từng đợt mãnh liệt co rút lại cảm thụ được phần khởi của hẳn.

Mắt thấy mỹ nhân kiều diễm bị mình dạy dỗ miễn cảm đến cực điểm, hẳn đặc ý khó có thể át. Trong va chạm, nồng đậm tình ý đổ tràn ra, hẳn thở dốc gầm nhẹ quanh quẩn ở nắng sớm.

Mỗi một lần triển miên đều tận hưởng hoàn mỹ như thế, hẳn không tin chính mình còn có thể tìm được bạn lứa phù hợp hơn.

Một lớp mồ hôi trên thân thể mềm mại, vô lực một lần nữa trở về trong lòng hẳn. Nàng dán tại ngực hẳn, choáng váng lắng nghe tiếng thở dốc dồn dập lẫn nhau, cùng hẳn tim đập điên cuồng. Nhắm mắt lại, lông mi thật dài run rẩy, nàng toàn thân tràn ngập ngọt ngào thỏa mãn, buồn ngủ lại dần dần đánh úp lại.....

Lúc này, tiếng chuông điện thoại lại vang lên, Vi Mẫn mơ mơ màng màng còn không có phản ứng, Lam Thư Đình đã phản xạ tính tiếp lên. “Uy?”

Đối phương trầm trầm, sau đó một cái giọng nữ thanh thúy hỏi: “Vi tiểu thư sao?”

Vi Mẫn cũng nghe thấy, nàng lập tức tỉnh lại.

Đây là thư ký đại bá nàng, cũng là đồng sự của nàng, hẳn là muốn nói về cuộc họp buổi sáng hôm nay.

Nhanh chóng đoạt lấy điện thoại, nàng sợ tới mức tim đập mạnh. “Uy, Tương tiểu thư? Tôi là..... Ân, tôi đã sửa sang lại tốt lắm..... Tốt, tôi sẽ đến trước thời gian họp, cảm ơn cô cho tôi biết..... A? Cái gì nam nhân? Không có nha, khả năng, có thể là giọng nói có vấn đề đi.....”

Bởi vì khẩn trương, nàng toàn thân buột chặt, còn vật nam tính ở lại trong cơ thể nàng bị gắt gao bao nắm, Lam Thư Đình nhìn không được thân ngâm.

Vi Mẫn hừ chết, nàng tay trái nhanh chóng vươn ra, dùng sức che cái miệng của hẳn.

“Thật sự, vẫn là tôi vừa mới rời giường, thanh âm có vẻ khàn khàn.....” Bỏ qua là nói dối kèm cỏi. Lam Thư Đình lại lựa chọn lúc này bắt đầu liếm hôn lòng bàn tay non mềm của nàng, bàn tay to cũng một lần nữa xoa nắn tuyệt phong, ôn nhu âu yếm nụ hoa miễn cảm đáng yêu; Vi Mẫn gấp đến độ về mặt đỏ bừng, liên tiếp cắn môi, nhả nạt sắp xuất ra âm thanh yêu kiều.

Thật vất vả có lẽ đồng sự quá tò mò, nàng tắt di động, quăng trên giường. “Anh..... Anh đáng giận!”

“Phải không?” Mang theo nàng bay thân qua, hẳn ngăn chặn tiểu mỹ nhân giấy dựa, thắt lưng rất động, nặng nề mà trừng phạt nàng. “Đáng giận là ai? Ân?!”

“A, a..... Khinh, nhẹ một chút.....” Dĩ nhiên hai lần cao trào, hơn nữa vừa mới kinh hách, thân thể của nàng cực độ miễn cảm, cho nên nam nhân điên cuồng tàn sát bữa bãi, nàng bắt lực run run, chấp nhận.

Nguyên ý đem chính mình không hề giữ lại giao cho hẳn, cho hẳn tư mật thỏa mãn nhất, cũng không không biết xấu hổ cho người ngoài biết chuyện của hẳn và nàng. Lam Thư Đình mang theo một chút tức giận, cúi đầu thật mạnh mút cắn môi của nàng, cái gáy tuyệt nộn, bầu ngực no đủ, đỉnh nụ hoa mềm mại.

“A.....” Ở kích tình hưng hân “Trừng phạt” của hẳn, nàng lại hòa tan.

9. Chương 9

Cuộc sống bọn họ rơi vào quy luật, cơ hồ tựa như đôi vợ chồng bình thường.

Hai người công tác đều bận, cho nên phi thường quý trọng thời gian có thể ở cùng nhau. Cái nhau vẫn là khó tránh khỏi, Vi Mẫn lại là tiểu cô nương làm nũng không đâu địch nổi, hòa hảo, tiêu chuẩn đầu giường âm ỹ giường vĩ cùng.(ý là ,cái nhau ,nhưng mà nữ chếnh....nam chếnh chịu thua)

Nàng từng bước dụ dỗ hắn, chậm rãi, hết thầy thành thói quen.

Chỗ ở của hắn bắt đầu xuất hiện nhiều thứ hơn , bàn chải đánh răng của nàng, sau đó là sản phẩm dưỡng da, trong tủ quần áo có thêm quần áo của nàng, tủ giày là giày cao gót của nàng..... Cứ như con tằm chăm chỉ, Lam Thư Đình từng bước một đem thiên hạ kiều diễm thu phục, làm cho nàng rời không được hắn.

Lam Thư Đình không phải không thể áp dụng thủ đoạn cường ngạnh, nhưng kinh nghiệm nói cho hắn, tính tình Vi Mẫn là ăn mềm không ăn cứng, đừng nhìn nàng khi làm nũng bộ dáng mật ngọt ngào, nếu làm căng, nàng sẽ rõ ràng trở mặt chạy lấy người!

Nghĩ đến bị sự chờ đợi dày vò dài lâu, cô tịch độc miên đêm(đêm đêm cô độc một mình) này..... Lam Thư Đình tuyệt đối không muốn lại mạo hiểm.

Mà Vi Mẫn đại tỉ ngọc này, cũng thật sự chậm rãi lâm vào tầng tầng mật võng.

Nàng có thói quen ở trong lòng hắn đi vào giấc ngủ, không có hắn, liền ngủ không tốt; Hơn nữa thời điểm hắn đi công tác, hoặc là ngẫu nhiên nàng phải tự trở về nhà, nàng luôn lẩn qua lộn lại, thật lâu mới đi vào giấc ngủ. Đến khi có hắn bên người, luôn nhắm mắt lại chìm vào mộng đẹp, kém cách xa vạn dặm đương nhiên, trước khi ngủ, vận động yêu thương là không thể thiếu.

Nàng thói quen ôm ở bên cạnh hắn, đem sự tình lớn nhỏ đều nhất ngữ nhất thập nói cho hắn nghe, hắn tiếng cười trầm thấp hoặc đáp lại, quần quít lấy hắn nói sự tình trước kia, nói công việc, nói này nói cái kia..... Nói cái gì đều hảo.

Nàng thích đi dạo phố mua quần áo, thử này nọ cho hắn xem; Thích hắn ánh mắt dày mà thưởng thức lưu luyến ở trên người, sau đó, hưởng thụ quần áo bị hắn từng cái từng cái ngọt ngào bỏ đi.

Hắn là bằng hữu tốt nhất, là người nhà chiếu cố của nàng, là tình nhân mê luyện sủng ái của nàng. Sinh hoạt cùng nhau, chẳng những không hòa tan mài mòn, ngược lại càng kích tình, lại càng ăn ý cùng thói quen, càng thêm khó khăn chia lìa.

Hơi thở của nhau, cá tính, động tác nhỏ, yêu thích..... Đều đã hợp thành làm một. Lam Thư Đình phi thường xác định, hắn đã không có khả năng buông nàng ra mà tiếp nhận nữ nhân khác.

Mà nàng đâu..... Nàng là nghĩ như thế nào?

Cuối tuần, theo thường lệ Lam Thư Đình qua thời gian ăn cơm mới trở về, giúp việc Tôn phu nhân đang muốn rời đi. Trung niên phu nhân cười meo meo nói cho hắn, bữa tối vừa được đun nóng lại, hắn vừa vặn có thể ăn.

“Tiểu thư đâu?” Lam Thư Đình có điểm kinh ngạc. Bình thường hắn về trễ, Vi Mẫn đều ăn trước, không cần chờ hắn.

“A, tiểu thư không có ở đây.” Tôn phu nhân nói.

Không có? Lam Thư Đình càng kinh ngạc. Hắn không có nghe nàng nói nha.

Buổi sáng trước khi ra ngoài, trên giường nàng nằm ở trong lòng hắn làm nũng, hắn cam đoan sẽ cùng nhau ăn bữa tối với nàng, còn kèm theo vài cái hôn trấn an, mới dỗ nàng trở về ngủ, hắn ra ngoài tăng ca.

Kết quả hắn đã trở lại, nàng cũng không có ở nhà?!

Cau mày, hắn đi đến bên cửa sổ, đảo mắt tìm người.

Ngoài cửa sổ, thành thị ánh sáng làm cho bầu trời đêm cũng không còn yên tĩnh, Lam Thư Đình chỉ cảm thấy một cỗ lo lắng đánh úp ở trong lòng.

Chỉ cần nàng không ở bên người, bất giác sẽ nôn nóng.

“Em đang ở nhà bác lớn! Bác gái đột nhiên tìm em đến ăn cơm.....” Điện thoại kết nối được, Vi Mẫn giải thích, thanh âm ép tới cúi đầu, hiển nhiên là có cố kỵ.

Bên cạnh, có âm nhạc, có thanh đàn tiêu, là quan trọng nhất, là có âm thanh của nam nhân khác. Lam Thư Đình lỗ tai lập tức như bị sét đánh, toàn thân đều tỉnh lại, chuẩn bị tiến vào trạng thái chiến tranh. “Em bên cạnh có ai?”

“Đại bá, bá mẫu, đường ca còn có.....” Nàng bắt đầu ấp a ấp úng, “Chính là bằng hữu.....”

Lam Thư Đình đương nhiên đoán được là chuyện gì xảy ra. “Bọn họ giúp em giới thiệu?”

“Là, là bằng hữu của đường ca, nói muốn gặp mặt em.....” Điểm này cũng không ngoài ý nghĩ nam nhân muốn gặp mặt Vi Mẫn, khiến hắn vô cùng tức giận.

“Em liền ngoan ngoãn đi cho người ta gặp mặt?” Hắn lạnh lùng hỏi.

“Không có biện pháp a, em chỉ là tới xã giao một chút..... Trễ một chút sẽ trở về.”

“Anh đi đón em.”

“Không được!” Nàng kinh hãi. “Em, em chính mình sẽ trở về!”

Tình cảnh này thực giống vài năm trước, hắn luôn bị bài trừ bên ngoài, mặc kệ là nhà nàng liên hoan, em trai đến hỗ trợ chuyển nhà, Lam Thư Đình luôn không thể quang minh chính đại xuất hiện.

Lúc này đây, hắn không nói nhiều, ngắt điện thoại.

Sau đó, xoay người rời đi đến cửa sổ, cầm lấy chìa khóa, sải bước ra ngoài.

Hắn chịu đủ rồi!

Nhanh như điện chớp lướt qua hơn phân nửa Đài Bắc, đi vào nhà bá mẫu Vi Mẫn, Lam Thư Đình trực tiếp đem xe chạy tới cửa. Trong bóng đêm, đôi mắt hàm chứa tức giận nhanh nhìn chằm chằm cửa lớn bị bao phủ bởi màu đỏ.

Trốn người nhà nàng, có thể, nhưng muốn hắn trơ mắt nhìn nàng đi quen nam nhân khác..... Không bàn nữa!

Bóng đêm dần dần dày đặc, cũng không biết đợi bao lâu, hắn nhìn mấy lượng xe rời đi, cuối cùng, Vi Mẫn cùng một nam tử cao lớn đi ra.

Nàng cùng nam nhân này tựa hồ trò chuyện với nhau thật vui, hai người đều cười, Vi Mẫn còn kéo cánh tay nam nhân, thân ái nóng nóng. Bọn họ chờ lái xe đem xe chạy lại đây.

Lam Thư Đình xuống xe, bước đi qua.

“Di? Nha?!” Vi Mẫn chấn động, thủy lượng mắt mở thật to, trong khoảng thời gian ngắn phản ứng bất quá đến.

“Anh tới đón em.” Lam Thư Đình đơn giản nói, tràn ngập địch ý nhìn cái nam nhân cao lớn kia.

Đối phương rất nhanh muốn làm rõ ràng trạng huống. Hắn nở nụ cười, đối Lam Thư Đình vươn tay. “Xin chào, bạn trai tiểu Mẫn? Tôi là đường ca của tiểu Mẫn.”

A..... Nguyên lai là đường ca. Lam Thư Đình cảm buột chặt lược lược thả lỏng, thân thủ cùng hắn giao tiếp.(bắt tay hữu nghị, xao hơn có cảnh đâm đố nhử)

“Lam phó tổng Phú Lâm?” Đường ca rất quen nói: “Cha tôi cùng lệnh tôn là có quen biết. Lam đồng được không?”

“Cám ơn.”

“Hai người.....Hai người biết nhau?” Vi Mẫn khiếp sợ không hiểu.

“Đương nhiên, trước đây anh và hần ở Hongkong có làm chung một dự án, hùn vốn ngân hàng bên trong, Lam gia Phú Lâm ngân hàng là đại kim chủ đâu.” Đường ca vẫn là cười meo meo, “Nghe nói Lam phó có bạn gái xinh đẹp tuyệt luân, không nghĩ tới..... Chính là tiểu Mẫn của chúng ta.”

Không nghĩ tới mới là lạ! Xem đường ca nàng khí định thần nhàn, bộ dáng không chút nào kinh ngạc, Vi Mẫn dám dùng đầu đánh đổ, bọn họ nhất định biết thật lâu!

Nghĩ lại đoạn thời gian vừa rồi, nàng còn tại trước mặt đại bá, đường ca làm bộ như không có việc gì, cũng không thừa nhận có bạn trai..... Nàng đã nghĩ kêu thảm thiết một tiếng, hóa thành thanh biến mất.

Này đó hồ ly.....

Mắt thấy đường muội đã muốn xấu hổ đến sắp nổ mạnh, làm đường ca thực tri kỷ hiểu biết, đem Vi Mẫn đẩy hướng Lam Thư Đình, “Hai người mau đi nhanh đi, chờ một chút làm ẹ anh thấy, mẹ nhất định sẽ hỏi dài lỗ tai a!”

“Nhưng là.....” Vi Mẫn bị người nắm thắt lưng hướng xe đi đến, còn quay đầu thực lo lắng muốn nói cái gì.

Đường ca của nàng cười vẫy tay nói, “Em không cần lo lắng, chỉ cần em ngoan ngoãn tiếp tục giúp công ty chúng ta bán mạng, đường ca cái gì cũng sẽ không nói, tháng sau báo cáo cổ đông, liền giao cho em.”

“Nha, không thể nào.....” Vi Mẫn vô lực thân ngâm.

“Lên xe, chúng ta về nhà nói sau.” Lam Thư Đình mở cửa xe, để nàng ngồi xuống. Hần ngữ điệu cùng biểu tình lạnh lùng, đều rõ ràng thuyết minh, về nhà sẽ giải quyết!

Không nghĩ tới sau khi về nhà, người phát tiết lại là Vi Mẫn.

“Anh làm sao có thể như vậy! Anh không có quyền làm như vậy!” Mặt nàng vì tức giận đến hồng toàn bộ. “Anh nói chuyện của chúng ta với người khác? Bằng không, đường ca em làm sao có thể biết?”

Hai người bọn họ đều đã muốn ra song nhập đối (đi đâu cũng có đôi), ở cùng một chỗ, muốn cho người hoàn toàn không biết, khả năng cũng quá nhỏ đi. Huống chi, Lam Thư Đình cùng Vi Mẫn đều là tiêu điểm rất nhiều người chú mục.....

“Anh không có.” Lam Thư Đình lạnh giọng hỏi lại: “Bất quá anh muốn hỏi em, vì sao không được? Em nói anh không có quyền, anh làm sao không có? Anh là tình nhân hợp pháp của em! Muốn hay không đem hôn thú lấy ra cho em xem?”

“Không cần mỗi lần đều dùng lý do này!” Vi Mẫn suy sụp thét chói tai.

“Vậy em sẽ không muốn mỗi lần đều nghi ngờ quyền lợi của anh! Anh có quyền lợi, chết tiệt!” Lam Thư Đình hiếm thấy đề cao tiếng nói, “Anh có thể nhẫn nại cảm giác không an toàn của em, nhát gan của em, anh nguyện ý chậm rãi tạo cho em tin tưởng anh, nhưng là anh không cho phép em đi gặp mặt nam nhân khác! Không bàn nữa! Chính là như vậy!”

“Em mới không có! Em đến mới biết được, như vậy cũng muốn trách em? Anh thì hiểu gì chứ!” Vi Mẫn mới không phải bị hung đùa, nàng cũng mắng trở về.

Nàng như là tiểu hài tử xấu tính, dậm chân, thở phì phì đi vào phòng. Lam Thư Đình mặt lạnh cũng theo đuôi đi vào.

Bọn họ còn không có âm ỹ xong, nàng dừng nghĩ trốn tránh.

“Em thành thật nói cho anh biết, em đối với Arron đã chia tay vài năm, rốt cuộc có phải hay không còn tình cũ khó quên?” Phần nộ cùng thất bại, cảm giác này làm cho Lam Thư Đình bất cứ giá nào cũng muốn làm rõ với nàng hôm nay.

Vi Mẫn toát ra lửa giận mắt to trừng lại. “Tình cũ khó quên?! Anh nói bậy bạ gì đó!”

“Vì sao tới hôm nay còn không thể? Vì sao hần có thể công khai làm bạn trai của em, anh lại không được?”

“Bởi vì em lúc ấy tuổi còn nhỏ, ngu ngốc, mới có thể cùng cái loại người này ở cùng một chỗ! Có thể đi?” Nàng cũng bất cứ giá nào, lôi vali để tại trên giường, xoay người phần nộ kêu to: “Đôi mắt nhìn nam nhân

của em đúng là kém như vậy, thất bại như vậy! Em nhát gan, vô dụng, sợ hãi lại một lần nữa thống khổ như vậy! Cái đó em đều thừa nhận, như vậy anh cao hứng sao?”

Lam Thư Đình từ từ bình tĩnh, trầm mặc nhìn về mặt tức giận đến đỏ bừng, khi nữ nhân giận giữ lễ nghi hoàn toàn không để ý.

Kiên cường, bề ngoài xinh đẹp hào phóng, nàng thủy chung là một tiểu cô nương đơn thuần. Được cẩn thận che chở lớn lên, lại bị bạn trai lừa dối thương tổn, bị thương thật sâu, lui đến góc sáng sửa.

“Em.....”

“Đối, vì một người như vậy thật không đáng, nhưng là nên thế nào? Em ở lúc ấy cũng không biết nha.” Không biết vì sao, Vi Mẫn giống như vùi rỗng bị phá hỏng, lời nói tự động chảy ra, một câu lại một câu. “Có lẽ em không đủ cố gắng, không đủ ôn nhu, không đủ ngoan..... Cho nên hắn mới bắt cả hai tay. Em thậm chí khóc hỏi qua hắn vì sao, như người thần kinh nghe lên điện thoại của hắn, tra hành tung của hắn, em thậm chí còn muốn tự sát.....”

Nàng vĩnh viễn nhớ rõ nhiều năm trước, buổi chiều u ám, tràn ngập sương mù dày đặc. Nàng bởi vì thân thể tâm tình cũng không thích, muốn tìm chỗ nghỉ ngơi, kết quả đi qua chỗ ở Arron, nàng thấy Arron ôm lấy một cô gái diện mạo, dáng người cũng không như của nàng, thân ái nóng nóng đi vào.

Nàng ở trong xe ngồi bốn giờ, thân thể không khoẻ đã muốn không tính cái gì. Từng giây từng phút trôi qua, lòng của nàng tựa như chết dần từng tắc từng tắc.

Buổi chiều đến chạng vạng, lại đến đêm khuya..... Vi Mẫn trở lại chỗ ở chính mình, đã muốn hỗn loạn.

Nàng không biết là không cẩn thận, vẫn là cố ý, nhưng là nàng uống thuốc cảm quá liều. Rạng sáng, tỉnh lại thì sốt cao, toàn thân rét run, thống khổ nôn mửa, ngã trên nền phòng tắm.

Thống khổ như vậy, trừ phi tự mình trải qua, có ai có thể nói kia không tính cái gì, không cần khó như vậy sao?

Nhớ lại một đoạn hắc ám không muốn nhớ nhất, Vi Mẫn toàn thân đều đang run, đây là lần đầu tiên nàng ở trước mặt Lam Thư Đình nói ra.

Không, hắn là nàng lần đầu tiên ở trước mặt bất luận là kẻ nào mà nói ra.

Thẳng đến khi hắn ôm lấy nàng, Vi Mẫn mới phát hiện chính mình đang phát run. Thẳng đến môi của hắn áp vào má nàng, Vi Mẫn mới phát hiện nàng đang khóc.

“Không có việc gì, không có việc gì.” Hắn ôm chặt nàng, hôn khuôn mặt nàng nước mắt ẩm ướt, môi run run. Nhẹ nhàng, giống như sợ làm nàng bị thương, ôn nhu dỗ nàng. “Hắn chính là yêu người khác mà thôi, không phải em không tốt.....”

Mà nàng quả thật cảm thấy phi thường yếu ớt, đem miệng vết thương sâu nhất ở trước mặt một người khác không hề che dấu bại lộ, hơn nữa đối Vi Mẫn luôn cao cao tại thượng thiên chi kiêu nữ như vậy mà nói, cũng không phải chuyện đơn giản.

Nước mắt vì sao ngừng cũng ngừng không được? Nàng không phải vì người yêu mà khóc nha.....

“Em với anh..... Ngay từ đầu là em tìm anh đi uống rượu, là em muốn anh theo em đi đổ thành, hết thấy đều là em chủ động, từ em mà bắt đầu, anh..... Giống như đều là bị em bức.....” Vi Mẫn khóc khóc thút thít. “Em sợ, nhưng là, vẫn là muốn cùng ở một chỗ với anh.....”

Hắn chưa bao giờ biết sợ hãi của nàng, mâu thuẫn, cảm giác không an toàn lại sâu như vậy. Đã muốn thân mật như vậy, cảm giác không xác định của nàng vẫn là thâm thực ở trong lòng, không thể dao động.

“Chúng ta như thế nào bắt đầu, là chuyện quá khứ, anh như thế nào có thể thay đổi?” Hắn vỗ về lưng nàng khóc run lên, ôn nhu khuyên dỗ, “Nhưng là sau khi chúng ta ở chung, anh đối với em chẳng lẽ không đủ thật tâm? Có lẽ anh không phải người thực tích cực, không có theo đuổi em nhiệt tình, nhưng là lúc ấy em vừa mới cùng Arron chia tay, căn bản còn không có chuẩn bị tốt một lần nữa bắt đầu. Nay vài năm, đối với em đều không có gì ý nghĩa sao? Anh chưa từng có nhìn nữ nhân khác liếc mắt nhiều hơn một cái.”

“Không có gặp ở ngoài..... Em nên cảm tạ anh sao?” Nàng khóc hỏi lại: “Em cũng không có cùng nam nhân khác từng có gì liên lụy, em đi Newyork tìm anh, thậm chí anh muốn em đến Đài Loan, em không phải cũng đến đây? Thật sự muốn so sánh, thế thì trả giá của em vẫn không đủ sao?”

Lam Thư Đình trầm mặc, chính là im lặng ôm lấy nàng.

Vi Mẫn vui đầu ở trong lòng hắn, chậm rãi, ngừng khóc. Nàng chỉ cảm thấy choáng váng đầu, mệt mỏi.

Tình yêu, mặc kệ thế nào, đều phải mệt như vậy sao?

Đợi bình tĩnh chút sau, nàng nhẹ nhàng giãy ra, trở lại trước giường, nàng bắt đầu đem quần áo bỏ vào va li.

“Em muốn đi đâu?” Lam Thư Đình nhanh chóng nhìn chằm chằm động tác của nàng, trầm giọng hỏi.

“Vi Tiệp cũng đã về Đài Loan, qua một thời gian, ba mẹ cũng muốn trở về xem chúng ta.” Tiếng nói của nàng cùng với giọng mũi nồng đậm, cố gắng áp lực, ý đồ muốn bình tĩnh. “Em muốn về bên kia ở, có lẽ tiện hơn. Trong khoảng thời gian này..... Chúng ta trước không cần gặp mặt.”

“Tiểu Mẫn, em không thể mỗi lần đều như vậy đem anh bài trừ bên ngoài, anh với em là.....”

Hắn rất ít trực tiếp gọi tên của nàng như vậy, mỗi lần kêu cũng là rung động đến tâm can.

Vi Mẫn cắn môi, nhấn nại chính mình lại xúc động dục lệ(rơi nước mắt), đánh gãy lời của hắn nói.

“Không cần lại nói cái gì hôn nhân, anh biết rõ hôn nhân này ngay từ đầu chính là cái vớ vẩn chê cười, em không có. Em cũng không khả năng nói cho người khác em mới cùng Arron chia tay, liền kết hôn với anh.

Hai người trong lúc đó, lâm vào trầm mặc.

Thật lâu sau –

“Anh biết.” Lam Thư Đình không hề nhìn nàng, ngữ điệu cùng ánh mắt lạnh nhạt, đã có một tia tịch liêu. “Cho tới bây giờ chỉ có mình anh là thật sự.”

Đây là lần đầu tiên, bọn họ biết đôi phương ngay trong gang tấc, ở cùng một thành phố, nhưng không có gặp mặt.

Lam Thư Đình mỗi ngày cứ theo lẽ thường đi làm, công tác, tăng ca, về nhà. Hắn thường thường nghĩ thời điểm Vi Mẫn vài năm trước bị thương, bộ dáng bất lực mà cô độc đau đớn.

Hắn hiện tại cũng là như vậy. Cho nên, có thể tưởng tượng nàng trải qua hết thảy.

Nghĩ đến nàng từng như vậy để ý qua một cái nam nhân khác, Lam Thư Đình thật sự phi thường phi thường không vui.

Nhưng nghĩ đến bộ dáng nàng dán vào hắn làm nũng, ở dưới thân hắn thở dốc thân ngâm, hai tay hai chân tuyết trắng thon dài lại gắt gao cuốn lấy hắn, lớn mật nhiệt tình nghênh đón hắn..... Cái loại đặc thù này, vừa chua xót lại vừa có tư vị ngọt ngào bao phủ hắn.

Vi Mẫn là thương hắn. Cho nên, hắn vẫn là không có thể cảm nhận được đau khi bị tình yêu phản bội.

Nhưng chia lìa chua xót như thế.....

Nàng đang làm cái gì đây? Hẹn, tăng ca? Nhấn đôi mi thanh tú, có đang đánh vật với ngôn ngữ không sở trường? Chuyên chú đánh chữ đối với màn hình máy tính? Có hay không hảo hảo ăn cơm, có hay không ngủ no, có hay không tắm huân y thảo mà nàng thích nhất? Sáng sớm rời giường, buổi tối trước khi ngủ, nàng đều phải dán vào hắn làm nũng, dỡ nửa ngày mới bằng lòng ngoan ngoãn rời giường hoặc ngủ. Hiện tại thì sao?

Hoa hồng của hắn. Đây thứ giống nhau đã không còn ý nghĩa, đâm vào ngực hắn, gắt gao quấn quanh. Chỉ cần nhớ tới bộ dáng nàng sáng sủa cười ngọt ngào, bộ dáng nàng hồn dỗi, bộ dáng nàng biau môi oán giận..... Tất cả liền trát càng sâu, mang đến đau đớn nhẹ nhàng khó có thể chịu được.

Đương nhiên, nếu thật sự nhớ nàng đến không chịu được, hắn sẽ lái xe đến gần chỗ Vi Mẫn ở, khát vọng có thể liếc nhìn nàng một cái, chỉ cần liếc mắt một cái, hắn liền thỏa mãn.

Đã lâu, sau mỗi một đêm khuya, hắn đợi nàng, hoặc là nên, nàng đợi.

Đưa nàng trở về, hắn là Vi Tiệp. Nhiều năm không thấy, đã trưởng thành một cái nam nhân tuấn mỹ tiêu sái. Vi Tiệp cũng thấy hắn, chính là hai nam nhân đều không có động tác gì, khoảng cách xa xôi, ánh mắt trao đổi một người nam nhân trong lúc đó.

Vi Mẫn giống như một chết đi, một đoạn thời gian không thấy, nàng rõ ràng gầy yếu một ít. Gọi em trai, nàng xoay người chuẩn bị đi vào.....

Lam Thư Đình nín thở nhìn bóng người kiều diễm đi qua. Đột nhiên, như là có cái gì cảm ứng nàng đột nhiên dừng lại.

Sau đó, đối với hắn bước đi lại!

Mặc kệ sự cách vài năm, ở nơi nào, phản ứng của hắn vẫn là giống năm đó ở sân bay San Francisco, nhìn mỹ nữ nóng bỏng hướng chính mình đi tới, liền khẩn trương, hưng phấn, tràn ngập chờ mong.

Ai biết sau đó, liền dây dưa đến bây giờ.....

Năm đó, nàng đeo kính râm, mà nay, nàng con mắt sáng trưng rành mạch, trắng trợn đều là tưởng niệm.

“Anh đang đợi em?” Nàng ít dám tin tưởng, nhẹ nhàng mà hỏi.

“Anh luôn luôn chờ em.”

Nàng chạy nhiều lần như vậy, hắn thủy chung không có rời đi.

“Em thật sự..... Không biết..... Khi nào thì mới có thể chuẩn bị tốt.....” Môi đỏ mọng run run, phun ra câu nói nhỏ như muỗi kêu.

Lam Thư Đình bứt lên khoe miệng, chưa sót cười cười.

Hắn cũng không biết làm sao bây giờ.....

10. Chương 10

Đêm khuya sương mù, ánh trăng thấu cửa sổ mà đến. Thân thể tuyết trắng mềm mại trần như nhộng, giờ phút này co lại.

“Lạnh sao?” Bàn tay to nam nhân xoa vòng eo, làm cho thiên hạ trong lòng lại là từng trận run run.

Được săn sóc tạo nên cảm giác, thân thể sắc hồng, ôm chặt.

Vi Mẫn cũng không có ngủ, nàng ôm cánh tay cứng rắn hữu lực, mắt to mở thao láo, hảo im lặng. Ngoan ngoãn rúc vào trong ngực nam nhân, giống con mèo nhỏ, trêu mếu chọc người.

“Suy nghĩ cái gì?” Hắn hôn vành tai, sau gáy của nàng. “Lo lắng chuyện của Vi Tiệp và Diệp Chính Song?”

“Cũng không phải, bọn họ không có vấn đề gì.....” Có điểm khó có thể mở miệng, nàng muốn nói lại thôi.

“Em tháng sau muốn trở về San Francisco.”

“Àn.” Hắn lên tiếng, không hỏi nhiều.

Vi Mẫn ở trong ngực hắn xoay người, ngửa đầu cẩn thận nhìn hắn bí hiểm.

“Vi Tiệp muốn dẫn Tiểu Song trở về, mẹ em hy vọng em đã ở, ách..... Cả nhà cùng một chỗ.” Vi Mẫn gian nan nói xong liền cắn môi.

Em trai nàng khổ luyện nhiều năm, kiên trì, rốt cục tu thành chính quả, ôm mỹ nhân về; Mà nàng, lại ngay cả dũng khí đem bạn trai mang về nhà đều không có.

Nàng thực thống hận chính mình yếu đuối. Khuyết điểm của nàng so với Vi Tiệp quả thực là lớn hơn rất nhiều, nàng vĩnh viễn là người thất bại, ngay cả ở tình yêu, đều so ra kém em trai quả quyết cùng thành thực như vậy.

Lam Thư Đình vẫn là không nói chuyện, hắn chính là cười cười.

Muốn nói gì đây? Hắn thủy chung là người ngoài cuộc. Vi Mẫn cũng không khả năng đột nhiên mời hắn cùng nhau đến San Franciscogặp ba mẹ, mà hắn, không nghĩ lại bức bách nàng.

“Em..... Không biết muốn đi bao lâu.” Nàng nho nhỏ vừa nói. “Anh.....”

“Nhanh ngủ đi, em buổi sáng ngày mai có cuộc họp, không phải muốn dậy sớm sao?” Lam Thư Đình hôn nàng một chút, không cho nàng tiếp tục nói tiếp.

Vi Mẫn khuôn mặt dán trong ngực của hắn, nghe tiếng tim đập quen thuộc, bị hơi thở quen thuộc vây quanh, cảm giác thực an toàn, có một tia phiền muộn cùng mất mát.

Tư tâm, nàng có phải hay không chờ mong Lam Thư Đình cứng rắn một ít?

Từ lần chiến tranh lạnh gần đây, bọn họ ở mặt ngoài giống như lại nhớ tới nguyên trạng, bất quá, vẫn là có bất đồng rất rất nhỏ.

Lam Thư Đình không hề nói thêm cái gì, cũng không dùng phương thức ôn hòa thúc giục nàng, hy vọng có thể thay đổi.

Hắn giống như thật sự tiếp nhận hiện huống rồi.

Hắn mệt mỏi sao? Mệt mỏi sao?

Hắn phải rời khỏi nàng sao?

Lại đến, bọn họ muốn tách ra một đoạn thời gian, hắn cũng không cảm thấy thế nào sao? Nàng liền nghĩ đến khi ngủ không có sự ôm ấp của hắn, mà bắt đầu đoán trước sẽ đi ngủ trễ.

Nhưng hết thảy có thể trách ai, không phải đều là theo mong muốn của nàng sao?

Nàng cũng không biết.

Đương nhiên, Lam Thư Đình không có khả năng “Không biết là thế nào”, hắn kỳ thật thực buồn, buồn đến muốn nổ mạnh.

Buổi tối, nàng cùng bạn cũ liên hoan, Lam Thư Đình một mình về nhà, chỉ cảm thấy hảo lạnh lùng, bên trong nhà to như vậy, tràn ngập hơi thở của nàng, mỗi một góc đều có hình ảnh của nàng.

Dừng ở trên sofa, văn kiện tán ở trên bàn cơm, bên cạnh còn có một cái Mark chén nàng dùng uống cà phê; Nàng thích ăn vặt, nàng yêu hoa hồng, nàng kiên trì muốn mua đồ dùng tắm bồn, lại chiếm hơn nửa phòng tắm.

Mới một buổi tối, hắn liền nhớ nàng như vậy, chờ nàng trở về San Francisco, Lam Thư Đình thật khó tưởng tượng, thời gian này có thể nào chịu đựng qua.

Rầu rĩ tắm qua, đốt một điếu thuốc, Lam Thư Đình đang chuẩn bị tiến vào thư phòng, mở laptop làm việc, chuông điện đột nhiên vang.

Hắn có khách? Buổi tối ? Chín giờ?

Người đến phi thường ngoài dự liệu của hắn.

Một thân áo sơ mi màu trắng, quần dài màu xám, thon dài tao nhã, có thể nói nam nhân trẻ tuổi ngọc thụ lâm phong, cùng Vi Mẫn có cái mũi thẳng, miệng hình thoi.(ai da ,chúm chúm chúm chúm)

Là Vi Tiệp.

“Túi da của chị tôi.” Hắn nhắc tay nâng lên cái túi da hoa văn tinh xảo. Kia là Lam Thư Đình đưa, Vi Mẫn thực thích, dùng rất nhiều năm. “Chị ấy để lại trên xe của tôi. Bên trong có bóp da, hộ chiếu, thẻ tín dụng, di động, tôi nghĩ chị hắn là rất cần.”

Lam Thư Đình nhin không được lắc đầu. Vị tiểu thư này thật sự là đáng trí.

Tiếp nhận túi da, Lam Thư Đình nhẹ nhàng băng quơ hỏi: “Muốn hay không tiến vào ngồi một chút? Hôm nay lão bà cậu không phải cùng tiểu Mẫn đi ăn cơm?”

Vi Tiệp cười cười, đồng ý.

“Cậu làm sao mà biết tôi ở nơi này?” Kỳ thật vấn đề là, làm sao mà biết đến nơi đây tìm Vi Mẫn?

“Trong quyển sổ nhỏ, có viết địa chỉ liên lạc, là viết nơi này.” Vi Tiệp tiếp nhận lon bia lạnh Lam Thư Đình đưa, ngồi xuống trên sofa.

Hắn tò mò quan sát một chút căn phòng trang hoàng, sau đó, khóe miệng ý cười càng sâu.

Chị của hắn..... Rõ ràng là ở nơi này nha. Trên bàn là đồ ăn vặt, còn có hoa hồng, đều là Vi Mẫn thích. Xem ra, soái ca trước mắt đem chị gái hắn chiếu cố rất khá.

Lam Thư Đình cầm lon bia trong tay, ngồi xuống đối diện Vi Tiệp. Trong khoảng thời gian ngắn, hai người đều không có nói chuyện.

Hắn cùng Vi Tiệp cũng không tính nhận thức, nhiều lắm là đã gặp mặt, hiện tại thân phận có chút miễn cưỡng, hắn cũng không biết nên như thế nào mở miệng hàn huyên.

Hai cái khí chất tương dị, tuổi cũng có chênh lệch, lại giống nhau nam nhân tuấn tú rất chói mắt, liền như vậy im lặng uống bia, thật lâu.

“Nghe nói hai người phải về San Francisco thăm người thân?” Lam Thư Đình nhàn nhàn nhắc tới. “Lão bà cậu hiện tại thế nào?”

“Cũng không tệ lắm, nhờ phúc.” Nói đến người mang thai trong lòng, Vi Tiệp khuôn mặt tuấn tú thượng lưu lộ ra thỏa mãn cùng đắc ý không thể che giấu. “Nôn óe rất nhiều, thể trọng cũng có gia tăng.”

“Chúc mừng.” Lam Thư Đình tự đáy lòng nói.

“Cám ơn.” Vi Tiệp buông lon bia, chú ý tới cà phê trên bàn cùng tạp chí mới nước ngoài — đều là Vi Mẫn đã từng lật xem.

Nhìn xem ngày tháng là biết vừa xuất xưởng liền vận chuyển hàng không đến Đài Loan.

Nam nhân đối với những thứ trước mắt này mà không có phản ứng. Kỳ thật, hắn là thật tâm với Vi Mẫn. Đây rất rõ ràng, không khó nhìn ra.

Đương nhiên, ánh mắt hắn lóe một tia cô đơn, cũng không phải như vậy khó phân biệt.

Vi Tiệp quyết định.

“Lam đại ca, anh có biết vấn đề của chị tôi là cái gì sao?” Hắn đi thẳng vào vấn đề, không hề đi vòng vèo.

“Vấn đề?” Lam Thư Đình nhíu mày.

“Là, vấn đề chính là.....” Vi Tiệp mỉm cười, tươi cười có vài phần giả dối. “Chị ấy rất ngốc.”

Lam Thư Đình không phải người dễ dàng giết mình, bất quá đêm nay, hắn phải thừa nhận, là một đêm tràn ngập ngạc nhiên.

“Vi Mẫn ngốc? Nói như thế nào?”

Tốt xấu nàng cũng là cái thực sĩ sử Đan Phật, muốn nói ngốc, thật đúng là có chút làm người ta không thể chấp nhận.

“Tiểu Mẫn thật sự không thông minh, rất giống thú cưng trong nhà. Nhà chúng tôi có một con cún tên Bánh Ngọt, anh biết chưa?” Nhìn đến Lam Thư Đình gật đầu, Vi Tiệp tiếp tục nói: “Trên cơ bản, dung lượng não của chị tôi, căn cứ theo tôi thấy, hắn là cùng Bánh Ngọt không sai biệt lắm.”

Lam Thư Đình nhíu mày, không biết nên đáp lại như thế nào.

“Anh có biết dạy bảo loài vật này như thế nào sao? Chính là khi nó phạm sai lầm lập tức giáo huấn, bằng không, nó căn bản sẽ không nhớ rõ. Sau nếu nhận định như vậy là đúng, sẽ rất khó sửa đổi.” Vi Tiệp buông lon bia trên tay, “Anh theo đuổi chị tôi, ngay từ đầu chị ấy liền nhận định chỉ là hình thức, anh không có lập tức sửa lại, sau sẽ rất khó, bởi vì chị ấy rất ngốc, chính là như vậy.”

Lam Thư Đình không có huynh đệ tỷ muội, cho nên không biết chữ bới người thân như vậy là có bình thường hay không (Lam ca à, ta cũng đang định hỏi a, bắt quá, theo ta thì ta nghĩ là không), bắt quá Vi Tiệp được công nhận là thiên tài, còn trước thời gian ba năm đã học xong đại học, hẳn là sẽ không nói lung tung.

“Chuyện của tôi và Vi Mẫn, cậu biết được bao nhiêu?”

“Không nhiều lắm, bắt quá, cũng gần hết.” Vi Tiệp nói. “Tôi có thể giúp anh một chút.”

Lam Thư Đình ngồi thẳng, trên thân hơi hơi tiền khuynh, đôi mắt thâm thúy nhìn chằm chằm Vi Tiệp, giống nịch thủy nhân thấy di động mộc.(cái này nếu ta chém không nhầm thì nghĩa là,sắp chết đuối vớ được khúc cây)

“Chị tiểu Mẫn ít nhiều cũng giúp đỡ tôi và lão bà ở cùng một chỗ.” Vi Tiệp cười nói: “Này coi như là tôi hỏi báo đi! Xem một cái tạp ngu ngốc rúc vào sừng trâu, thật sự là..... Rất buồn cười, nhìn không được.”

“Cậu là đang cười tôi?” Lam Thư Đình giơ lên mi.

Vi Tiệp nhanh thu liễm ý cười. “Không dám.”

Đây là anh rể tương lai, đối với ba mẹ liền đủ vất vả, hẳn là cậu em vợ, vẫn là không cần phức tạp có vẻ tốt.

Mật đàm một thời gian, thanh âm đều ép tới cúai đầu, trừ bỏ hai người bọn họ, không có người biết rốt cuộc là thương nghị cái gì, quyết định cái gì.

“..... Như vậy hẳn là là có thể, nếu còn không được, tôi đây phải thực khách quan nói, có lẽ hai người nhất định không có biện pháp ở cùng một chỗ.”

“Không.” Lam Thư Đình lộ ra kiên quyết mỉm cười, “Chúng tôi nhất định sẽ ở cùng nhau, tôi phi thường xác định.”

San Francisco

Đây là nơi Vi Mẫn trưởng thành từ nhỏ, nhưng là không biết vì sao, lần này trở về, nàng có loại cảm giác không giống trước.

Nàng đã không phải là nàng trước kia.

Ba mẹ sắp lên chức ông bà nội, thực vui vẻ; Vi Tiệp, Tiểu Song là tình nhân khổ luyện nhiều năm, đang vui mừng chờ mong sinh ra cục cưng đầu tiên, lại vui vẻ vô cùng. Bên cạnh họ vui vẻ, Vi Mẫn cảm thấy chính mình thật cô đơn.

Nàng thực nhớ cái ôm ấm áp chỉ thuộc về nàng, một người chỉ vì nàng sủng ái cùng che chở.

Nhìn ba mẹ, nhìn Vi Tiệp cùng Tiểu Song, nàng rõ ràng thấy, yêu không phải chỉ có kích tình hoặc khát vọng thỏa mãn dục vọng, còn bao hàm cả làm bạn, trách nhiệm, bao dung, cùng với dũng khí nguyện ý vì đối phương mạo hiểm.

Trở về San Francisco một tuần, chỉ có ngày đầu tiên, nói chuyện điện thoại với Lam Thư Đình, kế tiếp tìm không nổi thời gian thích hợp trò chuyện, hoặc là gọi qua hẳn không có tiếp.

Rất nhớ hẳn, rất nhớ hẳn.....

Ngay từ đầu, nàng thật sự không nghĩ đến bọn họ có thể dài lâu. Bi quan cũng tốt, không tin tưởng cũng tốt, nàng chính là không có biện pháp tin tưởng, giống nam nhân như Lam Thư Đình vậy, nguyện ý vẫn đợi ở bên người nàng.

Arron ghét bỏ nàng như là độc dược vô hình, đã muốn ăn mòn nàng từng tâm đơn thuần tín nhiệm, mà tác dụng phụ, lại toàn bộ là Lam Thư Đình gánh vác.

Nàng thật là xấu.....

Trong nhà không khí thật sự rất hoà thuận vui vẻ, mọi người hưng phấn trò chuyện về cực cưng. Vì Mẫn tuy rằng cũng thật cao hứng, nhưng là bên trong, chính mình cô đơn càng ngày càng khó chịu.

Mảnh liệt lạc đàn, cảm giác như người ngoài cuộc, làm cho nàng sắp hít thở không thông, đành phải mang theo Bánh Ngọt đi ra ngoài tản bộ, hít thở không khí.

“Trong nhà vui vẻ, ta chỉ có thể với người xứng một đôi a, Bánh Ngọt.” Nhàn nhàn đi tới, nàng xoay người vỗ vỗ đầu thú cưng, than thở.

“Uông!” Bánh Ngọt thè lưỡi, bộ dáng thực vui vẻ, không nhìn ra buồn khổ của nàng.

“Người sẽ vẫn thích tỷ tỷ nhất, đúng hay không?” Nàng còn thật sự hỏi. Bánh Ngọt còn lại là nhiệt tình liếm liếm tay nàng, tỏ vẻ trung thành.

Công viên nhỏ gần nhà rất yên tĩnh, nùng lục thụ ẩm tại đây nóng bức thử ngày cung cấp đáng mừng cảm giác mát, nàng mang theo Bánh Ngọt dạo bước đã lâu, mới chậm rãi tản bộ về nhà, chuẩn bị ăn cơm chiều.

Trong nhà, chỉ có em trai nàng đang xem tivi, chân thon dài đặt tại trên bàn trà, tư thái lười biếng, làm cho nàng nghĩ đến một nam nhân khác.....

Vậy vậy đầu, làm cho chính mình lấy lại bình tĩnh. “Như thế nào có mỗi mình em? Những người khác đâu?”

“Tiểu Song đi nghỉ ngơi, ba ở thư phòng, mẹ đang ở phòng bếp làm canh bổ cho tiểu Song.” Vì Tiệp vẫn là bộ dáng kia phớt lạnh như băng tử, chỉ có khi cùng lão bà nói về cực cưng bảo bối, mới có thể lộ ra biểu tình có độ ấm.

Hắn nhíu mày, cảm hếch hếch phía điện thoại, “Vừa mới có điện thoại tìm chị, là Lam Thư Đình.”

Nghe được tên của hắn, Vi Mẫn tim lập tức nhảy lên, đập thành thịch.

“Nga? Hắn..... Có chuyện gì?” Tâm tình tuy rằng bất ổn, vẫn muốn cường tự trấn định hỏi.

“Cũng chẳng có gì.” Vì Tiệp lại trở về xem tivi, thân thủ vỗ vỗ đại cầu đã muốn lên đến bên người hắn. “Bánh Ngọt nên tắm rửa..... Hắn trở lại Newyork.”

“Bánh Ngọt đi Newyork?” Vì Mẫn không hiểu ra sao.

“Không phải.” Vì Tiệp lộ ra biểu tình “Chị thực ngốc”, “Là Lam Thư Đình, hắn quay lại Newyork.”

Nàng biểu tình lộ ra trợn mắt há hốc mồm khiếp sợ, Vì Tiệp thở dài một hơi.

Vi Tiệp thật đáng ghét, rõ ràng ít hơn nàng ba tuổi, lại lão thành ổn trọng như vậy, đáng giận!

“Hắn về Newyork làm gì?” Nhất định là rất hoang mang, Vi Mẫn thốt ra.

“Chị có người nhà, hắn cũng có a. Chị phải về nhà thăm người thân, hắn cũng cần đi.” Vì Tiệp thư thư phức phức duỗi chân dài, nhàn nhàn nói: “Người ta cũng là nhân sinh cha mẹ dưỡng, ba mẹ hắn cũng sẽ nhớ hắn, cũng sẽ thúc giục hắn nhanh kết hôn sinh con. Chị xem chúng ta ba mẹ khi biết có tôn tử, liền cao hứng thành như vậy, Lam đại ca vẫn là con một.....”

Nếu Vi Mẫn không phải đơn thuần như vậy, hắn là có thể phát hiện nàng luôn luôn với em trai nói không nhiều lắm, hôm nay ngoại lệ nói không ít; Quan trọng nhất là, những lời này không có gì liên hệ ăn khớp, căn bản là mơ hồ.

Bất quá, Vi Mẫn giờ phút này chính là ngốc, nửa lời nói không nổi.

Đầu nàng là một mảnh hỗn loạn. Siêu hỗn loạn. Căn bản không có biện pháp tự hỏi.

Kết hôn? Sinh con? Cùng người khác?

Chẳng lẽ, Lam gia ở Newyork đã muốn giúp hắn an bài?!

Nhìn Vi Mẫn một bộ dạng như bị sét đánh ngây ngốc, Vì Tiệp phải cố gắng kiềm chế, mới ngăn chặn muốn xúc động cười to.

“Hắn nói sẽ ở Newyork một tuần.....”

Vi Mẫn xoay người bước đi. Nàng không có biện pháp tiếp tục nghe, muốn tìm một nơi không có người, trốn đi, hảo hảo bình phục tâm tình một chút.

Ôn nhu che chở của hắn đều phải không thấy sao? Hắn sẽ thả nàng, buông tha cho nhiều năm qua vất vả đây dựa không có kết quả, đi theo người khác ở cùng một chỗ?

Nàng từng mất đi một nam nhân không tốt lắm, lúc này đây, nàng cũng muốn trở mắt nhìn Lam Thư Đình cùng người khác dắt tay, nhìn cánh tay từng chỉ là của nàng, đi ôm nữ nhân khác sao?

Hắn không cần nàng sao?

Không được! Tuyệt đối không được! Chỉ cần tưởng tượng, nàng sắp hít thở không thông!

Mất đi Arron, mang đến cảm giác đáng sợ thất bại cùng hoài nghi mình; Nhưng là mất đi Lam Thư Đình, nàng không xác định chính mình có thể không hô hấp.

Nếu không có những ngày sống cùng vừa mới đây, nàng sẽ không biết sớm chiều ở chung ngọt ngào cùng ổn định, có bao nhiêu quan trọng, nếu không phải một lần lại một lần chia lìa rồi lại về, nàng sẽ không hiểu biết, ở trong lòng lẫn nhau, đối phương có bao nhiêu khó có thể dứt bỏ.

Một đường đi tới, lòng của nàng cùng thân thể sớm xác định, Lam Thư Đình chính là một nửa khác của nàng. Chính là đầu của nàng, ngu ngốc, đầu heo, tới hiện tại mới làm rõ ràng!

Ở trong phòng đi tới đi lui đã lâu, Vi Mẫn đột nhiên đứng lại.

Nàng muốn gọi lúc này đây! Tuy rằng tay còn run run, tuy rằng tim đập thật nhanh, nàng vẫn là quyết định muốn gọi.

Tâm niệm đã quyết, nàng đi qua, cầm lấy điện thoại.

Mười phút sau, một thân ảnh nhẹ mảnh khảnh, lặng lẽ đi vào, ngồi xuống bên cạnh Vi Tiệp.

Vi Tiệp cánh tay lập tức vòng trụ người trong lòng, cúi đầu khẽ hôn một chút phần gáy(chắc là má hồng a) của nàng. “Thế nào?”

“Tiểu Mẫn mua vé máy bay buổi chiều ngày mai đi Newyork.” Diệp Chính Song ôn nhu báo cáo. Nàng khuôn mặt thanh lệ vô tội, căn bản không giống như làm bộ nghỉ ngơi, kỳ thật là tránh ở cách vách phòng ngủ nghe lén.

“Chị ấy không phát hiện em nghe lén đi?”

“Hoàn toàn không có.” Diệp Chính Song đầu tựa vào trên bả vai Vi Tiệp, mỉm cười nói: “Tiểu Mẫn ngay cả cửa cũng chưa đóng. Em nghĩ căn bản không rảnh chú ý tới cái khác.”

Nói xong, hai người cùng thở dài một hơi.

“Anh không phải nên gọi điện cho” Diệp Chính Song ôn thanh nhắc nhở.

“Anh biết.” Vi Tiệp thân thủ cầm lấy di động đã ở bên cạnh đợi mệnh thật lâu, bấm dãy số. “Lam đại ca..... Ân, đã xác định, buổi chiều ngày mai.....”

Hôm sau, hai vợ chồng Vi Tiệp, kéo mẫu thân đi dạo phố mua này nọ, Vi Mẫn mới có thể thuận lợi chuẩn ra ngoài.

Dọc đường đi nhanh như điện chớp, nàng đem xe chạy nhanh hơn cả phong hỏa luân bình thường, đi tới sân bay San Francisco.

Đi qua đại sảnh sân bay rộng mở, nàng nhận không được cảm khái; Nhiều năm trước, nàng ở đây bị thẩm tiền biệt tình yêu, bắt đầu vốn nghĩ sẽ không thể, nhưng hiện tại lại yêu say đắm.

Xử lý tốt vé máy bay, Vi Mẫn không vội lập tức đăng ký, lại xuyên qua đám người, hướng cái góc quen thuộc đi tới- chính là ở nơi này, nàng gặp Lam Thư Đình, hỏi hắn muốn hay không đi uống một chén.....

Nhớ lại những gì đã xảy ra, từng giọt từng giọt chậm rãi chảy trong đầu. Tìm được vị trí, nàng ngồi xuống trên ghế.

Khi đó hẳn thấy nàng đi tới, sẽ có tâm tình như thế nào?

Vì sao lại đáp ứng đi uống một chén, lái xe giúp nàng, thậm chí bỏ lỡ chuyến bay về Newyork?

Vì sao nguyện ý chiều cổ nàng, che chở nàng? Thậm chí dễ dàng tha thứ sự nhát gan của nàng, nguyện ý chờ đợi nàng chậm rãi tin tưởng?

Đáp án, kỳ thật rất đơn giản, nhưng là nàng vẫn một mực không tin, hoặc nói không thể tin được.

“Tiểu Mẫn.”

Ở sân bay radio, xuyên qua những tạp âm, nàng nghe thấy một tiếng nói trầm thấp, vô cùng thân thiết gọi tên nàng.

A, nghe lầm đi. Nàng cười cười, cúi đầu kiểm tra vé máy bay chính mình, xác định thời gian đăng ký.

Lại ngẩng đầu, nàng liền thấy. Cái kia thân ảnh cao lớn, thon dài, kiên cường, chân thật dài, tư thế oai phong, môi mỉm cười.

Vi Mẫn ngây người, hoàn toàn ngây ngốc, ánh mắt trừng thật to, miệng cũng hé mở.

“Hi.” Lam Thư Đình đến gần, đôi mắt mang ý cười. “Muốn đăng ký sao?”

“Còn..... Còn không có.” Nàng rút cục hoàn hồn, “Anh, anh vì sao lại ở chỗ này?”

“Vì cho em cái này.” Hắn lấy trong túi tiền lấy ra tờ giấy nhỏ nhắn nhắn, đưa cho nàng.

Nàng mở ra thì thấy, là tờ đăng ký kết hôn ở Las Vegas.

“Hủy nó đi.” Hắn bình tĩnh nói. “Chúng ta cũng không có hoàn thành chân chính quá trình đăng ký. Tờ giấy chứng nhận này, cứ theo em nói, chính là đáng chê cười, anh lúc ấy chính là muốn dọa em.”

Nắm tờ giấy kia, Vi Mẫn tay bắt đầu phát run.

Nàng không muốn hủy..... Nàng không muốn nó là cái chê cười.....

Nàng phải làm tình nhân hợp pháp, thê tử, bằng hữu của hắn.....

Lam Thư Đình nhìn ra sự do dự của nàng, ngồi xổm xuống ở trước mặt nàng, ôn nhu nhưng kiên định thân thủ tiếp nhận, chậm rãi xé tờ giấy nhỏ.

Vi Mẫn chỉ có thể trừng mắt nhìn tờ giấy trong tay hắn chậm rãi biến thành mảnh nhỏ, đồng thời cảm thấy chính mình tâm cũng bị xé nát.

“Tốt lắm.” Lam Thư Đình đem mảnh giấy đặt ở bên cạnh.

Hắn như thế nào có thể làm chuyện tàn khốc ấy xong, còn ôn nhu nhìn nàng như vậy?

“Hủy, em thấy được.” Hắn còn một lần nữa xác định.

Vi Mẫn chỉ có thể gật gật đầu.

“Hảo, chúng ta có thể tiến hành bước tiếp theo, thấy rõ ràng nha.”

Quỳ một gối xuống, nam nhân tuần mỹ lấy từ trong túi ra một cái hộp nhung màu xanh ngọc, mở nắp hộp, bên trong là nhẫn kim cương tinh quang sáng lạn tinh xảo, không lớn, nhưng là màu ánh sáng cực mỹ. Không ai có thể nhận thức lầm nhẫn kim cương này đã sử dụng ở đâu.

“Anh muốn làm cái gì?”

Được rồi, vẫn là có người không muốn làm rõ ràng tình huống.

Không có biện pháp, đây là người trong lòng của hắn, hắn nhận thức.

“Cầu hôn. Vi Mẫn tiểu thư, xin hỏi em có nguyện ý gả cho anh không?”

“Cầu hôn?! Anh cầu hôn?!” Vi Mẫn đột nhiên chấn động. “Anh ở nơi này cầu hôn? Anh, anh vì sao biết em muốn đáp chuyện máy bay này? Là ai..... A! Là Tiểu Tiệp đúng hay không? Hấn vì sao biết.....”

“Hắc.” Lam Thư Đình đứng thẳng dậy, bàn tay ôm khuôn mặt nàng. “Hít sâu, hít sâu. Đến, hít vào..... thở ra.....”

Sau đó hấn hôn nàng, giữa sân bay người đến người đi.

“Chúng ta từ đầu đã tới, được không?” Ngọt ngào hôn xong, hấn dựa vào trán của nàng, cúi đầu hỏi: “Lúc này đây là anh đuổi tới San Francisco, anh chính thức cầu hôn em, anh phi thường xác định chính mình muốn cùng em ở một chỗ. Như vậy chưa đủ rõ ràng sao?”

Vi Mẫn chỉ có thể gật mạnh đầu, yết hầu của nàng khàn khàn, hốc mắt nóng nóng.

“Em đây.....” Nàng nhất mở miệng, tiếng nói cứ nhiên ở phát run, “Em muốn..... Em muốn mang anh về nhà em, giới thiệu anh..... ọi người biết.”

Đôi nàng mà nói, đây là một bước lớn, Lam Thư Đình lại cúi đầu hôn khẽ đôi môi đỏ mọng của nàng, chớp mũi của nàng, loan loan đôi mi thanh tú của nàng.

Khóe miệng, vẫn mỉm cười.

“Không cần phiền toái.” Hấn nhẹ giọng nói. “Em xem xem bên cạnh.”

Bên cạnh? Có cái gì? Vi Mẫn hoang mang quay đầu.

Có em trai nàng đang nắm tay Tiểu Song; Có ba mẹ nàng. Vi gia, biểu tình ba mẹ đều rất cao thâm khó lường, hoàn toàn nhìn không ra là vui vẻ hay là không vui.

Bên kia là một đôi vợ chồng trung niên cười meo meo, phi thường có khí chất, phi thường hòa khí, phi thường..... Nhìn quen mắt.

“Kia không phải lão bản cùng phu nhân của anh sao?” Vi Mẫn kinh hãi, “Bọn họ như thế nào ở San Francisco?”

“Đến xem con dâu, thuận tiện báỉ phỏng thông gia.” Lam Thư Đình cười nói: “Lão bản anh, vừa vặn cũng là ba anh.”

Vi Mẫn đã muốn nói không ra lời, nàng trừng mắt nhìn nam nhân trước mắt cười đến xấu xa, hoàn toàn ngốc trụ.

“Gả cho anh đi, chúng ta đều thử hôn qua.” Lam Thư Đình đem nhẫn kim cương từ hộp nhỏ lấy ra, đeo vào ngón tay trắng đẹp của nàng, “Về sau, em ngoan ngoãn làm Lam phu nhân, không cần trốn tránh, ản?”

Vi Mẫn gật gật đầu, sau đó ôm cổ hấn, dùng nụ hôn làm câu trả lời.

Cảnh hôn môi nồng nhiệt, trình diễn ở đại sảnh sân bay. Tuấn nam mỹ nữ gắt gao ôm nhau, như hình ảnh trên điện ảnh bình thường. Xung quanh bỗng vang lên âm thanh mọi người cổ vũ đôi tình nhân trẻ.

Đây là bọn họ lần thứ n hợp lại, kết hôn lần thứ hai, cũng là lần đầu tiên hấn cầu hôn.

Lúc này đây, nàng hấn là đồ thẳng.

Cuối năm, Vi thị tuyên bố cùng tập đoàn tài chính Hongkong góp vốn, ký kết hợp đồng xong sẽ có một buổi họp mặt với các phóng viên. (Ai,nữ chính thành người nổi tiếng)

Dự án đầu tư này quy mô rất lớn, có tầm ảnh hưởng cao, ngay cả thị trường chứng khoán cũng bị ảnh hưởng, thật sự được cho là đại tin tức. Bất quá, phóng viên tụ tập, khi người phát ngôn đọc diễn văn, máy chụp ảnh, máy quay phim, đều nhắm hồng y mỹ nữ ngay bên cạnh mà chụp, mọi vấn đề đều xoay quanh trợ lý chủ tịch : “Vi tiểu thư, kết hôn, cảm tưởng như thế nào?”

“Xin hỏi có người nói cô cùng phú lâm Lam tiên sinh là kết hôn vì lợi ích kinh tế, thật vậy chăng?”

“Hai vị quen biết bao lâu? Như thế nào nhận thức? Vì sao kết hôn thần tốc như vậy?”

Vấn đề xoay quanh chuyện này, như thủy triều vọt tới, Vi Mẫn đứng ở một bên, chỉ dùng nụ cười vô cùng xinh đẹp sáng lạn trả lời hết thảy.

Trong lòng, lại ứa ra mồ hôi lạnh.

Mấy vấn đề này là chuyện gì xảy ra? Kết hôn vì lợi ích kinh tế? Kết hôn thần tốc? Kém đến cách xa vạn dặm!

Còn có khoa trương hơn- “Vi tiểu thư, có phải hay không đã có tin vui?”

Hỏi chuyện ái muội, làm cho Vi Mẫn thiếu chút nữa hôn mê, việc này không làm sáng tỏ không được.

“Không không, có tin tốt là em trai tôi.” Mắt thấy đã bị phóng viên vây quanh, thoát thân không dễ, nàng đành phải kiên trì trả lời, “Tuần trước, em dâu tôi thuận lợi sinh hạ nam oa nhi, hai mẹ con bình an, cảm ơn mọi người quan tâm.....”

“Vậy còn cô? Lam tiên sinh là con một, cha mẹ chồng có hay không tạo áp lực, muốn nhanh ôm tôn tử?”

Nàng thật muốn mắt tròn trắng. Loại sự tình này có thể lớn như vậy sao? Huống chi cho dù bằng hữu lén nói chuyện phiếm, hiện tại phóng viên, các đài truyền thông..... Bọn họ thật sự nghĩ nàng sẽ trả lời?!

“Vi tiểu thư.....”

Đủ! Nàng cũng không phải nghệ sĩ, bắt quá chính là kết hôn, cũng không phải lần đầu tiên!

Mắt thấy Vi Mẫn lộ ra hung quang, Thất tiểu thư giỏi quan hệ xã giao vội chạy nhanh lại giải vây cho nàng.

“Các vị, tổng giám đốc chúng tôi ở bên cạnh đợi, còn có vấn đề nào khác cần phỏng vấn không?”.

Thật vất vả mới đem chú ý hồi lại chủ đề, Vi Mẫn được mọi người che dấu thoát thân. Âu phục màu đỏ bao vây lấy dáng người yếu điệu, vòng eo mềm mại như rắn nước, đi một bước là khiến người ta tâm cũng động theo..... Thấy thế nào đều còn không có “Dừng” Vị, vẫn như cũ là cái hỏa lạt lạt gợi cảm vưu vật. Cho dù là bóng dáng, cũng hấp dẫn ánh mắt nam nhân toàn trường cùng với màn hình ảnh.

Bất quá, một tuần sau.....

Đêm khuya ,điện thoại luôn không được hoan nghênh, hơn nữa giờ khắc này.

“A, a.....” Mềm mại đáng yêu khắc cốt thân ngăm, quanh quẩn trong phòng tắm rộng lớn. “Điện thoại..... vang.....”

“Không cần lo cho nó.” Nam nhân tiếng nói buộc chặt khăn khăn, tràn ngập dục vọng.

Trong ánh đèn thấp sáng không khí lãng mạn, huân y thảo thư hoàn phao phao dục hiển nhiên không có thể làm cho ai thư hoãn, động tác vẫn là vừa nặng lại mãnh.

Thân thể tuyết trắng mềm mại nằm úp sấp nằm trên nền bồn tắm lớn đá cẩm thạch, thân hình như rắn nước bị ôm, nam nhân từ sau thật sâu xâm nhập nàng, một cánh tay ngăm đen còn mê luyến bao lại bộ ngực chấn động no đủ đầy đủ, nhu đỉnh nụ hoa đáng yêu vừa hồng lại vừa cứng.

Nam nhân thở dốc dán tại bên tai nàng, là giai điệu khát cầu động lòng người. Nàng nghiêng đầu, thở gấp khinh ngăm, giống con mèo trêu mến, làm cho nam nhân càng thêm phần khởi, hôn cắn môi đỏ mọng xinh đẹp kia, hôn nồng nhiệt thật lâu –

“Ngô..... ĐỪNG..... ĐỪNG như vậy.....” Nàng toàn thân không thể khắc chế cương trực co rút, tuyên cáo kích tình đã cực hạn; Lam Thư Đình tự nhiên hiểu biết phản ứng trong lòng thiên hạ, hấn chẳng những không có hoãn chậm, ngược lại tốc độ càng nhanh, thậm chí, lớn mật lại tà ác ẩn nhu trung tâm dục vọng của nàng(Song: thật là ,cái này ta không hiểu a * mặt trắng bệch hơn còn tý mầu*).....

Tiếng thét chói tai quanh quẩn ở phòng tắm, quện với tiếng nước cùng thô suyễn, có một loại đặc thù mất hồn thực phong tình.

Rất quá đáng! Vi Mẫn mặt đỏ bừng, suyễn đến cơ hồ không có biện pháp nói chuyện; Một đôi mắt to bảo quang sáng lạn giờ phút này nhộn nhạo xuân tình trong suốt, nàng tà tà trừng mắt nhìn trượng phu liếc mắt một cái.

“Làm sao vậy?” Lam Thư Đình hôn nàng, khoe miệng xấu xa ý cười, biểu hiện rành mạch, hẳn phi thường biết nàng làm sao vậy.

Ở một chỗ lâu như vậy, hẳn còn càng ngày càng tệ!

“Anh còn hỏi!” Phù dung mặt đỏ ửng càng sâu, Lam Thư Đình liền cười đến càng phá hư. Xem nàng bộ dáng vừa thẹn vừa giận, Lam Thư Đình nhìn không được vừa muốn hôn nàng, yêu nàng. (hôn với đau thì có liên quan gì nhờ J ,nam chính bt) (là yêu, không phải đau! =.=)”

Bất quá chính là hảo hảo tắm thả lỏng một chút, hẳn sẽ nháo! Nói muốn cùng nhau tắm, căn bản tắm không đến 5 phút, liền bắt nàng áp đến bồn tắm lớn bên cạnh, cứ như vậy..... Cứ như vậy.....

Bọn họ triển miên kịch liệt, thật sự không giống như là nhiều năm chung sống.....

“Chúng ta là tân hôn thôi.” Lam Thư Đình luôn đồng dạng nói như vậy.

Tân hôn nhiều năm như vậy, cũng thật sự là đủ!

Giờ phút này bọn họ quả thật giống tân hôn. Vì Mẫn bay thân qua, ôm lấy thân mình hẳn tinh trắng rắn chắc, hôn nồng nhiệt, mềm mại oán giận nói: “Chán ghét, bồn tắm lớn thực cứng nha!”

Lam Thư Đình phi thường nhận mệnh đảm nhiệm nam dong, ôm lấy nàng nũng nịu, dung khăn tắm lớn lau khô giọt nước, sau đó đến trên giường trong phòng ngủ.

Đang lúc tiểu thư còn muốn tiếp tục oán giận, điện thoại lại vang.

Trong lòng biết rõ ràng nàng, biểu tình trên mặt kiều diễm lập tức lộ ra vui sướng khi người gặp họa, “Anh đi tiếp!”

Lam Thư Đình chỉ có thể thở dài, thế giới này không công bằng.

Ba mẹ hẳn phi thường thích Vi Mẫn, căn bản là không hề khó khăn tiếp nhận con dâu xinh đẹp như hoa, cá tính lại ngay thẳng đáng yêu.

Không có biện pháp, luôn không sao cả với con trai, lại thần hồn điên đảo mê luyến Vi Mẫn, Lam gia ba mẹ trừ bỏ chắc chắn lấy làm kỳ lạ, cũng không có khả năng không yêu thích cô con dâu như trên bảo này.

Bất quá, Vi gia, ba mẹ cũng không có dễ dàng như vậy thu phục, nhất là nhìn như hòa ái dễ gần, nhưng là lấy lòng cha vợ thực khó.

“Anh không cần biểu tình như vậy, ba em là người tốt nhất!” Khóa thân như trẻ con nàng cuộn mình ở trên giường, thư thư phục phục ôm gối đầu, khuôn mặt đỏ bừng thoát nhìn vô tội lại kiều diễm; Lam Thư Đình nhìn nàng, đôi mắt thâm sâu đen lại.

“Nhanh chút nghe nha!” Tiểu thư phát hờn dỗi.

Nàng nhất định là cố ý, nhớ lại vừa rồi “cừu” bị khi dễ. Biết lúc này hẳn là điện thoại từ San Francisco, mới nhất định ép phải hẳn nghe.

Nhấn nhận, Lam Thư Đình nghe điện thoại.

“Lam tiên sinh.” Ngữ khí nho nhã lễ độ, cũng rất lạnh, làm cho Lam Thư Đình lạnh cả sống lưng.

Vị cha vợ này vẫn không chịu cùng con rể thân cận, nữ nhi bảo bối bị bắt cóc, nhưng lại giấu diếm lâu như vậy, làm ba ba luyến tiếc trách nữ nhi, lại hờn dỗi, đương nhiên liền đều để hết trên đầu con rể.

Lam Thư Đình cung kính hàn huyên, chuyện khó giải quyết đã tới rồi.

“Tôi hôm nay nhìn đến tuần san báo viết, nói sau khi con dâu tôi sinh sản, nữ nhi của tôi cũng có hỉ?” Ngữ điệu mang quái dị, giống như Vi Mẫn mang thai là do hắn sai.

Ách..... Muốn trách hẳn cũng đúng, hẳn quả thật thực cố gắng.....

Không đúng không đúng, rõ ràng không có chuyện này nha! Thiên hạ vừa mới ở dưới thân hẳn uyển chuyển yêu kiều, nhưng là trăm phần trăm không có mang thai, nếu không, hẳn nào dám kịch liệt làm cản yêu thương nàng như thế?

“Không có, Tiểu Mẫn không có mang thai, chính là tin đồn nhảm mà thôi.” Lam Thư Đình cẩn thận đáp lại.

“Phải không?” Bên kia, Vi gia, ba ba hừ một tiếng. “Không phải ngay cả chuyện này cũng muốn giấu diếm chứ?”

“Cam đoan tuyệt đối sẽ không.” Là không dám mới đúng. Gạt bọn họ cùng Vi Mẫn ở một chỗ, đều bị ghi hận đến bây giờ, nếu Vi Mẫn mang thai còn dám gạt lão nhân gia, hẳn không dám cam đoan hẳn có thể hay không thuận lợi còn sống nhìn đến cục cưng chính mình sinh ra.

“Cam đoan? Hừ.” Lại là hừ lạnh.

Sau đó, điện thoại bị mẹ vợ tiếp nhận. “Thư Đình a, khi nào thì về? Có hay không giả? Mang Tiểu Mẫn trở về một chút thôi, kết hôn về sau sẽ không gặp người thường xuyên..... Ai, Tiểu Mẫn trước khi kết hôn cũng đã không thấy bóng người, anh sẽ không muốn ba mẹ.....”

Lam Thư Đình không biết thế nào có một loại đáng sợ, là Vi phụ lạnh như băng, vẫn là Vi mẫu ai oán? Dù sao mặc kệ thế nào, đều cũng đủ làm cho hắn như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than, cái gì đều đáp ứng.

“Giả bộ trở về đi, ân, tháng sau nhìn xem..... Hảo, ta nhất định đi kiệu.....” Trời biết hẳn đã muốn việc đến ngay cả thời gian nghỉ kết hôn đều chỉ có thể thỉnh bốn ngày.

Thật vất vả ngắt điện thoại, mồ hôi lạnh ứa ròng ròng, vừa chuyển đầu, liền trông thấy thiên hạ kiệu diêm ở trên giường cười meo meo nhìn hắn.

Rất vui sướng khi người gặp họa! Vợ chồng không phải đồng lâm diễm sao?(haizz, đại loại là cùng hội cùng thuyền, nhỉ J)

Lên giường, hắn xả giận lên nàng, bắt đầu cắn cắn gáy ngọc bóng loáng tuyết trắng của nàng, nàng ngựa khanh khách cười không ngừng, né tránh.

“Cái gì! Ba, mẹ với anh nói cái gì?”

“Còn có thể nói cái gì? Bảo chúng ta càng cố gắng một chút, nhanh sinh ngoại tôn.” Hắn vùi đầu vào nhuyển ngọc ôn hương, liếm hôn, nhắm nháp tư vị ngọt ngào nhất, giọng nói mơ hồ nói.

“Làm sao có thể! Chúng ta còn có thể “càng” cố gắng như thế nào..... A..... Đừng, đừng cắn.....”

Thở dốc lại tiếp tục, cảnh xuân lãng mạn kiệu diêm, chứng minh sự kiện .

Bọn họ, quả thật có thể lại càng cố gắng một chút.

Yêu say đắm dây dưa, khó phân chia, vĩnh viễn cũng không rời.

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hop-phap-tinh-nhan>